

- lib. 9. tit. 27. explicat *Costa in still. dom. supplicat. acent. 14. pag. 120.*
- 13 Infertur decimoprimum, quod coitus cum meretrice publica, quanvis sit conjugata, non est punibilis, & ejus filii non dicuntur nati ex damnato coitu, & punibili, *L. si ea quæ stupro, cod. ad leg. Jul. de adulter. Gaspar Thesaur. quæst. forens. q. 22. n. 20.*
- 14 Infertur decimosecundo, quod coitus cum moniali dicitur damnatus, & punibilis, *L. si quis non dicam 5. cod. de Episcop. & Cleric. cap. si quis non dicam dist. 1. Ord. lib. 5. titul. 15. explicat Gaspar Thesaur. quæst. forens. lib. 1. q. 22. n. 29. Bart. in L. fin. ff. de his quibus ut indign. Ansalda. de jurisd. mixt. fori. p. 4. tit. 4. cap. 2. n. 19. Marefcot. variar. lib. 1. cap. 15. n. 11. Clarus in §. fornicatio, n. 17. & §. incestus, n. 1. Menoch. de arbitr. cas. 389. n. 22. Cabal. resolut. criminal. cas. 200. n. 71. Marc. Ant. Sabel. in sum. divers. tract. lit. C §. coitus, n. 14. Tamborin. de jure Abbat. disput. 11. per tot.*
- 15 Infertur decimotertio, quod coitus cum virgine vidua ve cum stupro est damnatus, & punitur pæna, *L. inter liberos; L. si uxor ff. de adulteriis, §. 4. Instit. de publicis judic. & ita tenet Joan. Baptist. in L. si qua illustris, & ibi Angel. cod. ad Senat. consult. Orphit. Cacialup. in dict. L. si qua illustris, n. 18. & 22. ubi docet quod ejus filiis sunt in successibiles, Honded. cons. 86. n. 9 Barb. in auth. ex complexu, n. 9. cod. de incest. nupt. Molin. de primog. lib. 2. cap. 11. n. 29. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. q. 5. Arouc. alleg. 39. n. 86. Gam. dec. 322. n. 2. Covas de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 5. n. 18. Gabriel. Peireir. dec. 12. n. 4. 6. Bertand. lib. 2. cons. 135. & 138. Arouc. alleg. 89. n. 1. Hodiern. ad Surd. dec. 249. n. 11. Clar. in §. fornicatio. 11. & 15.*

Quorum opinio limitatur, ut non procedat quando coitus fuit habitus cum virgine, vidua ve infimæ conditionis, secundum *Bald. cons. 206. volum. 3. Sucin. cons. 212. col. 2. Honded. cons. 68. lib. 1. Mastril. dec. 152. vol. 2. Butilier. de succession. cap. 1. n. 5.* nam stuprum cum vilibus commissum non est punibile, *L. qui adulterium, cod. de adulter.* quæ tamen non loquitur de vilibus simpliciter, sed de vilibus respectu morum, non vero de virginibus, aut viduis infimi generis; sed hæc opinio non est tuta, & venior, quia etiam cum vilibus fit punibilis coitus, dummodo viduæ sint in honesto vivendi modo, alioquin anfa præberetur exercendi passim libidinem, *Covas in d. §. 5. n. 17. vers. adjiciam tamen; pro quibus facit textus in nostra Ord. lib. 4. tit. 23. in princ. Gom in L. 80. Tauri, n. 5. & de coitu cum vidua idem Gom. sup. n. 14. ubi asserit quod hodie de consuetudine non punitur in Regno Castellæ, & in nostro Regno raro punitur.*

Infertur decimoquarto, quod coitus habitus per vim, damnatus, & punibilis est pæna mortis, & omnia bona raptoris, vel vim inferentis, mulieri raptæ applicantur; probat *L. unic. cod. de rapt. virg. & ibi glos. & Azo in sum. L. raptores cod. de Episcopis, & Clericis, & ibi glos. & in §. item lex Julia de vi vers. sint autem, DD. ad Instit. de public. judic. Inst. de public. judic. Ord. lib. 5. tit. 18. in princ.* Utrum autem coitus habitus cum meretrice per vim, & violentiam sit punibilis, & qua pæna tam de jure civili, quam de nostro patrio, & regio? Vide *Ord. in 5. tit. 18. in princ. Plac. in epitom. delict. cap. 32. n. 9. Barbof. ad præd. tit. 18. in princ. n. 3.* pluresque ab eo citatos cum asluentia solita.

Infertur decimoquinto, quod coitus

coitus cum puella nondum viri potente est punibilis, *Clarus in §. fornicatio, n. 12. & in §. stuprum, n. 19.*

19 Idem dicendum est in fœmina vim inferente viro, seu illum rapiente, *Gom. in L. 40. Tauri, n. 36.*

20 Infertur decimosexto, quod coitus, vel accessus tutoris, curatorisve cum pupilla, vel adulta punibilis, & damnatus est, quanvis tutela sit finita, vel non, & punitur pœna deportationis, & confiscationis omnium bonorum, *L. unic. cod. si quis eam, cujus tutor fuerit, corruperit, Bart. Bald. & Salicet. in dict. L. un. Paul. Chirland. in tract. de penis, q. 7. falent. 6. n. 7. Clar. & Basard. recept. sent. §. fornicat. ubi cum pupilla, Nævius, Gothofred. Brunnem. ad dict. L. unic. & ibi glos. Ord. Boer. dec. 317. à n. 1. Bonacoss in Syntagm. commun. opin. lib. 9. tit. 8. Gomes in L. 80. Tauri, n. 24. & licet illa lex tantummodo loquatur in eo, qui quondam fuit tutor, & cognovit pupillam, vel adultam jam emancipatam, tamen eadem ratio consideratur in eo, qui de præsentis tutor est, ut decidit idem Gothofred. in dict. glos. & est de mente omnium, ex Gom. sup. n. 5. & probat text. cum ibi notatis in l. qui pupillam, ff. ad leg. Jul. de adult. & de hoc crimine ultra citatos vide Tusc. lit. T. concl. 417. Paul. Christin. dec. 217 n. 24. Marc. Ant. Sabel. in summ. divers. tract. §. tutela, n. 45. Carprov. prat. crimin. p. 2. q. 69. n. 43. & circa pœnam tutoris, vel curatoris accessum habentis cum orphana, seu pupilla aliter se habet nostra lex in Ord. lib. 5. tit. 21. §. 1. ubi ait quod tutor, vel curator in hoc casu tenetur solvere pupillæ dotem in duplum secundum ejus qualitatem, & illi imponitur pœna exilii Africæ per spatium decem annorum, & si non habuerit unde solvat dotem, pœna exilii erit per-*

petua in Regionem Brasiliam; sed tamen hæc pœna cum non liberat à solutione dotis, si ad pinguiorem fortunam pervenerit, de qua re vide *Mend. in prax. 1. p. lib. 4. cap. 8. §. 15. n. 59. ex Præceptoribus nostris Alvo ad tit. de penis, n. 110.*

Infertur decimosextimo, & du- 21 bitatur, an coitus inter solutam, & Sacerdotem sit damnatus, & punibilis, & inter eum, qui sacris ordinibus insignitus est; *Afflict. in constitut. tit. 82. col. 2. voluit coitum hunc pœna extraordinaria nubili puniri, & per consequens prolem inscentam matri succedere, idem tenet Aigid. Bossius in tit. de coit. damnat. n. 15. & 16. pag. 332. sed verum est quod hæc proles multum odiosa est, & semper juri canonico odiosa fuit, ut in Concil. Toletan. 9. cap. 10. ubi statutum fuit filium natum ex coitu clerici, & fœminæ liberæ, sub specie tamen matrimonii scienter, servum Ecclesiæ effici, cujus decisionis mentionem tacit Gratian. in cap. cum multa 15. q. 8. explicat Covas ubi sup. n. 17. item facit quod hic coitus adulterinus dicitur à glos. communiter recepta in cap. per venerabilem, qui filii sint legit. verb. adulterinæ, ubi Panormit. n. 32. hanc copulam damnatam esse probat, & etiam in cap. innotuit de electione in pramatica sanctione, tit. de concubinis, §. ipsas, vers. dicere, argument. cap. cum olim de cleric. conjugat, & idem notat Nicol. de Ubald. in tract. de successione ab intest. 4. spec. filiorum, sequitur Covas ubi sup. n. 17. Gom. in L. 80. Tauri, n. 19. & hanc opinionem probat Ord. nostra, lib. 5. tit. 30. in princ. & in §. 1. & bene, & clarius in nostramet textu, qui disponendo de coitu damnato exemplificat in filio clerici ibi: Quando algum filho de clerigo, ou de algum outro damnado, ou punivel coi-*

to por direito. Roderic. Soares in L. 1. n. 29. § 31. tit. 6. lib. 3. fori, Robles de represent. lib. 2. cap. 14. n. 42. § nos sup. glos. 1. de qua re vide Gamma dec. 136. ex qua ratione veram apparet rationem, quare filius clerici in sacris non succedat matri, quavis coitus cum illa sit unicus.

22 Infertur decimo octavo, quod coitus habitus inter solutam, & clericum in minoribus constitutum non dicatur damnatus, & punibilis, etiam si beneficium habeat Ecclesiasticum, ut sup. diximus glos. 2. n. 30. Cov. de sponsalib. 2. p. cap. 8. n. 17. ac ideo liberi ex ea succedunt matri.

23 Infertur decimo nono, quod coitus cum persona alterius sectæ est damnatus, & punibilis, L. ne quis 6. cod. de judic. cap. cave, caus. 28. q. 1. & nostro jure regio punitur pæna mortis, sicut decrevit Ord. lib. 5. tit. 14. de jure Hispanico, L. 9. tit. 24. p. 7. de materia an ei imponenda sit pæna ordinaria, vel extraordinaria vide Alexand. conf. 99 vol. 6. Oldr. conf. 333. Vrvius com. opinion. opin. 391 n. 1. August. Barb. in collectan. ad L. nequis Christianam 6. cod. de judæis, Berlich. practicabil. p. 5. concl. 38. n. 120. Matheus de re crimin. controu. 56. Franc. de la Padilla in suo tract. de las leyes penales, p. 2. cap. 6. n. 2. Paul. Christian. dec. Belgic. dec. 62. n. 10. Cyriac. controu. 432. n. 23. Sabel. in sum. divers. tract. §. coitus, lit. C. § in lit. J. §. Judæus, n. Gutier. in prax. q. 24. Ricc. collect. 3910. P. Manar Noët. malencon. interrog. 200. § 6. Concil. in resolut. crimin. verb. Judæus, resolut. 1. Paulus Grilland. in tract. de penis, q. 12. Nævius, § Gothofr. ad dict. L. nequis, Covas de spons. p. 2. cap. 6. §. 11. n. 3. Marques de Susanis in tract. de Judæis, p. 2. cap. 3. n. 13. Menoch. de arb. cas. 290. n. 1. § 2. Farin. de delict. carn. q. 139. n. 1. § 39. Tul-

den. ad tit. ne christian. mancip. n. 2. Cesar Cavena de Officio Sax. et. Inquisit. p. 2. de Judæis, tit. 14. §. 3. cum aliis Barb. in remissionib. ad Ord. lib. 5. tit. 14. Boer. dec. 316. n. 5. Tel. Fernand. in L. 9. Tauri, n. 7. nisi detur ignorantia, Brunnem. § Nev. ad dict. L. nequis.

Attento vero jure communi, si persona alterius sectæ mulierem christianam cognoverit, cessante raptu, & stupro, vel adulterio, non punitur pæna mortis, sed arbitrio judicantis, Oldr. ad. conf. 333. Cornueus conf. 114. Boer. dec. 316. col. 3. ubi dicit hanc opinionem esse communem, quam etiam sequitur Alciatus parergon. cap. 23. Gom. in L. 80. Tauri, n. 26.

Et quod dictum est de coitu cum muliere alterius sectæ, etiam dicendum est de matrimonio cum eadem contracto nam omni jure cautum est christianum contrahentem cum Judæa, vel infideli matrimonium adulterii pæna puniri, & illud matrimonium non licere, quæ pæna erat mortis, & nostram conclusionem probat sacr. pag. in Deuter. cap. 7. ibi: Neque sociabis cum eis conjugia, filiam tuam non dabis filio ejus, nec filiam illius accipias filio tuo, quia seducet filium tuum ne sequatur me, § ut magis serviat Diis alienis, § lib. 3. Regum, cap. 11. ibi: Certissime enim avertent corda vestra, ut sequamini Deos earum, de jure canonico probat text. in cap. nos, §. his itaque 2. q. 7. cap. reos, §. 23. q. 5. cap. cove 28. q. 1. cap. non oportet, q. 1. de jure civili probat text. in L. nequis christianum 5. cod. de Judæis: de jure Castellæ probat L. 15. tit. 2. part. 4. ibi: Ningun christiano deve casar con India, ni con Mora, ni con Hereja, y si casasse, no valdria el casamento, concordat L. 9. tit. 24. part. 7. § L. 3. tit. 11. lib. 4.

lib. 4. fori: probat etiam glos. magn. in cap. ult. de condit. apposit.

Probant etiam authoritates Sanctorum Patrum, ut D. Paulus 2. ad Corinth. cap. 6. ibi: Nolite jugum auctere cum infidelibus, quæ enim participatio justitiæ cum iniquitate? aut quæ societas lucis ad tenebras? aut quæ pars fidelium cum infideli? decretant concilia varia, sicut Synodus Laodic. can. 31. ibi: Non oportet cum omni hæretico matrimonium contrahere, Agathens. cap. 67. Carthag. 3. can. 17. Chalcedon. can. 13. Toletan. 3. cap. 14.

26 De qua re scribit Barb. in report. prat. concl. jur. canon. & civil. lit. M. verb. matrimonium. Sanchez. de matrim. lib. 7. disp. 37. Farinac. de delict. p. 5. q. 139. n. 37. Reynos. observ. 50. Navar. in manual. cap. 22. n. 48. Gu-tier. de matrim. cap. 104. n. 1. Villalob. in sum. tom. 1. tract. 14. difficult. 12. n. 2. Roxas de incompatib. p. 3. c. 3. n. 1. Basilius de impediment. matr. cap. 20. Henriques lib. 13. de matrim. cap. 23. n. 3. Sotus in 4. dist. 39. q. unic. art. 2. col. 5. Belarmin. de matrim. lib. 1. cap. 23. prop. 2. § 3. Rebel. de just. § j. 2. p. lib. 3. q. 9. Illustris. à Cunha in cap. quoniam 15. n. 1. § 2. dist. 32. decretal. Pacorella in pratic. del. confessoriar. p. 1. cap. 8. del. matrimenio, n. 78. part. 5. Soares contra Regem Angel. lib. 3. cap. 4. n. 9. Solorsan. de jure Indiar. lib. 3. cap. 5. n. 17. Transmiera de polyg. q. 17. Serarius in Opuscul. de matrim. Cathol. cum hæretic. cap. 1. Gonsales in cap. de illa vero 6. n. 20. de divortiiis, Reginal. lib. 31. cap. 107. Ledesm. q. 59. art. 1. Valent. verb. cultus disparitas, Cordeiro de statu Ecclesiastic. p. 2. tract. 3. q. 11. Francisc. à Vittoria de matrim. n. 294. Tolet. lib. 7. cap. 11. Vener. exam. Episcoporum. lib. 1. cap. 35. n. 11. Molin. de ritu nuptiar. lib. 2. different. 13. n. 10. Covas in epitom.

ad 4. 2. p. cap. 6. §. 11. n. 1. Remig. pratic. de Curas tract. 5. cap. 8. §. 11. n. 1. D. Thom. in 4. sent. dist. 39. q. unic. art. 2. Turrecremut. in cap. si quis gentilis 28. q. 1. Vega in sum. tom. 1. cap. 34. casu 136. Abbas in cap. quanto in 1. notabil. de divort. Turrecremat. in L. nequis christianam cod. de Judæis, Marq. de Judæis, p. 2. cap. 3. n. 13. Moz. de contract. matrim. tit. de matrim. rub. qui possunt contrahere matrim. n. 35. Cerneus cons. 114. in princ. § n. 8. lib. 1. Docian. tract. crimin. lib. 5. cap. 12. n. 2. § 23. Menoch. de arb. cas. 290. Ricciul. tract. de jure personar. lib. 2. cap. 2. n. 1. Arauj. de stat. civil. disp. 11. q. 6. Bossius de contract. matrim. cap. 1. §. 34. n. 89. cum seq. Pichon. de matrim. disput. 5. cap. 3. sect. 9. n. 392. cum seq. Cabul. resolut. crimin. cas. 112. Paul. Christin. dec. Belg. 43. n. 11. Marcus Ant. Sabel. in sum. divers. tract. lit. J. §. Judæus, n. 9. Cyriac. controuv. 432. Conciol. resolut. crimin. lit. J. verb. Judæus, resol. 1. Themud. dec. 82. p. 1. n. 22. Cujac. de secund. nupt. cap. 3. § pen. de divort. Aquila ad Roxas, p. 3. cap. 3. n. 1. Math. de re crimin. controuv. 56. P. Pereira moral. tract. 43. sect. 1. q. 2. n. 1643. Busembaus in Medul. Theolog. moral. lib. 2. tract. 1. cap. 4. dub. 3. n. 7. Petrus Rebuf. in prat. beneficior. in regul. dispensat. in grad. prohibet. glos. 5. n. 34. Petr. de Bol. in æconom. canon. 2. class. cap. 4. §. 7. vers. disparitas cultus, Vivald. in Candelab. Eccles. tit. de cult. dispprit. n. 219. Veraceus in specul. conjug. 1. p. art. 32. Mantienf. lib. 5. recop. tit. 1. in glos. 1. rubric. n. 161. Anglos. flor. Theolog. in quæst. de cult. disparit. pag. 380. verb. fidelis cum hæretico, Gom. in L. 80. Tauri, n. 26. Baldaxar. in codic. ad tit. ne christianum mancipium, n. 3. in quibus examinare potes illius quæstionis veritatem: sed dubitatur

an eadem pœna locum habeat quando Judæus matrimonium contrahit cum christiana meretrice, & *Ludovicus Gomes in cap. mulieres de judiciis*, n. 22. docet, quod non; ea ratione, quod ad tollendam injuriam, quæ christianæ Religioni irrogatur à Judæo, qui audet christianam accipere; parum, aut nihil facit ipsam faminam esse meretricem, si quidem nihilominus christiana est.

28 Infertur vigesimo, quod coitus habitus cum Domina est damnatus, & punibilis, *L. unic. cod. de mulierib. quæ se propriis servis junxerunt*, *Joannes Bapt. in L. si qua illustr. cod. ad orphic. Angel. in §. novissime Inst. ad orphic. Covas de spons. sup. n. 15. Gomes in L. 80. Tauri n. 24 Salicet. Bald. & Bart. & Nov. in L. ex libera conceptus 6. cod. de suis, & legit. hered. Anchar. cons. 410. Corras, in L. emancipatum, §. si quis, n. 4. de Senatorib. Tel. Fernandes in L. 9. Tauri, n. 4. Clarus in §. fornicatio, n. 19. & ejus filii non succedunt in hæreditate, quanvis postea ejus Pater fiat liber, & ad dignitates perveniat, quia per dignitates lublquentes filii non legitimantur, *Brunnem. ad rubr. cod. de suis, & legitimis heredib. n. 33.**

29 Ex quibus quæres, si dominus ancillam in matrimonium ducat, an virtute ipsius matrimonii libertatem acquirat? ad quod affirmative respondeo, cum indignum esset quod maritus esset liber, & ejus uxor serva ipsius, cum per matrimonium dicantur una caro, secundum *Archidiacon. Turrecrem. & glos. in cap. si quis ancillam 2. dist. 34. verbo ancillam*, *Pontius de matrimon. lib. 7. cap. 44. Luca de linea legal. respons. 26. n. 5.*

30 Sed si dominus ancillam suam carnaliter cognovit. & neque de ea, neque de ejus filiis disposuit, tacite

intelligitur libertas data, non solum ancilla, sed ejus filii, etiam si uxoratus non sit: at si de iis disposuit, tunc liberi non fiunt, nec ejus mater, *text. in L. si quis sine uxore, cod. commun. de succession.* cum non sit inconueniens quod filius proprius ex ancilla susceptus sit servus patris, *Padil. in L. naturalis, n. 5. ff. de præscript. verb. Sanchez de matrimon. disp. 24. n. 6. Gama dec. 86. Luca de linea legal. respons. 26. n. 2.*

Infertur vigesimo primo, quod coitus, quem famulus habet, etiam mediante matrimonio, cum filia, matre, sorore, vel consanguinea domini sui, dicitur damnatus, & punibilis pœna mortis, ut decrevit *Ord. lib. 5. tit. 24. & concordat lex Castell. L. 1. tit. 15. lib. 8. Ornam. Tel. Fernand. in L. 9. Tauri, n. 9.*

Infertur vigesimo secundo, quod coitus punibilis, & damnatus dicitur, quando aliquis habuit accessum ad famulam, vel domicellam interuentem in Palacio Regis, vel Reginæ, juxta *Ord. lib. 5. tit. 16. in princ. & circa pœnam hujus delicti nota notabilem calum; regnante Rege Joanne 1. anno 1389 quem refert Sousa in Europa Lusitana, tom. 2. p. 3. cap. 1. n. 116. pag. 298. per formalia verba ibi: Era Dueña, d. Dama de la Reyna Doña Felippa la viuda Doña Beatrix de Castro, moça de singular hermosura, que rendida a las galantarias de Fernando Alonso Camarero del Rey, y su valido, y moço de gentil presencia, y entendimiento, le recogió algunas vezes en su vivienda, y en su cama. Aviale El Rey amonestado a el que se apartasse de aquellos amores, y entonces (cosa cierta, que era prohibicion) se empleò más en ellos. Hisole prender, y en el camino se buyó a un Corrigidor, que le llevaba, y entróse en*

31

32

32

en la Iglesia de S. Eloy. Supulo El Rey quando contra una calorosa fiesta estava desnudo de los adornos; y casi assi como estava corrió a pie, y le hizo desabracar de una Imagem de sobre el Altar mayor. Preso embió a preguntar a Doña Beatrix si para escaparse diria que eran ya casados ambos, ella le respondió que dixesse quanto imaginasse util a salvar la vida; però ni esto, ni la intercession de toda la Corte, y de la propria Reyna le libró de ser quemado al otro dia en la plaza del Rocio, adonde fue llevado con publicos pregones desto delito a la verdad imperdonable. Doña Beatrix temiendo que El Rey la castigasse semejantemente, embió a preguntarle lo que determinava hazer della: respondiola, que della nõ queria mayor castigo, que, siendo quien era (y era parenta del proprio Rey) vivesse con la memoria de haver sido manceba de Fernando Alonso.

33 Infertur vigesimo tertio, quod coitus officialis justitiæ habitus cum muliere, quæ litigat coram eo, est punibilis, *Ord. lib. 5. tit. 20.* & de pæna officialis justitiæ copulam habentis cum muliere carcerata, vel cum meretrice; *Put. de Syndic. pag. 3. col. 3. vers. adulterium, Boss. de coit. damnat. n. 40. Gomes in L. Tauri 80. n. 25.*

34 Alii quam plurimi damnati, & punibiles in jure reperiuntur coitus, de quibus vide *Alexand. in L. adulterium cum incestum, ff. de adult. § in L. si qua illustris, cod. ad Orphic. Boss. de coit. damnat. Bathef. Thomas. variar. tract. 2. cap. 23. Gomes in L. 9. § 80. Tauri, Marc. Ant. Sabel. in sum. divers. tract. lit. C. §. coitus.*

35 Sed quæres, an in his omnibus casibus supra relatis filii eorum delinquentium sint spurii, & inhabiles ad succedendum in bonis parentum?

pro parte affirmativa stat textus noster, dum ait: *Ou de outro damnado, ou punivel coito por nossas Ordenações: & cum illi casus contineantur in nostra Ord. dicendum videtur, quod sufficit quod illi coitus sint punibiles, & damnati ad hoc ut eorum filii in successibiles maneat, ut intelligit, Caldas de nominatione, q. 21. n. 11. Valasc. conf. 29. n. 13. Tel. Ferdinand. in L. 9. Tauri, n. Portugal de donationib. reg. tom. 2. cap. 18. n. 77.*

Sed pars negativa verior mihi videtur, dicendo, quod lex nostra non comprehendit omnes casus supra relatos, sed tantummodo illos, in quibus delinquentes matrimonium contrahere non possunt, propter incestum, adulterium, vel sacrilegium, & propter alia impedimenta, & tunc eorum filii dicuntur spurii, & inaccessibiles patri, matri; at in aliis casibus, in quibus delinquentes matrimonium valide contrahere possunt, dicuntur eorum filii naturales, & per consequens successibiles patri, matri vili, quanvis nati sint ex coitu punibili, & damnato; deducitur hic intellectus ex nostra *Ord. lib. 4. tit. 92. in princ. ibi: Se algum homem houver ajuntamento com alguma mulher solteira, ou tiver huma manceba, não havendo entre elles parentesco, ou impedimento, porque não possaõ casar, havendo de cada huma dellas filhos, são havidos por naturaes: & tamen coitus concubinarius est damnatus, & punibilis secundum jus nostrum in Ord. lib. 5. tit. 24. § 27. & nos supra, & hujus coitus filii sunt naturales, ut patet ex illa *Ord. lib. 4. tit. 92. in princ. ibi: Ou tiver huma manceba, & ibi: Havendo de cada huma dellas filhos são havidos por naturaes, docet P. Molin. de just. § j. tract. 1. disp. 167. concl. 1. 2. § 3. P. Pinbeir. de cens. § emphyt. p. 2 disp. 5. n. 121. de qua**

36

re vide *Cened. ad Decretal. in cap. tanta, n. 7.* qui filii sint legitimi, *Pasqualig. quæst. moral. 133. n. 2. Cephal. cons. 48. n. 25. lib. 1. Alciat. cons. 55. lib. 5. Joseph. Ludov. decis. 18. n. 18. Thom. variar. tract. 2. cap. 23. n. 709. Grass. recept. §. institut. q. 7. n. 10.*

37 Neque verba nostri textus aliquid adversantur, quia quanvis generaliter disponant sic, *de algum outro damnado, ou punivel coito por nossas Ordenações*: illa verba intelligi, & restringi debent; per illa verba sequentia ipsiusmet textus ibi, *a que o pay, ou mãy não pôde succeder*, non quasi generaliter, & universaliter omnes concepti filii ex punibili coitu sint insuccessibiles, sed quippe hoc ex aliis legibus, & Ordinationibus inquirendum sit, quando sint successibiles, vel non; secundum naturam relativi *a que* quæ ea est, ut si generalitati sine copula adjungatur, restringat dispositionem præcedentem, *L. ea tamen 46. ff. de legat. 3. Bart. in L. omnes populos, ff. de just. §. 1. Molin. cons. 60. n. 17. Kloch. vol. 1. cons. 29. n. 944. Franc. de Clapper, in dec. caus. 15. q. 2. n. 2. Berninch. in §. omnium Inst. de action. num. 121. Bart. & Jas. in L. 1. cod. de sum. Trinit. n. 1. §. 2. Oldrad. cons. 126. §. 129. §. 318. Barbat. cons. 38. col. 12. vol. 2. Decius cons. 261. n. 1. Menoch. cons. 177. n. 22. §. cons. 336. n. 2. Moros. respons. 5. n. 5. Surd. decis. 282. n. 6. §. cons. 127. n. 47. Cald. Pereir. de potest. eligend. cap. 11. n. 19. Paul. cons. 418. n. 2. lib. 1. Paris. cons. 17. n. 37. lib. 3.*

38 Ex quibus omnibus infertur verus intellectus ad nostrum textum, quod procedat tantummodo quando agitur de spuriiis natis ex damnato, & punibili coitu, ob quam causam eorum pater matrimonium contrahere non potest; tunc enim tales

spurii à successione paterna, maternaque excluduntur, & non procedit in aliis filiis, quanvis sint nati ex coitu damnato, & punibili, cum eorum parentes matrimonium contrahere possint absque ullo impedimento, quia tunc dicuntur naturales, & procedit *Ord. lib. 4. tit. 92.*

Et sic resolvendum est quod filius natus ex damnabili coitu, & punibili patri succedere non potest, nec ex testamento, neque ab intestato, probatur per jus Divinum *Genes. cap. 20. §. cap. 21. Deutor. cap. 20. ibi: Ejice ancillam, & filium ejus, non erit heres filius ancillæ cum filio liberæ, Math. cap. 19. Marc. cap. 10. per jus canonicum, text. in cap. per venerabilem, cap. referente, qui filii sint legit. cap. non omnis 32. q. cap. dicat aliquis 32. q. 4. cap. quid est 36. q. 7. de jure civili, authent. fin. de naturalib. liber. authent. ex complexu, cod. de incest. nupt. authent. quib. mod. natural. effic. legit. §. fin. concordat etiam motus Pii V. editus anno 1571. de jure nostri Regni probatur per nostrummet text. ibi: *A que o pay, ou mãy não pôde succeder*, de jure Hispanico, *L. 9. Tauri* ibi: *Salvo si los tales hijos fueren de damnado, y punible ayuntamiento da parte de la madre, que en tal caso mandamos que no puedan heredar a sus madres ex testamento, ni ab intestato, L. 4. tit. 3. p. 6. ibi: Ni pueden establecer por herdeiro a ninguna persona, que fue nascida de damnado coito, que quiere tanto dezir, como de vedado ayuntamiento, L. 3. tit. 15. part. 4. ibi, e de mas nõ podrian heredar los bienes de los padres, & probat glos. in §. novissime inst. ad Orphic. & ibi Angel. docent, Salicet. §. Bald. in L. 1. cod. de naturalib. liber. Bart. in L. fin. ff. de his quibus ut indign. Jas. in L. 2. cod. de hered. instit. Gregor. Lopes in L. 4. tit. 3. n. 5.**

n. 5. Sous. in L. femina ff. de reg. jur. p. 1. n. 122. Valasc. cons. 29. Duernas reg. 366. Covas de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 5. n. 3. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 96. §. cons. 60. n. 30. Natta cons. 420. n. 23. lib. 2. §. cons. 421. Plac. in epitom. delictor. cap. 41. n. 11. Corn. cons. 25. Menchac. lib. 3. controu. cap. 109. n. 9. §. 20. Cananus comment. jur. civil. lib. 10. cap. 1. Thesaur. quæst. forens. lib. 1. q. 25. n. 1. Cordob. in L. siquis à liberis, §. idem respondit, n. 7. ff. de liber. agnoscend. Bossius de alimentis, cap. 6. n. 177. Michalor. in tract. de fratrib. p. 3. cap. 21. n. 3. Vesembec in parat. ff. de heredib. instit. n. 4. Guid. Pap. decis. 280. n. 2. Mans. de testamentis, tit. 4. n. 83. Palaez de maiorat. p. 2. q. 2. n. 56. Tusc. tom. 7. lit. S. concl. 415. Parlador. verum quotidian. lib. 2. q. 10. Gurb. de feud. §. 2. glos. 11. Trentacing. lib. 1. var. de noth. §. spuris, resol. 1. n. 5. Cald. quæst. forens. cons. 27. n. 6. Surd. cons. 248. Gail observat. 88. n. 13. Scalona de testam. lib. 5. cap. 7. §. 5. n. 36. Pichard. in rubr. de hereditat. quæ ab intestato differuntur, §. 7. n. 9. Aimel. Gallus de succession. ab intest. p. 2. tit. 3. except. 9. num. 12. Roder. Xuar. in L. 1. tit. 6. lib. 3. fori, Mantienf. in L. 6. tit. 8. lib. 5. glos. 3. n. 3. Portugal de don. tionib. regis, tom. 2. cap. 18. n. 66. Barb. ad rostrummet text. n. 11. Dilect. Durand. de arte testand. caut. 14. n. 1. Gutier. lib. 2. practic. q. 105. n. 8. §. q. 106. Tel. Fernand. in L. 9. Tauri, Nicol. Ubald. de succession. ab intest. §. primus gradus succession. n. 45. Rice. collect. 2296. Leon. decis. 68. Cyriac. controu. 8. Solorsan. tom. 2. de jure Indiar. lib. 2. cap. 5. n. 33. Aylon. ad Gomes lib. 1. variar. cap. 9. n. 40. Sanchez lib. 4. consilior. cap. 3. dub. 18. cum seq. Sard. de natur. al. liber. §. de succession. spurior. 1. Molin. de just. §. j. tract. 2.

disp. 167. pag. 655 Pacian. de probat. lib. 2. cap. 17. n. 4. Casteson. in Alphabet. jur. lit. F. verb. jure n. Decius cons. 288. vers. sed prædictis non obstantib. Cacciatup. in L. testamenti factio, col. 3. vers. ultra quæstionem, ff. de testament. Marfil. sing. 183. Palest. de noth. cap. 54. Capra cons. 2. n. 2. Roland. cons. 74. lib. 1. Grass. §. institutio, q. 7. n. 3. Barbat. cons. 27. lib. 1. Fulgos. cons. 23. n. 1. dub. 2. Rub. cons. 22. n. 28. §. 228. n. 1. §. 2. Teregrin. de jure jsc. lib. 3. tit. 18. num. 32. cum seq. Farinac. in quæst. crimin. 13. n. 59. Mynsing. observat. 35. cent. 1. Jul. Clar. in §. testamentum, q. 31. n. 2. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 8. Rotta Romana in noviss. decis. 1169. n. p. 3. Mansfrel. ad Capic. Latr. lib. 2. decis. 151. n. 35. Cyriac. controu. 236. n. 6. Menoch. cons. 511. n. 15. Surd. de aliment. q. 10. n. 2. Alciat. cons. 37. n. 7. Bertrand. cons. 158. n. 3. lib. 2. Kusticus ad L. cum avus de conat. §. ac monst. lib. 3. cap. 1. n. 210. Mart. de succession. legal. p. 1. q. 16. art. 1. n. 33. Mazol. cons. 31. n. 9. §. 28. Riman Jun. cons. 187. num. 77. Ceval. com. contr. commun. q. 164. August. Barb. de appellat. 99. n. 13. pag. 201. Ruin. cons. 69. n. 10. lib. 3. Bero cons. 164. n. 1. lib. 2. Benedict. in cap. Raynuntius, in verbo uxorem nomine Aldestiam, in 5. decis. n. 134. de testam. Afflict. decis. 96. Surd. decis. 337. n. 25. §. decis. 249. n. 20. Caphel cons. 48. n. 25. lib. 1. Rojax. in epitom. succes. cap. 26. n. 40. Cravet. cons. 138. Mastril. decis. 152. n. 10. Joseph. Ludov. decis. 18. n. 13. Sess. decis. 43. n. 5. Valen. flores de success. ab intest. tit. de successione eorum, qui ex damnat. cont. conclus. 5. Mans. consul. 463. n. 1. Scoabar de puritat. Sang. p. 1. q. 4. §. 6. n. 11. Balthes. Thom. var. de spur. cap. 23. n. 458. Bonacin. de testam. punct. 3. Cresp. de Valdaur. observat.

18. n. 3. Roman. in flo lit. 7. verb. il-
legitimus, n. 1. Anton. Faber, lib. 5.
cod. Fabrian. tit. 16. de naturalib. &
spur. defin. 6. Robles de represent.
lib. 2. cap. 14. Romonius cons. 22. n.
30. & ibi Baldulcius ejus additiona-
tor, n. 75. Hoaierna ad Surd. decis.
249. Barra controu. 42. n. 13. Tapat.
variar. tit. 439. Argel. de acquirend
possess. q. 3. art. 11. n. 1. Reminald.
cons. 232. n. 2. vol. 2. Paris. cons. 11.
n. 10. vol. 2. Alciat. cons. 52. in fin.
lib. 5. Anchar. q. 66. n. 1. & 2. lib. 3.
Chokter. in regul. Cancel. 48. n. 9. Va-
lasc. de Avendan. in L. 40. Tauri,
glos. 11. n. 46. Lessius de just. § 1. lib.
2. cap. 19. dub. 6. num. 58. Quesad.
Pilo, cap. 6. n. 8. Colleg. Argent. ad
tit. ff. sitabula testam. null. extabunt,
n. 22. Phab. decis. 170. n. 15. & 16.
Lara in compend. vitæ homin. cap. 5.
Larrea decis. 96. Honded. vol. 2. p. 5.
cons. 83. n. 34. Molin. de primog. lib.
2. cap. 11. n. 27. Neguerol. alleg. 28.
n. 61. Arouca alleg. 89. n. 3. Corella,
tom. 2. prat. confessor. tract. 13. cap.
5. p. 4. n. 102. Bellon. de jure accres-
cend. cap. 7. q. 26. n. 2. Ex Doctori-
bus nostræ inclitæ Academiæ, Præ-
ceptor Infelix ad text. in cap. qui tan-
ta, n. 192. qui filii sint legitim.

40 Et ratio, in qua fundatur tex-
tus noster, est in odium damnatæ
levitatis, & libidinis, novel. 89. §.
1. & ult. cum hic sint generati in fo-
fensa Dei, neque hominibus sunt ho-
norabiles, nec Deo amabiles, secun-
dum illud sapientiæ, cap. 3. ibi: *Adul-
terorum filii abominati sunt Deo,*
cap. ult. 56. dist. Captigenf. 56. dist.
& ut vitium paternum etiam in ip-
sis filiis refrænetur, Mans. de testa-
ment. sup. n. 83.

41 Qua ratione filii spurii non di-
cuntur de parentela, neque de fa-
milia, de domo, & cognatione, ex
L. tutellas 7. ubi Bart. de cap. dimi-
nut. Gutier. lib. 3. pratic. q. 82. n. 3.

Aug. Barb. de appellat. 81. n. 4. Pa-
laez de maioratu, 2. p. q. 2. num. 96.
Motta in capitul. Regn. Sicil. tom.
1. cap. 32. n. 6.

Nec nomine filiorum compre- 42
henduntur, Perig in. de fideicommiss.
art. 22. n. 81. & art. 28. n. 44 Motta
sup. n. 6. Et sic dicuntur extranei,
ex Lambertin. de jure patronat. lib.
1. p. 2. q. 2. art. 29. n. 23. Seubar de
purit. Sang. p. 139. 4. §. 4. n. 15.

Dicuntur etiam infames infamia 43
facti, cap. conjunct. 35. q. 2. Honded.
cons. 42. n. 21. & 24. lib. 2. Alba cons.
76. n. 25. Torre de pact. decis. 23. n.
31.

Et cum isti sint infames, hære- 44
des institui non possunt, vel sint in-
fames infamia facti, vel infamia ju-
ris, Ord. lib. 4. tit. 90. §. 1. ibi, *que seja
infame de infamia de aireto, ou de-
festo: Nigrerius introduct. ad ult.
volunt. lib. 2. cup. 11. n. 8. & 9.*

Et sic regula nostra tot textibus, 45
Doctoribus corroborata, ampliatur
primo, quod pater filio suo spurio
hæreditatem relinquere non potest,
neque per fideicommissum, Grassus
in §. institutio, num. 12. Mans. sup.
n. 85. Mynsing. cent. 1. observat. 35.
n. 8. Menoch. lib. 4. præsumpt. 69.
n. 11. Fragos. de regimine Reip. p. 3.
lib. 1. disp. 2. n. 146. I. inheir. de testam.
disput. 5. n. 42. Matiens. in L. 6. glos.
3. n. 3. tit. 8. lib. 5. nova rocop. §. n.
7. Natta cons. 402. n. 52. Tapat. va-
riar. tit. 439. cap. 7. Barb. in report.
prat. verbo spurius.

Ampliatur secundo, quod filius 46
spurius patri succedere non potest,
neque per interpositam personam,
juxt. text. in L. si quis incesti 6. cod.
de nupt. ibi: *Nihil prorsus prædi-
ctis, neque per interpositam quidem
personam, vel donet superstes, vel
moriturus relinquat, Bart. in L. fin.
n. 9. ff. de bis quib. ut indign. Bald.
cons. 75. lib. 2. Socin. cons. 84. Alex.
cons.*

cons. 54. lib. 7. Dec. cons. 19. n. 59. Gomes in L. 9. Tauri, n. 21. Natta cons. 402. n. 51. Bonacin. moral. tit. de legitim. disp. 1. q. 1. punct. 8. n. 16. Azor moral. 2. p. lib. 2. cap. 10. Perez. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. Menoch. de præsumpt. præf. 96. n. 6. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 5. n. 3. Dueñas ampliat. 12. Palest. de noth. cap. 44. n. 3. Barb. in report. prat. verb. spurius: ratio hujus est, quia qui per se capere non potest, nec per interpositam personam capere valet, L. neque per se 10. cod. de hæred. instit. & ibi Jas. Petr. Gregor. Syntagmat. lib. 42. cap. 29. n. 1. Lessius de just. §. 7. cap. 19. n. 59. Pinel. selectar. lib. 1. cap. 6. n. 9. Hottom. & Vesemb. ad instit. de legat.

47 Ampliatur tertio, quod pater non potest relinquere filio spurio bona sua ex causa substitutionis vulgaris, Menoch. lib. 4. præsumpt. 96. n. 13. Vasquius lib. 3. controu. cap. 102. n. 6. Zanch. in L. hæredes mei, §. cum ita, p. 6. n. 64. ad Treb. Barb. in L. si is qui 6. n. 16. ff. de vulgar. Fragos. de regim. reipub. p. 3. lib. 1. disp. 2. n. 946. Placa in epitom. delictor. cap. 41. n. 13. P. Pinbeir. de testam. disp. 5. n. 42. Mantiens. in L. 6. glos. 3. n. 5. tit. 8. lib. 5. recopil. Braz. de filius non legit. nat. n. 25. Dueñas regul. 366. ampliat. 12.

48 Ampliatur quarto, quod pater spurium non potest filio legitimo pupillariter saltem substituere, Mynscent. 1. observat. 35. Vasquius illustrium contr. cap. 101. n. 9. Zanch. in L. hæredes mei, §. cum ita, p. 6. n. 64. ad Trebel. Barbos. sup. n. 16. Menoch. de præf. lib. 4. præf. 96. n. 14. Plac. in epitom. delictor. cap. 41. n. 13. sed hoc suo moderamine intelligendum, quod procedat tantummodo quoad bona patris, non vero quoad alia bona aliunde provenientia filio, explicat Fragos. de regim.

reipub. p. 3. lib. 1. disp. 2. n. 146. Sousa in L. fæminæ, n. 128. ff. de reg. jur. P. Pinbeir. de testam. disp. 5. n. 43. Mantiens. sup. n. 5.

Ampliatur quinto, quod pater non potest hæredem spurium instituere, neque directe, neque indirecte, Dueñas reg. 366. ampliation. 13. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 96.

Ampliatur sexto, quod pater filium spurium in legitima instituere non potest, Merlin. de legitima, lib. 1. tit. 2. q. 7. n. 9. quia qui ab intestato non succedit, etiam à legitima excluditur, & cum spurium à successione ab intestato excludatur, ut supra satis probatum manet, & ratio exclusionis est, quia legitima est portio hæreditatis, Surd. cons. 45. n. 2. lib. 1. Crass. §. legitima, q. 43. n. 1. Menoch. cons. 153. n. 8. lib. 2. Peregr. de fideicommiss. art. 36. n. 38. Honded. cons. 10. n. 20. Macabrun. cons. 79. n. 95. & cons. 450. n. 13. Gargiar. cons. 97. n. 35.

Ampliatur septimo, quod pater filio spurio relinquere non potest titulo donationis causa mortis, Peregr. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 37. & cons. 22. n. 4. Merlin. sup. n. 10. Alex. cons. 54. n. 1. vol. 7. Placa de delictis cap. 41. n. 11. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. n. 3. Dec. cons. 310. n. Ruin. cons. 69. Greg. Lop. sup. glos. 3.

Ampliatur octavo, quod pater filio spurio neque inter vivos donare potest, Peregrin. sup. n. 37. & Martin. sup. n. 10. Hermosil. ad L. 1. tit. 4. p. 5. glos. 6. n. 16. ubi ait, quod neque statutum effici potest, quod similes donationes valeant, Surd. de aliment. tit. 1. q. 10. n. 3.

Ampliatur nono, quod pater filio spurio hæres institui nequit, quavis hæredes legitimi non extent, quia hæc prohibitio non fuit facta in legitimorum favorem, sed in spuriorum

- riorum odium, *Menoch. lib. 4. præf. 96. n. 2.*
- 54 Ampliatur decimo, quod pater filio spurio quidquam relinquere non potest etiam pro sua anima, & amore Dei, *Mans. de testam. tit. 6. q. 7. n. 89.* ubi redit illam rationem, nedum sub specie pietatis, & misericordiæ ipsi relinquatur, potius testator levitatis, & vitii sui recordetur, *Alexand. conf. 202. n. 1. lib. 6. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 19. n. 94. Socin. Jun. conf. 99. n. 42. lib. 2. Lupus de illegitim. com. 1. §. 3. n. 24.* sed contraria opinio mihi benignior videtur secundum *Benedict. in cap. Raynuntius, verb. uxorem dec. 9. num. 125. Grassus §. institutio, q. 7. n. 9. Balthezar Thom. variar. tract. 2. cap. 23. n. 696.*
- 55 Ampliatur decimo primo, quod filius spurius hæres institui nequit à patre etiam si eum in testamento pater non nominasset filium, *Castro, conf. 115. n. 2. lib. 1. Menoch. de præf. lib. 4. præf. 96. n. 32.*
- 56 Ampliatur decimo secundo, quod spurius hæres institui nequit à patre, quin communiter pro legitimo reputetur, *Bald. in L. si arbiter, cod. de sentent. & interlocut.*
- 57 Ampliatur decimo tertio, quod filius spurius etiam capere non potest causa conditionis implendæ, *Braz. de filiis non legitim. nat. n. 31. Castr. in L. conditionis 36. de donationibus.*
- 58 Ampliatur decimo quarto, quod spurius non potest gravari, ut capaci restituat, *Bald. conf. 399. n. 2. lib. 2.*
- 59 Ampliatur decimo quinto, quod filius spurius bona patris capere non potest, etiam relicta juramento, *Bero conf. 164. n. 9. lib. 2. Ruin. conf. 69. n. 10. lib. 3. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 19. n. 93. Lupus de illegitim. com. 1. §. 2. n. 23.*
- 60 Ampliatur decimo sexto, quod filius spurius non potest succedere in bonis relictis ab uxore sui patris, *Bursat. conf. 55. n. 18.* quod procedit quando talis institutio fuit facta in fraudem legis, alias valet, *Fragos. de regimin. reip. p. 3. lib. 1. disp. 2. n. 154.*
- 61 Ampliatur decimo septimo, quod pater spurii non potest gravare legatarium, quod de suo det aliquid filio spurio, quia per hoc fraus fit legi, *Padil. in L. cum virum, n. 32. cod. de fideicommiss. Barbosa. in L. is qui 6. n. 32. ff. de vulgar.*
- 62 Ampliatur decimo octavo, quod filius spurius non potest succedere in bonis patris, quanvis ab executore ultimæ voluntatis electus fuisset, quia executor ultimæ voluntatis distribuere in filium spurium non potest, *Corneus conf. 236. n. 10. lib. 2. Benedict. in cap. Raynuntius, vers. & uxorem, decis. 5. n. 127. de testam. Boer. decis. 127. n. 14.* ubi ait: posse patrem ab alio executore relictum distribuere filio suo spurio moderate, si filius mereatur, *Mantica de ult. volunt. lib. 8. tit. 5. n. 111. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 96. n. 12.* cum multis *Aquil. ad Rox. p. 1. cap. 6. n. 450.* sed contraria opinio, quod executor possit distribuere cum filio spurio testatoris; mihi æquior videtur, quia hic spurius jam non accipit à patre, sed ab executore, qui poterat alium eligere, sicut eligit spurium, cum habeat liberam eligendi facultatem, neque hic fraus considerari potest, sicut docet *Bald. sibi contrarius, conf. 242. vol. 2. Alexand. in L. si is qui in fin. ff. de vulgar. Roman. conf. 436.* cum multis *Aquila ad Rox. de incomp. maior. p. 1. cap. 6. n. 453.*
- 63 Ampliatur decimo nono, quod institutus hæres, & rogatus restituere cui velit ex pluribus, spurium eligere non potest, *Bald. conf. 162. lib. 5. com.*

5 com. conf. 236. n. 10. Cephal. caut. 38. in 4. caut. Tapat. variar. tit. 439. cap. 3.

64 Ampliatur vigesimo, quod filius spurius hæres institui nequit etiam cum consensu venientium ab intestato, Decian. conf. 83. n. 14. lib. 5. Cravet. conf. 368. n. 15. Dilectus de arte testand. caut. 14. n. 11. Delugo de just. disp. 24. sect. 6. n. 110. Mostazo de caus. piis, tom. 2. lib. 8. cap. 11. n. 34.

65 Ampliatur vigesimo primo, quod filius spurius ad succedendum in bonis paternis habilitari non potest per adoptionem, neque adrogationem, Purper. conf. 17. n. 6. Bala. conf. 267. n. 14. lib. 1. Paleol. de noth. cap. 43. n. 7. Lupus de illegitimis comm. 2. §. 2. n. 22. Roman. Syng. 627.

66 Ampliatur vigesimo secundo, quod filius spurius non succedit avo, aviæ, nec proaviæ ex parte patris, Ruin. conf. 94. n. 8. lib. 3. Gab. de hæred. instituend. concl. 3. n. 7.

67 Ampliatur vigesimo tertio, quod filius spurius incestuosus non succedit materteræ, Ruin. conf. 14. n. 15. lib. 3.

68 Ampliatur vigesimo quarto, quod filius spurius non succedit patri, nec ex ejus dispositione capere potest, etiam quando pater disponit inter liberos, Alexandr. in L. ex facto, §. si quia rogatus, n. 45. ff. ad Trebel. Surd. conf. 456. n. 18. §. 19. Palest. de noth. cap. 32. n. 2.

69 Ampliatur vigesimo quinto, quod filius spurius non potest capere etiam ex dispositionibus favorabilibus, Peregr. conf. 67. n. 10. lib. 2. Honded. conf. 5. n. 17. lib. 2.

70 Ampliatur vigesimo sexto, quod filius spurius, neque ex Senatus Consultu juvari potest, Peregr. in L. 3. Ordinam. §. in L. 1. tit. 8. Hermosilla ad L. 4. tit. 1. part. 5. glos. 12. n. 26.

Ampliatur vigesimo septimo, quod filius spurius in emphyteusi ecclesiastica succedere non potest, Berro conf. 101. n. 3. lib. 1. Mantec. de tacit. lib. 22. tit. 10. n. 1. Reminald. Jun. conf. 447. Borel. in sum. decis. tom. 1. tit. 33. n. 41. Tusc. lit. E. concl. 168. n. 2. Peregr. conf. 34. n. 9. lib. 1. Gam. dec. 149. §. dec. 206 n. 16. §. dec. 377. n. 6. Benedict. Peregr. in promptuar. jurisdic. lit. S. concl. 553. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. n. 62. Corb. de causis privat. oblin. fin. n. 54. Caroc. cas. 8. n. 7. Clar. in §. emphyteusis, q. 30. Seraphin. dec. 478. p. 1. Egia. de privileg. honest. art. 16. n. 5. Pinbeir. de emphyt. disput. 5. sect. 3. n. 131. Caldas de nominat. q. 19. §. 20. Sous. dec. 33. n. 1. Galina ac verb. signif. lib. 5. cap. 16. n. 189. Lucidor. ac illegit. clericor. cap. 9. n. 3. Solorjan. de jure Ind. lib. 2. cap. 18. n. 3. Castil. lib. 2. cap. 19. n. 50.

Quod procedit etiam in casu, quo spurius fuit legitimus à lege, in quo casu etiam in emphyteusi ecclesiastica succedere non potest, Gam. dec. 72. n. 6. Gonçal. ad cap. per venerabilem, n. 5. qui filii sint legit. Oliva de foro Eccles. 2. p. q. 33. n. 10. Sperel. dec. 73. n. 36. Valasc. conf. 34. n. 8.

Quod declaratur, ut non procedat quando spurius fuit legitimatus à Principe, quia tunc spurius potest succedere in emphyteusi profana, sic etiam quando est legitimatus à Sum. Pont. in Ecclesiastica, Valasc. conf. 134. Phab. p. 1. dec. 30 Reynof. observat. 53. n. 19. Barbof. in reparator. verb. emphyteusis, pag. 121.

Declaratur nostra limitatio, quod quavis emphyteusis ecclesiastica libera nominationis in filia spuria nominari non possit, attamen in ejus marito nominari potest, Cald. de nominat. q. 19. n. 80. Pinbeir. de cens. §. emphyt. disp. 5. sect. 5. n. 135. Ego ipse

71

72

73

74

fe

- se in tract. de actionib. cap. 28. n. 418. ubi iudicatum refero.
- 75 Declaratur etiam, quod non procedat nostra limitatio quando avus nominat nepotem legitimum ex filio spurio, quia hæc prohibitio tantummodo veretur in persona spuriorum, *Sous. dec. 33. n. 5. Cald. de nominat. q. 19. n. 75.*
- 76 Declaratur etiam, quod non procedat nostra limitatio quando bona filio in emphyteusi conceduntur, antequam dominium in patre sit radicatum, quia tunc conventio tenet, quod talis spurius in ea succedat, *Benedict. in cap. Raynuntius, verb. uxorem, n. 129.*
- 77 Declaratur etiam, quod non procedat nostra limitatio, quando concessio emphyteusis fuit facta primo spurio, vel data potestas nominandi eos, *Cald. forensi q. 38. n. 35. & conf. 39. n. 8. & de potest. eligend. cap. 13. n. 6. Valasc. consult. 134. n. 20. Phæb. dec. 30. n. 6. Gam. dec. 149. n. 2. Benedict. Pereir. in prompt. iurisdic. lit. S. n. 553. Bald. in L. 2. n. 5. cod. de jure emphyt. Afflict. dec. 99. Flugin. de contract. emphyt. q. 34. n. 4. Franc. Cremen. singul. 130. Tapat. var. tit. 439. cap. 8. Sous. dec. 33.*
- 78 Declaratur etiam nostra limitatio, ut non procedat, quando concessio emphyteusis fuit facta pro se, & filiis, & eo tempore recipiens emphyteusim tantummodo spurios habebat, *Cald. de nominat. q. 20. n. 8. Pinbeir. sup. disput. 5. n. 138.*
- 79 Declaratur etiam nostra limitatio, ut non procedat, quando Dominus tollerat, quod spurius habeat emphyteusim, cum talis tolerantia dicatur tacita concessio, *Seraphin. dec. 478. n. 3. Gratian. forens. cap. 218. n. 49. & 58. Pinbeir. de cens. disp. 5. n. 139. p. 2.*
- 80 Declaratur, quod non procedat, quando spurius acquisivit emphyteu-

sim Ecclesiasticam titulo præscriptionis, *Pinbeir. de emphyteus. disp. 5. n. 140.*

Declaratur ulterius nostra limitatio, quod procedat quando emphyteuta habet emphyteusim liberæ nominationis, quia tunc nominare non potest spurium concedentis, *Pinbeir. de cens. & emphyt. disp. 5. n. 128 p. 2.*

Declaratur ulterius nostra limitatio, quod procedat quando emphyteusis fuit empta à patre, quia tunc spurius in ea succedere non potest, excluso fratre legitimo, virtute nominationis patris, *Fragos. de regim. reip. p. 3. lib. 1. n. 152. Pinbeir. sup. n. 128.*

Sed quid dicendum sit, si emphyteusis profana fuerit? dico quod pater eum nominare potest, quia hic filius non capit à Patre, sed à Domino concedente, *Cald. de renovat. q. 9. n. 12. Flugin. de divers. quest. emphyt. q. 36. n. 9. P. Pinbeir. de cens. & emph. p. 2. disp. 5. n. 127.*

Ampliatur vigesimo octavo, quod in filio spurio maioratus institui nequit, *Molin. de primog. lib. 2. cap. 11. n. 27. alter Molin. de just. & j. disp. 610. n. 3. Marta vol. 161. Joan. del. Castil. tom. 5. cap. 67. & cap. 110. n. 26. Perigrin. de fideicommiss. art. 11. n. 67. Angel. Math. lib. 2. cap. 20. n. 21. Lima in addit. ad Molin. sup. n. 30. Reynos. observat. 53. n. 20. Franc. Ramos del Mançano in addit. ad Molin. cap. 11. n. 26. Phæb. 2. p. dec. 170. n. 15. Garc. de expens. cap. 3. n. 21. Torr. in tract. de maioratib. Italiae, p. 1. cap. 28. §. 4. & 5. Ego ipse in com. ad Ord. lib. 2. tit. 35. cap. 21. n. 46. tom. 10. & tom. 11. ad lib. 2. tit. 35. §. 12. cap. 167.*

Sed limita illam ampliationem, quando maioratus fuit fundatus cum regia facultate ad hoc, ut admittantur spurii, secundum *Molin. sup. n. 30. & ibi addit. Lima, Greg. Lop. in*

in L. 2. tit. 15. part. 2. glos. 10.

86 Limita etiam quando institutor maioratus expresse, & specialiter vocat spurios, *Prat. in annot. ad Paschal. de virib. patr. potest. pag. 47. vers. quid dicendum.*

87 Limita etiam non procedere respectu cognatorum, quia isti in persona spurii, legitimis deficientibus, maioratum instituere possunt, *P. Molin. de just. & j. disp. 610. n. fin. Lima ad Molin. sup. n. 3.*

88 Sed controversum est, an filius legitimus filii spurii institui possit in maioratum? negat *Pichard in §. 7. n. 16. inst. de successione quæ ab intest. deferuntur, Tiraquel. de primog. q. 12. n. 14. M. n. iens. in L. 8. glos. 8. n. 23. tit. 8. lib. 5. cum procedant ex radice infecta, ut cum Mieres. 2. p. q. 2. n. 84. & aliis resolvit Aldobrandin. cons. 3. Garc. de benefic. tom. 2. p. 7. cap. 15. n. 40. Barri de successione lib. 17. tit. 12. n. 14. Knipschildt. de fideicommiss. famil. cap. 8. n. 326. ego ipse tom. 10. de legem. ad lib. 2. Ord. tit. 35. ad rubr. cap. 21. n. 46. & in tract. de maiorat. tom. 2. cap. 20. n. 119. & n. 125.*

89 Contrariam sententiam docet *Mieres. 2. p. de maiorat. q. 2. n. 12. Cevall. commun. contr. commun. 3. p. q. 762. n. 37. Gusman. de verit. jur. verit. 5. n. 72. & ratio hujus sententia est, quia illa incapacitas patris spurii non debet ad ejus filios extendi, sicut docet Mieres. sup. n. 30. & si isti tales, tam ex testamento, quam ab intestato ayo suo succedere possunt, Lucidor. de illegit. cleric. cap. 10. n. 1. Bart. in L. ult. cod. de naturalib. lib. Covas in 4. 2. p. cap. 8. §. 5. n. 13. & 14. Solorsan. de jure Indiar. lib. 2. cap. 17. n. 2. quare ad maioratus successorem admitti non debent, principaliter quando lex nostra de illis non est locuta, sed tantummodo de spuriiis quoad parentum successio-*

nem, & in ejus odium extendi non debet, quando enim lex de successione filiorum spuriorum loquitur, extendi non debet ad ejus nepotes, maxime legitimos, *Bart. in L. Galus §. quod si is, ff. de liber. & posth. Urceol. consult. forens. cap. 57. n. 23. Gall. lib. 2. observat. 115. n. 5. neque fundamentum adductum à me ipso sup. n. 46. mihi aliquid oblit, cum tales spurii ad maiores dignitates admittantur à jure canonico, ut in cap. Dominus noster 8. dist. 56.*

Et si ista secunda sententia non esset contra tot eminentissimorum Doctorum placita, eam æquo animo reciperem, sed amplexa prima opinione, dico, quod non intelligitur, nec habet locum, quando filii legitimi non extant, quo casu admittantur nepotes legitimi ex filio spurio, *Sess. 3. p. decis. 261. n. 3. Ramos del Manzan. in addit. ad Molin. lib. 2. cap. 11. n. 26. & Lima n. 30. Castil. lib. 5. cap. 67. n. 49 vers. & quanvis, ego ipse in comment. tom. 11. sup. n. 46. Cald. cons. 9. n. 80. Fusarius de substitut. p. 2. q. 314. n. 11.*

Nec locum hebet, quando testator, qui maioratum instituit, est illegitimus, quia tunc sibi similem vocare intelligitur, *Mantic. de conject. lib. 11. tit. 9. n. 15. Castil. lib. 5. cap. 82. n. 35. Surd. cons. 571. n. 49.*

Nec quando testator primo vocavit in institutione maioratus illegitimos, nam cum ista qualitas in principio admittatur, in aliis descendentes, & propinquis etiam admittitur, *Torr. in tract. de maiorat. Italia, p. 1. cap. 28. n. 123.*

Nec quando testator vocavit ad successionem maioratus illum, qui non nisi filios spurios habere poterat, *Fusar. de substitut. q. 314. n. 7. & 8. & q. 351. n. 23.*

Nec etiam quando testator illegitimos in sua dispositione honoravit,

- vit, *Menoch conf.* 266. n. 23. *Surd. conf.* 89. n. 39. 40. *Fusar. sup. q.* 314. n. 5.
- 95 Sic etiam filius spurius à successionem maioratus excluditur, docet *Solors. de jure Indiar. lib. 2. cap. 17. n. 7.* & fere omnes DD. *sup. allegati à n. 74.* quod locum non habet quando proles legitima deficit, ut iudicatum refert *Aquila ad Roxas de incompat. maiorat. p. 1. cap. 6. à n. 116 cum seq. ego ipse sup. n. 46.* iudicatum etiam refert, *Balmaced. de collect. cap. 39. n. 3.* *Nogueiro. alleg. 25. n. 10.* *Portugal de donat. reg. cap. 28. n. 34.*
- 96 Verum qui habet facultatem eligendi, vel nominandi aliquam portionem ad successionem maioratus, potest eligere, vel nominare filium spurium, sed non testatoris, seu fundatoris, *Gutier. lib. 3. prat. q. 55. n. 21.* *Matiens. in L. 7. tit. 8. glos. 5. n. 2. lib. 5.* *Surd. de aliment. tit. 1. q. 93. n. 3.* mecum, & aliis resolvit *Aquila ad Rox. p. 1. cap. 6. n. 133.*
- 97 Sed si spurius fuerit legitimatus per subsequens matrimonium, poterit succedere in maioratu, & excludere filium postea susceptum ratione juris jam quæsitæ, *Maya Civil. conf. 2. n. 10.* *Gargian. conf. 16. n. 16.*
- 98 Sed dubium est, an filius spurius habitus inter consanguineos succedat in maioratu, quando Sum. Pont. dispensat in matrimonio contrahendo; an succedat filius natus post dispensationem excluso spurio? in quo dubio dico, quod filius post dispensationem natus ad maioratus successionem admitti debet, excluso nato ante dispensationem ex rationibus seq. quia ille spurius fuit natus, & habitus ante dispensationem, tempore, in quo patres matrimonium contrahere non poterant, qua ratione legitimari per subsequens matrimonium non potest. *ex cap. tanta, qui filii sint legi-*
- timi, L. nuper cod. de natural. liber. §. fin. inst. de nuptiis, §. tribus, auct. quib. mod. natural. efficiantur legit. L. Paulus ff. de stat. homin. Covar. in epitom. de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 2. n. 15.* *Peregr. de fideicommiss. art. 24. n. 49.* *Rusticus in L. cum avus, lib. 2. cap. 28.* *Fusar. conf. 102. n. 3.* *§. de substitut. cap. 409. n. 105.* *Abbas in dict. cap. tanta, n. 14.* *Bossius de contract. matrim. cap. 10. n. 346.* *Rotta curam Ludov. dec. 19. n. 3.* *Mayol. lib. 1. de irregular. cap. 14. n. 14.* *Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 7. n. 18.* *Saynes lib. 6. de censur. cap. 10. n. 15.* *Sanctarel. variar. resol. q. 43. n. 12.* *Pontius de matrim. lib. 11. cap. 2. n. 4.* *Socin. jun. conf. 31. n. 4. lib. Hostiens. in sum. lib. 1. tit. de filiis Prasbyt. n. 6.* *D. Anton. 3 p. tit. 29. de irregularit. cap. 4. verj primo modo, Fabrona verb. filius, Angel. n. 10.* *Sylvest. q. 3. Pisavella verb. illegitimus §. quid si nato, sum. Hostiens. p. 2. lib. 6. tit. 22 art. 3 q. 4.* *Henriques lib. 1. de matrim. cap. 20. n. 3.* *Riccus collectan. 3063. p. 3.* *Molin. de just. §. 1. tract. 2. disp. 623. n. 3. in fin. Molin. de primog. lib. 3. cap. 2. n. 10.* & alii infra allegati.
- Et hoc maiori cum ratione procedit, quando matrimonium consequitur ex Pontificia dispensatione, quia tunc filii non legitimantur, *Bart. & communiter DD. in L. Paulus ff. de stat. homin. Menoch. conf. 16. n. 22. ad medium, Marsil. singul. 121.* *Peregr. de fideicom art. 24. n. 76.* *Fusar. de substit. conf. 102. 113.* & sic filii nati inter consanguineos ante matrimonium, ad maioratus, Patronatus, & fideicommissi administrationem non admittuntur, ut contendit *Covas de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 8. n. 13.* *Gregor. Lopes in L. 2. tit. 15. p. 2. verb. si el hijomayor, Molin. lib. 3. de primog. cap. 2. n. 10.* *Alexand. Ludov. decis. 461. n. 16.* *Fusar. sup. dict. n. 113.*

100 Neque obstat illa clausula, quam in Bullis dispensationum fere semper appositam invenimus: *Prolem susceptam, si qua est, & suscipiendam exinde legitimam decernendo*: pro qua dispensatione pertendunt spurii nati ante dispensationem se legitimum, cum dicant, quod illa clausula extendatur, & dispentet in radice matrimonii, ita ut maneat legitimi, & capaces ad successionem maioratus, sicut tradit *Boerius decis. 246. n. 7. Ladrech. Imolens. in cons. 24. n. 38. Lup. de illegit. comm. 4. §. 1. n. 56. Garcia de benefic. tom. 2. p. 7. cap. 2. n. 41. & 42. Castil. cap. 105. n. 3. & 5. vers. aenique, & ult.* quia respondetur, quod licet indubitata sit veritas, quod S. Pont. possit dispensare in radice matrimonii, quando impedimenta proveniunt de jure canonico, sicut in hoc casu, in quo matrimonium contractum est inter consanguineos intra quartum gradum, *ex text. in cap. non debet de consanguinitate, & affinitate, Molin. de primogen. lib. 3. cap. 2. n. 12. vers. si vero impedimentum, Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 7. n. 5. & 6. & Castil. sup. cap. 105. n. 19. & 20.* controversum tamen est apud DD. si ista dispensatio in radice operetur, ut dispensatus possit obtinere bona temporalia, etiam cum præjudicio tertii, & quanvis aliqui DD. tenuerunt, quod talis dispensatio non potest operari in bonis temporalibus, & in præjudicium tertii, ut asserunt *P. Molin. de just. & j. disput. 624. n. 5. vers. ego vero, Cervantes. in L. 12. Tauri, n. 102. Joan. Grac. de nobilitat. glol. 1. n. 27. & alii relati à Patre Thom. Sanches de matrim. lib. 8. disp. 7. n. 3.* verior tamen sententia est, quod dispensatio in radice matrimonii habilitat filium spurium ante matrimonium natum quoad bona temporalia, etiam in præjudicium

tertii, ut tenet *Molin. dict. lib. 3. cap. 2. n. 12. vers. si vero impedimentum, P. Thom. Sanch. in nova edit. Lugdunensi, dict. disp. 7. n. 4. Garcia de benefic. tom. 2. p. 7. cap. 2. n. 41. Castil. dict. cap. 105. n. 33.*

Sed difficultas est an illa clausula, quæ opponi solet in dispensationibus, de qua supra, sit dispensatio in radice matrimonii, & habeat eundem effectum; sed mihi videtur verior sententia asserentium, quod illa dispensatio non est dispensatio in radice matrimonii, quando matrimonium saltem de facto contractum non præcessit, quia in hoc casu non potest. S. Pont. etiam quoad temporalia, extra loca suæ jurisdictionis legitimare prolem, ut tradunt *Joan. And. in cap. per venerabilem, num. 30. & Abbas, n. 21. Laudeng. de legitimat. art. 2. n. 85. in termin. Peregrin. art. 24. n. 76. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 7. n. 7. & 23. Garcia de benefic. tom. 2. p. 7. cap. 1. n. 41. Sautarel. variar. resolut. cap. 43. n. 12. Riccius collect. 3065. Bossius de contract. matrim. cap. 10. n. 346. Pontius de matrim. lib. 11. cap. 5. §. 1.*

Et ratio, quare non dispentet, evidenter patet, quia ut Pontifex legitimet in radice prolem susceptam in concubinato; necessarium est, quod legitimet matrimonium, ut ex tunc, ac si à principio fuisset legitime contractum, non vero ut ex nunc; quia in hoc casu non potest considerari retrotractio ad tempus antecedens conceptionis, vel nativitatis prolis jam natæ; ut optime post *Abb. Gosadin. Zephal. & alios* resolvit *Peregrin. dict. art. 24. n. 18. Sanch. dict. disp. 7. n. 22. Grac. sup. n. 42. Fusar. de substitut. dict. q. 409. n. 116. & sic, ut legitimatio sit in radice matrimonii, necesse est, quod Pontifex legitimet matrimonium simpliciter, vel ponat clausulam, quod in matrimo-*

101 *nio contracto remanere, vel perseverare valeant, quia tunc respicit radicem primi matrimonii, ubi adest nullitas, de facto contracti, & sic retro respicit, & in consequentiam prolem legitimat; ut tradunt Pereg. d. n. 79. Sanch. ubi sup. n. 24. Grac. sup. n. 42. Rotta apud Farinac. decis. 455. n. 10. tom. 1. novis.*

103 Nec potest argui, quod, ut possit impetrari legitimatio in radice, sufficit quod coitus sit solum affectu, vel consensu maritali; ex Joan. And. in cap. per venerabilem, n. 30. & Abb. n. 21. Ancharran. cons. 409. n. 4. & resolvunt Rotta in decis. relatis per Gracian. sup. a n. 40. quia respondetur quod verior resolutio est, ut non possit dari dispensatio in radice matrimonii, si matrimonium, saltem defacto contractum non praecesserit, quia dispensare in radice est dispensare in matrimonio defacto contracto, ut ex tunc; & illa verba, *saltem affectu, vel consensu* significant matrimonium contractum defacto, licet de jure non obtinuerit, propter aliquod impedimentum canonicum; & non significant affectum, & consensum ad contrahendum matrimonium.

104 Multo minus obstant decisiones 455. tom. 1. noviss. § 687 tom. 2. relata à Farinac. quia in casu illarum decisionum fuit habita dispensatio in radice, ut constat ex clausula, *ut in vestro sic contracto matrimonio*, & jam matrimonium clandestinum praecesserat defacto, ut testatur Rotta dict. decis. 455. n. 9. & ideo illa dispensatio fuit facta in radice matrimonii; & sic illa clausula, *prolem susceptam tantummodo*, nihil, aut parum ad hoc facit, quia ista intelligitur, quando matrimonium saltem defacto contractum praecessit, ut eleganter resolvit Garc. de benefic. sup. n. 42. vers. sed certe.

Et quando opinio Joan. And. Abb. & Ancharran. quam sequitur Rotta sup. fuisset certa, quod sc. ut filius habitus inter consanguineos legitimeretur, sufficit, quod matrimonium saltem ex affectu, & consensu fuerit contractum; procedit tantummodo ante dispositionem sacrosancti Conc. Trid. quo tempore sufficiebat consensus contrahentium, ut matrimonium posset contrahi non vero post concilium, cum sit necessaria illa solemnitas denuntiationum, & quod coram Parrocho, & testibus consensus exprimat, ut constat ex cap. 1. sess. 24. de reform. matrim. ex quibus omnibus dicendum est, quod ille spurius excludendus est à successione maioratus, & admittendus natus post dispensationem, ex Molin. de primog. lib. 1. cap. 8. n. 38. & ibi addit.

Si spurius ille fuerit conceptus tempore expeditionis, tempus nati- 106 vitatis non attenditur, sed conceptionis, ut non legitimeretur, Cinus in L. ex libera, cod. de suis, & leg. & ibi Paul. de Castr. Angel. Arent. in §. ult. n. 9. in fin. in §. de nuptiis, Ant. de Butr. in dict. cap. tanta, n. 17. qui fil. sint legit. & ibi Abbas, n. 5. Fular. de substit. q. 409. n. 107. & 113.

Ampliatur vigesimo nono, quod spurius non succedit in feudis, Marrescot. var. lib. 2. cap. 30. n. 45. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. q. 30. n. 63. Camil. de Medic. cons. 1. n. 94. Gutier. prat. lib. 4. q. 37. Mastril. de magistrat. lib. 2. cap. 12. n. 44. Roxas de incompatib. lib. 1. cap. 6. §. 9. n. 106. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 9. n. 1. & 2. Add. ad Reverter. decis. 250. Borel. de magistrat. lib. 1. cap. 7. Knipschildt. de fideicom. familiar. nobil. cap. 8. n. 322. Solorsan. de jure Ind. lib. 2. cap. 18. n. 13.

Ampliatur trigesimo, quod filius spurius non succedit in jure Patronatus, 108

tronatus; *Roch. de jure patronat. verb. competens, n. 23. Lambertin. de jure patron. lib. 1. 2. p. art. 32. q. 2.* nisi per consequentiam in bonorum emptione veniat; *Scobar de puritat, Sang. 1. p. q. 4. §. 6. n. 4.* sed si est in possessione præsentandi, manutenendus est, *Post. de man. tenend. decis. 172. n. 17. §. 18.*

109 Ampliatur trigesimo primo, quod spurius non potest succedere in bonis coronæ, *ex Ord. lib. 2. tit. 35. §. 11. §. 12. ibi: Filio, ou neto natural, ou espurio, Molin. de just. §. j. tract. 2. disput. 576. n. 10. vers. filius, ego ipse in com. ad Ord. in 2. tit. 35. lib. 2. de leg. mental. ad rubric. cap. 21. n. 46.* quanvis sit legitimatus à Principe, ut in n. 47. dico; nisi quando hoc in legitimatione expressum fuerit, ut dico n. 48. neque sufficit adesse clausula generalis, quæ in legitimationibus apponitur, sed necesse est, quod in legitimatione expressa mentio de hoc fiat cum derogatione legis contrariam decernentis, *Ord. lib. 2. tit. 35. §. 12. §. ego ipse ibidem n. 49.*

110 Ampliatur trigesimo secundo, quod spurius in commendis succedere non potest, *Solorsan. de jure Indiar. lib. 2. cap. 5. à n. 23. §. cap. 17. à n. 2.*

111 Ampliatur trigesimo tertio, quod filius spurius legatum ex testamento patris capere non potest, quanvis pater absque liberis legitimis decedat, alio hærede instituto, *Guido Pap. q. 280. Dec. conf. 307. Bart. in L. 25. §. si à socero, ff. que in fraud. credit. Tapat. var. cit. 439. cap. 9. & nos infra dicemus; sic etiam non valet legatum spurio legitimatedo relictum, si postea illa legitimatio ex aliqua causa fuit nulla, Decius conf. 289. §. conf. 579. Tapat. var. tit. 439. cap. 9. Marchesan. de com. p. 1. cap. 18. n. 31.*

112 Ampliatur trigesimo quarto,

quod spurius in hæreditate paterna succedere non potest, etiam quando institutus est ea conditione, quod hæreditatem alteri restituat, *Mans. sup. n. 85. Grac. sup. num. 12. Raven. sing. 680.*

Ampliatur trigesimo quinto, quod filius spurius non potest obtinere immisionem in possessionem ex edicto, *L. fin. cod. de edicto D. Adrian. tollend. Menoch. de adpioc. remedio 4. n. 753. §. conf. 180. n. 34. Paris. conf. 11. n. 10. lib. 2. Lup. de illegit. com. 1. §. 5. n. 155.*

Si vero defectus spurietatis non sit notorius, bene potest obtinere ex tali edicto *D. Adm. Balt. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 477.*

Ampliatur trigesimo sexto, in filio spurio ex Sacerdote, vel moniali, quia talis non potest succedere in bonis patris Sacerdotis, ut jam sup. dictum est, à nobis. *Bero. conf. 163. Peregr. de jure fisc. lib. 3. tit. 18. n. 37.*

Ampliatur trigesimo septimo, ut quanvis hæres patris spurii iustus esset non petere, vel aliquid spurio filio præstare sub privationis pæna, id non teneatur hæres facere, non obstante illa pæna, *Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 109. Lup. de illegit. com. 1. §. 2. n. 46.*

Ampliatur trigesimo octavo, in filio spurio nato ex consanguinea transversali, vel ascendente, qui non potest succedere in bonis patris, matrisve, *Boer. decis. 127. Duñ. sing. 366. ampliatur. 9.*

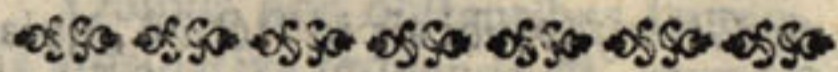
Ampliatur trigesimo nono, quod spurius non succedit in civilitate quaesita à patre pro se, & filiis, *Tiraquel. de jur. primog. q. 59. n. 3. Surd. conf. 456. n. 19.*

Ampliatur quadragesimo, ad casum quando duo habebant filios spurios, qui inter se contraxerunt, & unusquisque pater instituit spurium

- alterius, *Menoch. lib. 4. de presump. pres. 96. à n. 5. Fragos. de regim. resp. p. 3. lib. 1. disp. 2.*
- 120 Ampliatur quadragesimo primo, quod filii spurii non comprehenduntur in conditione tacite subintellecta, si sine liberis decesserit, secundum formam *L. cum acutissimi, cod. de fideicommiss. Roland. à Valle, cons. 74. n. 36. lib. 1. Rusticus in L. cum avus, lib. 3. cap. 1. n. 236.* Et sic substitutum non excludunt, *Balth. Thomvar. tract. 2. cap. 23. n. 506.*
- 121 Ampliatur quadragesimo secundo, quod filii spurii non profunt ad excusationem tutelæ, vel alterius muneris publici, *L. 2. §. 1. ff. de excusat. tutor. Paleot. de notb. cap. 32. n. 4. Surd. cons. 456. n. 17. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 37.* In tantum, quod nec Pater tenetur pro damno dato à filio spurio, *Albert. de statut. q. 49. p. 1. Boer. decis. 127. n. 1. Novel. reg. 136.*
- 122 Ampliatur quadragesimo tertio, quod neque pater filio spurio succedit, *Lup. de illegit. com. 1. §. 5. num. 162. in fin. Menoch. cons. 60. n. 31. Natta, cons. 514. n. 7. Grac. §. successio ab intest. q. 29. Surd. decis. 249. n. 17. novel. reg. 136.*
- 123 Ampliatur quadragesimo quarto, quod filius spurius in bonis patris succedere non potest, quanvis textus noster permisisset, quod pater filium suum spurium instituere posset in suis bonis, *Bero, cons. 164. n. 10. lib. 2. Villalob. lit. F. n. 122. Rusticus in L. cum avus, lib. 2. cap. 15. n. 90. Matt. commun. opinion. verb. spurius, Grac. §. institutio, q. 7. n. 11. Dueñas regul. 366. ampliatur. 1. Tusc. lit. 3. concl. 654. & 655. Paul. Christen. decis. Belgic. 117. vol. 1. Cabalin. melleloq. 767. Solers de jur. Indiar. lib. 2. cap. 17. n. 5. Marc. Ant. Sabel. in sum. divers. lit. F. §. filiatio, n. 9. vers. quod statutum; quia*
- tunc textus noster erat nutritivus peccati, quod tolerandum, & dicendum non est, ex *Merl. de legitim. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 11. Gall. observ. 88. n. 1. Gabriel d. verb. spurius. reg. 5. V1. vius, verb. statutum,* disponens quo ad naturales, & spurios, *Clar. in §. testamentum, q. 31. n. 7.* & etiam quia non valet statutum præbens occasionem delinquendi, & peccandi, *Mans. de testam. tit. 6. q. n. 93. Rotia coram Augustin. p. 3. lib. 3. dec. 1168. n. 4.* quanvis contrarium probet, & defendat *Menoch. cons. 285. n. 30. Paleot. de notb. cap. 54. n. 3. Lup. de illegit. com. 1. §. 5. n. 156.*
- Ampliatur quadragesimo quinto, quod filius spurius non succedit in nobilitate patris, vulgo, *em a fidalguia, ou foro de fidalgo,* disputat, & resolvit *Carvalh. in cap. Raynald. de testam. p. 1. à n. 248. cum seq. Garcia de nobilitate glos. 1. §. 1. n. 61. Scob. de purit. Sang. p. 1. q. 4. §. 6. n. 5.*
- Quod non procedit, quando talis est filius magnatis, *Balmaced. de collect. q. 39. n. 5. Larrea decis. 32. n. 45. Rainerus de nobilit. q. 25. p. Ant. Sol. ad decret. subadit. tit. de insigniis, & arm. glos. 1. n. 5. pag. 151.* si vero fuerit legitimatus, nobilitate parentum gaudet. *Carvalh. cum multis sup. n. 254. p. 1. & ad omnia admittuntur, sicut legitimi. Scob. sup. n. 17.*
- Ampliatur quadragesimo sexto, quod filius spurius non potest eligere sepulturam patris, etiam in casu, quod sit legitimatus à Principe, postquam ejus pater è vita decesserit, sicut docet *Murga moralium, tom. 1. tract. 8. disquisit. 1. dub. 4. n. 1. Sylvest. in verb. sepultura q. 8. distinct. 4. Bart. in L. quod mutatio. §. familie, ff. de verb. signif. Prato in annot. ad Paschal de virib. patr. potest. pag. 46. vers. an autem, Samuel. de sepultur. tract. 1. disp. 5. contr. 5. concl. 4.*

Et in hoc casu sepeliendus est in sepultura matris, si hæc non fuerit illustris, si vero illustris, in parrochia, Murg. & Samuel. sup.

Ut autem materia nostri text. facilius percipiatur, opere pretium duxi hic annectere sequentes quæstiones per viginti septem capita distributas, in quibus plura locuta digna inveniri poterunt, ac utilia in foro veritantibus.

C A P U T I.

Utrum Pater teneatur præstare alimenta filio spurio nato ex damnato, & punibili coitu.

S U M M A R I U M.

- 1 Alimenta an debeantur filio nato ex punibili, & damnato coitu? Negativè; sed contra à n. 7.
- 2 DD. negativam partem amplectentes.
- 3 Spurii non suscipiuntur secundum naturæ leges.
- 4 Alimenta non debentur filio spurio in odium paternæ incontinentiæ, & ut parentes à simili vitio refrænentur.
* Pater multoties punitur in filio.
- 5 Spurii omni jure sunt odiosi, ab omni juris privilegio repelluntur, & ad nihilum capaces reputantur.
- 6 Decisio juris civilis extramateriam peccati debet in hoc regno servari.
- 7 Alimenta debentur spurio ex ratione naturali, & n. 9.
* Filii legitimi, & spurii quo ad

alimenta æquiparantur.

- * Spurius ut talis non desinit esse filius.
- 8 Non debet à jure denegari, quod à natura conceditur.
- 10 Lex civilis jura naturalia tollere non potest.
- 11 Lex ab æquitate aliena servanda non est; & ideo alimenta debentur filio spurio ne fame pereat, & educatione indigeat.
- 12 Sic se habet praxis toto terrarum orbe, alias gravaretur respublica onere alendi liberos.
- 13 Leges civiles spurio alimenta negantes correctæ sunt à jure canonico.
- 14 Intelligitur cap. per venerabilem qui filii sint legitimi.
- 15 Intel. Or. 1. lib. 3. tit. 64. §. 1.
* Alimenta qui negat occidit.
- 16 Explicat. Bulla Pii V. circa spurios lata.
- 17 Pater clericus alere tenetur spurium filium.
- 18 Non tantum de bonis patrimonialibus, sed etiam Ecclesiæ.
* Clericus pater bene agit educando spurium.
- 19 Contrarium si spurius filius sit dives.
- 20 Etiam religiosus, vel Monialis spurium ex suo peculio alere debet cum licentia sui prælati.
- 21 Etiam hæredes patris, vel sui, vel extranei, sed non tenentur ad hoc bona vendere hæreditatis.
- 22 Idem in hærede hæredis.
- 23 Etiam in Donatario omnium bonorum.
- 24 Idem in Monasterio, ad quod bona patris per professionem transferunt.
- 25 Sic etiam in Fisco bona patris delinquentis occupante, etiam si crimen sit læsæ Majestatis.
- 26 Idem licet pater habeat plures filios legitimos. Li.

- * *Limita si bona patris non sufficiant.*
- * *Pater non potest disponere quod spuris alimenta non præstentur.*
- 27 *Alimenta spurio consignata alteri fratri spurio non accrescunt.*
- 28 *Pater tenetur in tota spurii vita eum alere.*
- 29 *Quando plures sunt heredes patris filii spurii unus à iudice eligi debet, qui ei præbeat alimenta.*
- P**artem negativam hujus questionis probat de jure civili, *text. in auth. ex complexu, cod. de incestis nupt. ibi, ex complexu nefario, aut incesto, seu damnato liberi, nec naturales sunt nominandi, omnis paternæ substantiæ indigni beneficio, ut non alantur à patre, & in auth. quib. mod. natural. eff. sui, §. fin. ibi, omnis, qui ex complexibus, aut nefariis, aut incestis, aut damnatis processerit, iste neque naturalis, nominatur, neque alendus est à parentibus, & in novel. 89. cap. ult. ibi, neque alendus est à parentibus, & in novel. 74. cap. ult. de jure canonico probatur per text. in cap. per venerabilem, qui filii sint legit. ibi, secularibus quoque legibus non solum repellentibus eos à successione paternâ, sed negantibus ipsis etiam alimenta.*
- 2 Quibus autoritatibus ducti aliqui DD. istam partem defendunt, affirmantes secundum jus civile filiis spuris alimenta deneganda; de qua opinione docet *Lara in L. si quis à liberis, §. vinem, n. 81. ff. de liber. agnoscend. Merend. controuv. jur. tom. 3. lib. 13. cap. 1. n. 7. & 10. Grac. de expens. cap. 3. Madeira animadvers. jur. civil. cap. 32. & in terris Imperii observanda, ita ut quod eorum patres non tenentur, neque obligari*

possunt ipsis alimenta præstare; *Bald. in dict. auth. ex complexu, Imola in L. ex facto, §. si quis rogatus, ff. ad Trebel. Felin. in cap. Ecclesia, n. 45. de constit. Segura in L. cohæredi, §. cum filia, ff. de vulgari; & eorum fundamenta sunt; cum isti spurii nati ex coitu damnato, & incestuoso, jure civili, & canonico non appellentur filii naturales, idè naturali legis beneficio merito privantur.*

Secundum fundamentum adducit *Grac. sup.* ubi ait id factum, quia secundum naturæ leges non suscipiuntur.

Tertium fundamentum est in odium libidinis detestabilis, & in pœnam spuriorum ex eo genitorum, quod in parentes redundat, ut parentes à simili vitio refrænentur, quanvis hæc culpa tantum patris sit; *Can. nasci dist. 56.* unde licet dicendum foret quod pœna patris, & non filii debeat esse? ad hoc respondetur, quod etiam pater punitur in filio, ut probatur *in tot. tit. de hæreticis, & tit. de filiis Præbyter. & in lege veteris testamenti id sæpissime fecit Deus Judex maximus, justus, & optimus, ut constat ex sacra pag. probat etiam in jur. civil. L. isti quidem, ff. quod met. caus. docet Madeira sup. n. 3.*

Quartum fundamentum est, quia filii spurii in omni jure sunt odiosi, & ab omni juris privilegio repelluntur, & tandem ad nihilum capaces reputantur, secundum ea Bonifacii scribentis ad Regem Anglorum, ipsos nubello sæculari fortes, nec fide stabiles, neque hominibus honorabiles, neque Deo amabiles, exclamantis.

Quintum denique fundamentum est, quia secundum legem nostram eam opinionem textualem juris civilis tanquam expressam debemus observare, cum non contineat materiam

riam peccati, sicut etiam quando casus aliquis in lege nostra non est decisus, & de quanvis in jure canonico aliter determinetur, *Ord. lib. 3. tit. 64. §. 1. ibi, e sendo materia, que não traga peccado. seja julgado pelas Leys Imperiales, posto que os sagrados Canones determinem o contrario;* & cum ista materia non sit peccati, jus civile sequendum, *Socin. Jun. conf. 8. n. 12. lib. 3.*

7 Quibus non obstantibus sententia affirmativa sequenda est, cum sit omnium Doctorum placitu aprobata, & secuta; & pro ejus parte adfuit plura immutabilia fundamenta; & primum fundamentum sit ratio naturalis, ob quam parentes alimenta filiis præstare tenentur, sicut ait Cicero ibi, *à natura ipsa compellimur, ut eos, quos genuimus, nutriamus, & amemus, & sic cuncta animalia statim cum nascuntur, maxima præsidia, plurima ornamenta, quibus cooperiantur, natura tribuit, & vitium sibi ipsis, non alieno auxilio statim querentes, at homines iis omnibus nudi, & destituti in ævum prodeunt, ita ut, nisi alieno præsidio fruantur, vitam servare non possunt, idem docet Philo lib. 1. de temulentia ibi: Natura absque præceptore docet, ut nati curæ sint genitoribus, ipsorum salutis, diuturnitatisque prospicientibus, & ultra eorum dicta probatur de jure civili per text. in princ. inst. de jure natur. gent. & civili ibi, hinc liberorum procreatio, hinc educatio, & in L. un. §. taceat 5. cod. de rei ux. action. ibi, sileat ob liberos, cum ipse naturalis stimulus parentes ad liberorum suorum educationem hortetur, L. ult. §. ipsum autem, cod. de bon. quæ lib. ibi, ipsum autem filium, vel filiam, filios, vel filias, & deinceps alere patri necesse est, non propter hereditates, sed propter ipsam naturam, & leges,*

quæ & à parentibus alendos esse liberos imperaverunt, L. si competentibus 3. L. si patrem tuum 4. Cod. de alend. liber. L. si quis 5. & tot. tit. ff. de liber. agnoscend. & alend. concordat Lex Castellæ in præmio, tit. 19. p. 4. ibi: Si las bestias, que no han racionable entendimento, aman naturalmente, e crian sus hijos, mucho mas lo deben hazer los hombres, que han entendimento, y sentido sobre todas las otras cosas; neque dicendum quod illæ authoritates tantummodo debent intelligi de filiis legitimis, & naturalibus; quia respondeo, quod inter filios legitimos, & illegitimos quoad jus naturale, & quoad alimenta nulla consideratur differentia, sed isti omnino inter se æquiparantur; Decius in cap. per tuas, n. 7. de probat. Paleot. de noth. cap. 48. n. 3. & cap. 64. n. 7. Peregr. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 63. Fontanel. de pact. clausul. 5. glos. 1. p. 1. n. 120. tom. 2. Surd. de aliment. tit. 1. q. 25 n. 31. & tit. 7. q. 9. Gracian. forens. cap. 567. n. 26. Mastril. decis. 144. n. 10. & 18. Tondut. resolut. civil. p. 2. cap. 146. n. 3. & quanvis talis, sit spurius, nec ideo desinit esse filius ad hoc ut possit petere alimenta, Jaf. conf. 26. n. 13. Aym. conf. 219. n. 7. quo fundamento, pater tenetur alere spurium, Brunnem. ad L. humanitatis 8. n. 7. cod. de natural. liber.

8 Secundum fundamentum est æquitas, & pietas juris canonici, cum injustum foret, quod denegaretur iis per jus canonicum quod ab ipsa natura conceditur; de qua æquitate est text. in cap. cum haberet, de eo, qui duxit in matr. quam polluit per adult. Lup. in repit. cap. per vestras n. 3. notabil. §. 23. n. 21. de notion. inter vir. & ux. Menoch. de præsumpt. lib. 1. q. 35. n. 13. & conf. 60. n. 60. Roland. à Valle conf. 79. n. 39. volum. 1. Mant. de conject. lib. 8. tit. 5. n. 12. Duñ. regul.

- regul. 356. n. 4. Marefcot. var. lib. 2. cap. 83. n. 33. quare cum interveniat æquitas canonica, ſemper iſta opinio in foro ſæculari ſervanda eſt, Valent. tom. 3. illuſtrium, de ſuor. hered. ſucceſſ. n. 9. Hermoſil. in L. 1. tit. 4. p. 5. gloſ. 6. n. 40.*
- 9 Ex quibus omnibus dicendum venit, quod pater filio ſpurio nato ex damnato, & punibili coitu, & inceſtuoſo, alimenta præſtare tenetur, *text. in dict. cap. cum haberet, & ibi gloſ. fin. de eo, qui dux. in matr. & ibi Abbas n. 10. gloſ. in §. noviffime inſt. ad Senat. Conſult. Orphic. Bald. conſ. 267. lib. 1. & conſ. 116. lib. 2. & conſ. 360. in fin. & conſ. 446. n. 10. lib. 5. Barthol. in auth. ex complexu, cod. de inceſt. nupt. Abbas conſ. 50. Arentin. conſ. 48. col. 2. Socin. Jun. conſ. 161. Brunnem. ad text. in L. humanitatis 8 n. 8. cod. de natural. liber. Gonſal. ad text. in cap. cum haberet, de eo, qui dux. n. 4. Portug. de donat. regius, lib. 3. cap. 18. n. 70. Paleot. de noth. cap. 47. n. 1. Surd. de aliment. tit. 1. q. 10. Mantica de conjeſt. ult. volunt. lib. 8. tit. 5. n. 15. Fezonius ad ſtatut. civitat. Rom. cap. 140. n. 6. & cap. 143. n. 7. Roman. conſ. 43. Capyc. deciſ. 164. Cotta, verb. ſpurius, Manriq. de differ. utriuſq. for. q. 13. Simon de Præſt. de interp. ult. volunt. vol. 3. interp. 1. dub. 3. ſolut. 1. n. 7. Franch. deciſ. 686. Pereg. de jur. fiſc. lib. 3. tit. 18. num. 59. & 60. Petrus Barb. in L. 1. p. 4. n. 64. ff. de ſolut. matr. Aug. Barb. in colleſt. ad auth. ex complexu, cod. de inceſt. nupt. n. 62. & in cap. per venerabilem, n. 51. qui filii ſint legit. Emmanuel. Barb. in remiſſion. ad noſtrum text. Padil. in auth. res qua, n. 64. comm. de legat. Mantica de tacit. & amb. lib. 12. tit. 16. n. 20. & lib. 13. tit. 12. n. 5. Azor p. 2. lib. 2. cap. 4. q. 6. Vaſques in opuscul. de teſtam. lib. 9. cap. 5. n. 7. Nat-ta, conſ. 297. n. 8. Calcan. conſ. 59. n.*
10. Covus de ſponſ. p. 2. cap. 8. § 6. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 42. Alter Molin. de juſt. & j. tom 1. diſput. 168. Rolana. à Valle, conſ. 74. n. 39. vol. 1. & conſ. 54. n. 59. vol. 2. Burſat. conſ. 62. n. 9. Navar. de ſpeliis clericor. §. 18. n. 9. Bero, conſ. 165. vol. 2. Vivius verb. pater naturalis, Vicent. de Franch. deciſ. 283. & 605. n. 7. Ricc. colleſtan. 97. Gracian. forenſ. cap. 567. n. 2. Theſaur. deciſ. 211. n. 2. Agidius in L. ex hoc jure, p. 1. in initio, n. 31. ff. de juſt. & j. Molfefius ad Conſil. Neapol. tom. 1. p. 5. q. 30. n. 7. Baltheſ. Thom. traſt. var. traſt. 2. cap. 23. n. 576. Cepola, cautel. 38. n. 8. Purp. conſ. 17. n. 7. Gama deciſ. 11. n. 9. deciſ. 201 & deciſ. 225. & 343. Paſchal. de patria poteſt. p. 2. cap. 30. n. 30. Gaſpar Theſaur. forenſ. lib. 1. cap. 25. n. 2. & 9. Durant. tit. de his, qui non habent teſtam. faſt. caut. 14. n. 13. Menoch. de præſumpt. lib. 1. q. 35. n. 13. & conſ. 60. n. 6. Caſtr. conſ. 5. n. 5. lib. 1. Gaſil. obſervat. lib. 2. obſervat. 88. Benintend deciſ. 22. Paris. conſ. 82. n. 7. lib. 2. Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 21. & lib. 5. tit. 1. q. 3. n. 2. Marafcot. var. lib. 2. cap. 38. n. 33. Nicol. de Ubald. in traſt. de ſucceſſ. ab inteſt. col. 12. Igneus in L. neceſſarios, §. non alias, 2. p. n. 146. ff. ad Syllanian. Matheſil. de ſucceſſ. ab inteſt. col. 8. Alexand. conſ. 149. lib. 2. Marſil. ſingul. 358. Lup. in repet. cap. per veſtras, notabil. 3. §. 23. n. 21. Dueñas regul. 356. limit. 4. Alciatus in rubric. de verb. oblig. n. 12. Petrus Ferrar. in forma libel. pro heredit. ab inteſt. de lat. verſ. nulliſque ſuperſtitibus ex eo liberis, n. 17. Grac. de expenſis cap. 3. n. 8. Spin. in ſpeculo teſtam. gloſ. 10. n. 98. & n. 99. Cordub. à Lara in L. ſiquis à liberis, §. idem reſcripſit, n. 13. ff. de liber. agnoſc. Roxas in epitom. ſucceſſ. cap. 21. Michalor. de fra-tribus, p. 3. cap. 21. Villalob. lit. S. n. 96.

n. 96. Franc. Marcus, q. 458. p. 2. Ant. Faber. in suo codic. Fabrian. tit. 16. definit. 7. Trentacinq. resol. 2. lib. 1. n. 27. Cavalcan. decis. 10. n. 35. p. 3. Forsterus lib. 6. de success. ab intest. cap. 5. n. 3. Surdus de naturalib. liber. caut. circa legitimatorem, n. 10. Bossius de alimentis, cap. 4. §. 5. n. 186. Connan. lib. 2. commentar. jur. civil. cap. 16. n. 3. Lucidorus de illegitim. clericor. cap. 15. n. 9. Robles de represent. lib. 2. cap. 13. n. 4. Sancta-relus variar. resol. p. 1. q. 34. num. 2. Stephan. de Casto, de bem morrer. p. 1. cap. 2. advert. 13. §. 11. n. 2. Belle-tus in disquis. clericor. p. 1. tit. de fa-vor. clericor. real. §. 5. n. 69. Lessius lib. 2. cap. 19. n. 67. Megala in p. 2. lib. 2. cap. 2. q. 2. n. 4. Henriques lib. 11. cap. 19. n. 2. Dian. moralium tom. 9. tract. 2. resolut. 285. Anguian. de legib. lib. 3. controv. 20. n. 3. Greg. Lopes Madeira animadvers. jur. ci-vil. cap. 32. n. 10. cum seq. Gom. in L. 9. Tauri, n. 37. cum seq. Scalona de testam. lib. 5. cap. 3. n. 37. Beja responsor. casuum concient. p. 2. cas. 12. Barb. in report. jur. civil. lit. A. verb. alimenta, Bern. Grava ad prat. Camar Imperial. lib. 2. conc. 38. Rus-ticus in L. cum avus, de condit. & demonst. lib. 3. cap. 1. n. 214. Corset. in report. verb. alimenta, Arent. ad tit. inst. de jur. natural. gent. & civili in fin. Vital. tract. de clausul. tit. an renuntiar. poss. aliment. Bonosc. in tract. de equitat. canonic. elaus. 2. in princ. Palaez. de mioratu, 2. p. q. n. 37. Gutier. prat. lib. 2. q. 108. & q. 109. Hodiern. ad Surd. dec. 249. n. 9. Botilier. de succession. ab intest. cap. n. 7. Petrus Ancharr. q. 64. n. 4. lib. 3. Bellon. de jur. accrescend. cap. 7. q. 2. n. 6. & 3. p. cap. 10. q. 14. n. 16. Va-lasc. de privileg. pauper. p. 1. q. 4. n. 64. Paul. Rubius q. 74. n. 106. Har-pret. ad text. in princ. inst. de jur. na-tural. gentium, & civili, n. 13. Man-

sus de testam. tit. 6. q. 7. n. 98. Her-mosil. in L. 1. tit. 4. p. 5. glos. 6. a. n. 30. Foncequa ad tit. inst. de jur. na-tur. gent. & civil. n. 10. & judicatum refert n. 8. Peres ad tit. cod. de in-cest. nupt. n. 13. & in tit. de alend. li-ber. n. 4. Farinac. dec. 482. p. 1. Mas-tril. dec. 144. n. 21. Larrea dec. 96. n. 2. & dec. 32. n. 36. Peres in L. 22. glos. 1. tit. 3. lib. 1. Coler. de alimentis lib. 1. cap. 3. n. 1. Fusc. singul. 115. lit. A. & singul. 131. lit. f. Brun. à Sole, q. 75. n. 16. & 17. Cened. collect. 168. n. 5. Matrens. in L. 18. glos. 1. n. 1. tit. 8. lib. 5. recopul. Valasc. consult. 92. ad fin. Morla in emporio jur. tit. 1. q. 11. n. 32. Gurb. observat. 410. n. 1. Mart. de jurisd. p. 4. cas. 162. n. 12. Cardos. in prax. verb. filius, n. 37. Rebel. de obligat. just. p. 2. lib. 5. q. 8. sect. 2. n. 8. Reginald. in prax. for. panit. lib. 20. n. 29. & 32. Tusc. lit. B. concl. 287. n. 48. Soares de legib. lib. 3. cap. 6. n. 8. Cabal. cons. 154. n. 3. & cons. 171. n. 12. Hartm. de aliment. cap. 3. lib. 2. Tepat. var. tit. 440. cap. 1. Caranz. de part. lib. 3. §. 4. Mena ad Gama dec. 201. n. 2. Tondut. reso-lut. civil. cap. 146. n. 12. & 3. Valens. cons. 10. n. 38. Lara in compend. vitæ homin. cap. 5. n. 14. Colleg. Argent. ad tit. ff. si tabul. testam. nul. exta-bunt, n. 2. Fagnan. ad text. in cap. per tuas, n. 2. de probat. Næv. ad text. in L. si competendi 3. n. 2. cod. de alend. liber. Acacius Euenkius Ba-ro de privilegiis parent. privil. 7. cap. 3. n. 17. Bucca dec. rot. 17. n. 2. Cal-vin. de equitat. lib. 3. cap. 21. n. 18. Valent. tom. 3. illustr. de suor. hered. success. n. 9. Ferrar. Montan. ad §. sed naturalia, inst. de jur. nat. r. pag. 80. Quaranta in summ. Bullar. verb. illegitimi, pag. 379. Marquesan. in prax. commission. p. 1. cap. 18. Besold. in comment. ad L. 1. lib. 1. ff. n. 22. Schneidvin. ad inst. sub. tit. de succes-sion. lib. ex damnat. coit. n. 3. Jacob à

Canib. de executor. ultimar. volunt. p. 2 §. consentaneum, n. 37. Claudius de Seytello in L. 1. n. 11. ff. de solut. matrim. Bachovius in not. ad volum. 2. Treuter. disput. 16. thes. 2. lit. G. Hunnius lib. 3. var. resolut. q. 10. Gracias de ultimo fin. jur. num. 109. Rittersbus in expositionib. novel. Jus. fin. p. 7. cap. 8. n. 8. Bril. in prompt. tit. 7. n. 29. Pat. Ant. à Spirit. Sanct. in director confess. p. 3. tract. 7. disp. 1. sect. 4. n. 23. Fagundes in 4. præcept. lib. 4. cap. 2. n. 4. Palac. rub. in L. 9. Tauri, q. 18. Pat. Corella in prat. confess. 2. tom. tract. 13. cap. 5. p. 4. n. 102. Paul. Christin. dec. 143. vol. 3. Vivius inst. de heredit. quæ ab intest. deferuntur, de primo Ordin. succedend. cap. de success. lib. nat. §. cap. de success. spur. seu vulgo quæsit. Busemb. moral. lib. 3. tract. 3. cap. 2. dub. 2. n. 3. Gizarel. dec. 48. num. 11. Niviz in silva nuptial. lib. 3. n. 25. Paul. de Montepico, cons. 20. n. 6. Felin. in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ 10. de constit. n. 50. Ansald. de juris. dit. p. 4. tit. 10. cap. 1. n. 43. cum seq. Prosdocim. de comitib. de different. inter jus civil. & canonic. n. 114. Baprist. à Sanct. Blasio de contradict. jur. can. cum jur. civil. contradict. 26. Sousa dec. 33. n. 9. Merlin. in decis. rottæ 671. n. 33. 2. p. Penia in decis. rottæ 281. Coccin. in decis. rottæ 92. n. 8. Theodos. Rubius tom. 2. decis. rotæ, p. 2. singul. circa stil. rottæ, verb. filius §. 4. Marc. Ant. Sabel. in sum divers. tract. lit. A. §. alimenta, n. 12. §. lit. F. §. filius, n. 9. Mostazo de caus. piis, tom. 2. lib. 8. cap. 11. Sciaman. in pecis. rottæ coram Duran. 95. n. 4.

10 Et sic contraria opinio minime sustinenda; & leges Imperiales contrarium disponentes nihil obstant, quia illæ leges jus naturale, ubi est liberorum procreatio, tollere non possunt, Bald. in L. 1. §. jus natura-

le. column. fin. ff. de just. §. j. Honded. cons. 95. n. 73. vol. 1. Guazin. de confiscation. conclus. 3. limit. 20. n. 2. Ceval. com. contra com. q. 757. num. 27. Pereg. de fideicommiss. art. 36. n. 146. §. art. 38. n. 14. Polid. Ripa observat. 54. n. 2. Mantie. de conject. ultimar. volunt. lib. 11. tit. 22. n. 41. Molin. lin. de primog. cap. 1. n. 14. lib. 2. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 85. n. 8. Aldovin. cons. 104. n. 13. Caranc. de part. cap. 3. §. 4. n. 8. Geurb. in consuetud. Senat. Messanens. cap. 7. glos. 12. n. 3. Gom. in L. 40. Tauri, n. 57.

Qua ratione dico, quod illæ leges civiles nullius observantiæ dignæ sunt, cum ab omni æquitate sint alienæ, quæ consistit in alimentare liberos, & si observarentur; sequeretur, quod tales filii fame perirent, & educatione indigerent, qua ratione etiam in terris Imperii recepta est ista dispositio; dict. text. in cap. cum haberet, & ibi in praxi observatur, sicut docet Surd. de aliment. tit. 1. q. 10. Paschal. de vir. patr. potest. p. 2. cap. 3. n. 4. Marson. de caus. execut. ampliat. 31. n. 17. Brunnem. ad text. in L. humanitatis 8. coa. de natural. liber. num. 7. §. 8. Harpret. ad princ. inst. de hered. quæ ab intest. differ. n. 347. §. 361. Soares de legib. lib. 3. cap. 6. n. 8. Barb. in dict. cap. cum haberet, n. 13. Molin. de just. §. j. disp. 167. Tuscus lit. B. concl. 287. n. 48. Rusticus in L. cum avus de condiç. §. demonstr. lib. 3. cap. 1. n. 215. August. Barb. in collect. ad d. auth. ex complexu, n. 2. de incest. nupt. Bossius de aliment. cap. 6. §. 6. n. 195. Lucidor. de illegit. clericor. cap. 15. n. 23.

Et sic hodie in toto terrarum 12 Orbe observatur; Gabr. cons. 25. n. 15. Giurb. observat. 41. n. 1. Bossius sup. n. 195. Brunnem. ad d. L. humanitatis, ubi n. 8. ait: ne respublica aliter gravetur onere alendi liberos.

Et sic ob istas, & alias rationes 13 dicunt

dicunt Doctores, quod illæ authenticae correctæ fuerunt per jus canonicum in d. cap. cum haberet, Cyn. Alberic de rosat. Bart. & alios, quos citat Rusticus in L. cum avus sup. cap. 1. n. 216. lib. 3. Castagn. in decis. rot. 17. num. 2. Busemb moral. lib. 3. tract. 3. cap. 2. dub. 2. n. 3. Pinbeir. de testam. tom. 2. disp. 5. §. 4. n. 65. Merlin. in decis. rot. 671. n. 33. ex Præceptoribus nostræ Academiæ, P. Soares in suis manuscript. tract. de legib. Corolar. 3. n. 170.

14 Neque obstat dispositio text. in cap. per venerabilem, qui filii sint legitimi, ex quo intenditur probare, quod Pontifex confirmavit dispositiones juris civilis, ad quod respondeo, quod ibi Sum. Pont. tantummodo refert dispositionem juris civilis, sed eam non aprobat, sicut respondit Cujac. & Barb. in d. cap. cum haberet, Bossius de aliment cap. 6. §. 5. n. 191. Gonsal. ad eund. cap. per venerabilem, n. 17. in fin. Caranc. de part. cap. 3. §. 4. n. 57.

15 Et ad nostram Ord lib. 3. tit. 64. §. 1. in contrarium adductam respondeo, quod tantummodo procedit, quando materia, de qua agitur, non est materia peccati, sed in hoc casu aliter dicendum, cum ista materia sit peccati, quippe alimenta filio negare peccatum est, ut deducitur ex sacr. pag. Ecclesiast. cap. 30. ibi: *Lacta filios, & parentem te facies, & ex Math. cap. 7. ibi: Quis ex vobis homo, quem si petierit filius panem, nunquid lapidem porriget ei? aut si piscem petierit, nunquid serpentem dabit ei?* probatur etiam ratione, quia alimenta qui negat, occidit, L. necare ff. de liber. agnoscend. & ibi Bart. coler. de aliment. lib. 1. cap. 2. n. 19. 24. & 25. Jas. in auth. res que, n. 7. cod. commun. de legat. Benius. de privil. paupert. special. 2. n. 2. lib. 2. & observat, 88. n. 6. Roxas

in epit. success. cap. 21. n. 23. Corneas conf. 316. n. 1. occidere autem est peccatum juxt. Decalog. in 5. præcept. ergo illa materia est peccati, sicut decidit Paul. Rubius resolut. praticab. cap. 74. n. 140. Lucidorus de illegit. clericor. cap. 15 n. 15. Gons. ad d. text. in cap. cum haberet. n. 4. & cum sit materia tendens ad peccatum; relicto jure civili, tantummodo jus canonicum sequendum, ut illamet Ord. decrevit ibi: *Mandamos que seja julgado, sendo materia, que traga peccado, por os sagrados Canones, quæ dispositio tam in foro Ecclesiastico, quam sæculari observanda, ut docet Roland. à Valle, conf. 54. n. 59. vol. 1. lib. 2. Rubius sup. cap. 73. n. 125. Crot. in L. 1. n. 76. ff. de solut. matrim. Ruyn. conf. 124. n. 11. vol. 1. Decius in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ, n. 35. de constit. Marquesan. de commiss. p. 1. cap. 18. n. 38.*

Nec contra nostram resolutionem replicabitur cum autoritate Bullæ Pii V. ubi alimenta spuriis denegantur; quia illa decisio S. Pont. tantummodo venit obviare scandalis, & fraudibus, & solum filiis spuriis aufert jura specialia, sicut capere ex testamento patris, matrisque, vel ab intestato succedere; non autem aufert illud quod est juris communis, & naturalis; Azor instit. moralium, p. 2. lib. 2. cap. 40. q. 7. Rovit. decis. neapol. 25. num. 17. Navar. de spoliis clericor. §. 19. n. 9. lib. 3. Cyriac. controuv. 76. n. 3. & controuv. 436. n. 20. Sperel. decis. for. Ecclesiast. dec. 73. n. 11. Surd. conf. 509. neque præsumendum est quod ille Pontifex tam pius voluisset alimenta auferre spuriis debita de jure naturali, & æquitate canonica, Merlin. coram Rubio dec. 30. n. 36. p. 7. recent.

His rationibus, & Doctorem auctoritatibus nostra opinio firmata, ampliatur 1. in patre, quanvis sit clericus

ricus in sacris Ordinibus constitutus, qui alimenta filiis suis præstare, & relinquere, tenetur, *Panormitan. in cap. 1. n. 4. de cohab. cleric. Fagund. in decalog. lib. 4. cap. 17. num. 6. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 15. num. 11. Lupus in cap. per vestras, in 3. notabil. §. 33. num. 13. de donat. inter, Bossius de aliment. cap. 6. §. 5. n. 194. Cald. de potestat. eligend. cap. 13. n. 11. §. de empt. cap. 16. n. 45. Mart. de jurisd. p. 2. cap. 2. num. 18. Mostazo de caus. piis, tom. 2. lib. 8. cap. 11. n. 4. §. 5.*

18 Et non solum de suis bonis patrimonialibus, sed etiam in subsidium ex redditibus, & fructibus Ecclesiasticis, *Surd de aliment. tit. 1. q. 10. n. 29. Barb. in L. 1. p. 4. n. 65. ff. solut. matrim. alter Barb. in collect. ad d. cap. cum haberet, n. 6. Delugo de just. disput. 4. sect. 7. n. 120. vers. quidquid autem sit, Garcia in sum. tract. 1. difficult. 3. dub. 3. num. 1. Navar. de spol. cler. §. ult. n. 9. Mostazo de caus. piis, tom. 2. lib. 8. cap. 11. n. 7. Flavius Cherubin. solut. 2. ad const. t. Pii V. Lucidor. de illegit. clericor. sup. cap. 15. n. 11. Lara de cappellan. lib. 1. cap. 21. n. 30. Busemb. moral. lib. 3. tract. 3. cap. 2. dub. 2. n. 3. Belletus disquisit. tit. de bonis cleric. §. 11. n. 40. quia quavis clericus in generandis filiis male agat; in iis educandis, & alimentandis non male operat, *Paul. Rub. quest. prat. cap. 74. n. 139. cum puniendus non sit, qui nullum commissit peccatum, nec innocens pro nocenti multandus, ut idem Paul. Rub. sup. cap. 73. n. 107.**

19 Si autem filius clerici sit dives, non tenetur ejus pater clericus ei relinquere alimenta, cum jam cesset ratio naturalis, ex dispositione *d. cap. cum haberet, Mostazo sup. lib. 8. cap. 11. n. 8. quidquid dicat Covas de sponsalib. 2. p. cap. 8. §. 6. n. 10. Greg.*

Lop. in L. 10. tit. 13. p. 6. glos. fin.

Ampliatur secundo, quod religiosus, monialisve tenetur filio suo spurio alimenta præstare ex suo peculio, si forte habuerit, aliquid unde possit cum facultate sui Prælati; & si ei Prælati illam facultatem denegerit, poterit occulte alimenta ei dare, *Mostaz. sup. n. 12. Sanch lib. 4. conf. cap. 3. dub. 7. Bossius de aliment. cap. 23. n. 314. Gracian. discept. 958. n. 3. Tondut. resol. civil. p. 2. cap. 146. n. 4.*

Ampliatur tertio, quod non solum hæc obligatio alimentandi liberos spurios in patre procedit; sed etiam jus hæredes, siue sint sui, siue extranei eos alimentare tenentur, *Molin. de just. §. j. disp. 168. alter Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 43. Gama decis. 11. n. 6. Roland. à Valle conf. 54. n. 64. tom. 2. Larrea dec. 32. num. 36. Rebel. de obligat. just. lib. 5. q. 8. sect. 2. n. 7. Ceval com. contra com. q. 780. Barbof. vot. 128. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 67. Paleot. de noth. cap. 47. n. 7. Giurb. observat. 41. num. 4. Ofac. dec. 211. Gail. observat. 95. n. 5. lib. 2. Rotta Roman. per Farinac. dec. 47. §. 82. Roxas in epitom. success. cap. 21. n. 56. Carril. dec. rott. 196. n. 1. tom. 1. p. 1. Gonsal. ad text. in cap. cum haberet, n. 4. idem Barb. vot. 22. Mant. de ultim. volunt. lib. 8. tit. 5. Balthes. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 576. Papon. lib. 21. tit. 3. arest. 3. Castagn. dec. rott. 17. num. 2. Riccius collect. 1099. Tapat. var. tit. 440. cap. 3. Tondut. resol. civil. p. 2. cap. 146. n. 5. Hypolit. singul. 358. & isti hæredes non tenentur vendere bona hæreditatis pro alimentis spuriorum, sed de ejus redditibus eos alimentare, *Cravet. conf. 219. n. fin. Tapat. ubi sup. cap. 2.**

Ampliatur quarto, quod etiam procedit in hærede hæredis, qui etiam ad hoc obligatur, *Valenz. conf. 10. n. 38. Ramos del Manzan. in addi-*

- tion. ad Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 46. Sess. dec. 283. & 284 tom. 3.
- 23 Ampliatur quinto in Donatario omnium bonorum, qui tenetur præstare alimenta filiis spurii Donatoris, Tamburin. oper. moral. lib. 5. in Decalog. cap. 3. §. 1. n. 6. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 43. Cephal. conf. 498. n. 16. Ceval. com. contra com. q. 180. n. 78. Lima ad Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 46. Giurba dec. 5. n. 13. & 19. Castagn. in decis. rott. 17. n. 8. Roland. à Valle conf. 54. n. 67. Thesaur. dec. 211. n. 8. Tapat. var. tit. 440. cap. 3. Mostazo de caus. piis, tom. 2. lib. 8. cap. 11. n. 10.
- 24 Ampliatur sexto, quod Prælati monasterii, in quo pater spurii ingressus fuerit, & ad quod omnia bona sua per professionem transferent, tenetur ejus filio spurio præstare, alimenta, & ad hoc in iudicio obligari potest, Sanch. lib. 7. Decalog. cap. 10. n. 8. Bossius de aliment. cap. 7. §. 26. n. 403. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 16. Mostazo de caus. piis, tom. 2. lib. 8. cap. 11. n. 10.
- 25 Ampliatur septimo, quod fiscus tenetur alimentare filium spurium delinquentis, cum fiscus in his bonis quasi hæres censeatur, Coler. de aliment. cap. 3. n. 27. Dueñas regul. 254. Farinac. in report. posth. de contract. q. 47. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 16. Gonsal. ad d. cap. cum haberet, n. 4. Paul. Rubius quæst. prat. cap. 74. n. 148. Pereg. de jur. fisc. lib. 5. de publicat. bonor. n. 75. Lupus de illegit. comment. 2. §. 1. n. 28. Penia decis. rott. 281. n. 5. Mostazo sup. lib. 8. cap. 11. n. 11. Surd. de aliment. tit. 8. privil. 59. n. 1. etiam in casu, quo ejus pater sit condemnatus ob crimen læsæ Majestatis Divinæ, aut humanæ, Gabriel. Quemada in compend. de bon. confiscat. q. 24. Penia decis. rott. 281. n. 13. & 14.
- 26 Ampliatur octavo, quod pater

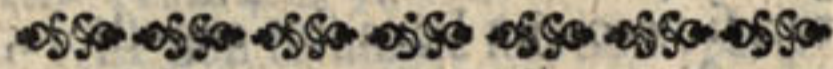
filio suo spurio tenetur alimenta præstare etiam in casu, quo habeat plures filios legitimos natos ex legitimo matrimonio, Peref. in L. 22. tit. 3. lib. 1. Ordinament. Greg. Lop. in L. 8. glol. 10. tit. 13. p. 6. Mol. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 52. Larrea dec. 32. n. 36 Barb. in L. 1. p. 4. ff. solut. matrim. Ceval. com. contr. com. Villadieg in politic forma de libell. q. 779 n. 61. pag. 250. col. 1. ait si ejus bona non sufficiant ad alimentandos eos, tunc non tenetur spurium alimentare, quia in hoc concursu filii legitimi spurii, & naturalibus præferuntur; si vero ejus bona sint angustiora, angustiora alimenta taxari debent, Megala p. 2. lib. 2. c. 24. n. 2. Cordob. à Lar. in L. si quis à liberis, §. idem rescripsit, n. 59. ff. de liber. agnoscend. Gracian. cap. 562. n. 55. tom. 3. & in tantum ad hoc tenetur pater, quod non potest disponere, quod eis alimenta non præstentur, ex Surd. de aliment. tit. 8. privil. 85. n. 10. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 67. Aym. conf. 219. n. 7. lib. 4. & si hoc disposuerit, ejus hæres servare non tenetur, Surd. de aliment. tit. 1. q. 10. n. 8. Barb. in L. 1. p. 4. n. 74. ff. solut. matrim. Roland. à Valle conf. 54. n. 68. lib. 2. Bossius de aliment. cap. 6. §. 6. n. 196. Castagn. in decis. rott. 17. n. 3. Balb. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 592.

Quæres hic, an alimenta adjudicata filio spurio accrescant alio fratri spurio in casu mortis? ad quod negative respondendum, quanvis eorum pater in testamento declarasset, nisi illa alimenta essent in sufficientia, & non sufficerent ad spurium alimentandum, Manabr. conf. 1. n. 60. Balb. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 601.

Sic etiam venit inquirendum, an pater teneatur alimentare spurium tantummodo in pueritia, an vero in tota ejus vita? ad quod dico (quid quid

quid dicat *Vasq. in opuscul. de testam. §. 7. dub. 8. n. 166.*) quod pater tenetur in tota vita spurium alimentare, *Delugo de just. & j. disp. 4. sect. 7. n. 120. Mostazo de caus. p. tom. 2. lib. 8. cap. 11. n. 6.*

29 Et nota quando sunt plures hæredes patris filii spurii, unus ex his hæredibus à iudice elegi debet, ut filio spurio alimenta solvat; relicta optione aliorum, *Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 43. §. 44. Hermosil. in L. 1. tit. 4. p. 5. glos. 6. n. 46.*

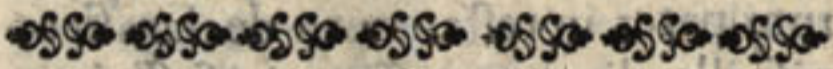
C A P U T II.

Utrum Possessor maioratus teneatur alimenta filio spurio sui Antecessoris præstare.

S U M M A R I U M.

1 Possessor maioratus tenetur alere filium spurium sui antecessoris.

1 I N hac opinione omnes affirmant, quod possessor maioratus tenetur alimenta præstare filio spurio sui antecessoris, *Balth. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 608. Lupus de illegit. com. 2. §. 1. n. 28. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 44. §. 45. & ibi Addition. Lima decis. 248. n. 7. Covas de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 6. n. 5. illos, & ab eo citatos poteris percurrere circa hanc materiam.*

C A P U T III.

Utrum pater filio suo spurio legatum relinquere possit.

S U M M A R I U M.

1 Legatum spurio relictum valet.
2 Sed in excessu alimentorum ad

hæredes patris revertitur, si vero deficiat ab hæredibus suppletur.

3 Sustinetur tamen in excessu ob benemerita à spurio facta.

4 Fundi proprietates legata spurio ad ejus hæredes transmittitur.

5 Etiam quando pater ita disponit.

6 Idem licet taliter non exprimitur à patre.

7 Iudex non solum redditus, sed fundi proprietatem spurio potest consignare.

8 Spurius alimenta præterita ad suos hæredes transmittit.

1 C Ommunis opinio est apud omnes DD. quod pater filio suo spurio legatum relinquere potest, quavis in testamento non declaret quod illud legatum succedat in locum alimentorum, cum hoc subintelligatur semper; cum ejus pater sit alimentorum necessarius debitor, *Paul. de Castr. cons. 5. n. 6. col. 2. lib. 1. Cacia-lupus à Sanct. Severin. in suo consil. quod est apud Corneum, cons. 217. n. 1. vol. 3. Cravet. cons. 219. n. 8. Cordob. in L. si quis à liberis, §. idem rescripsit 6. ff. de liber. agnoscend. Benintend. decis. 22. n. 3. §. 15. Villadieg. in polit. forma de libell. pag. 250. n. 1. Hector. Felicius, alleg. 49. n. 2. Ciardin. controuv. jur. cap. 33. n. 60. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 13. tit. 37. n. 26. Roland. à Valle cons. 74. n. 40. vol. 1. Thesaur. dec. 211. Paleot. de noth. cap. 45. n. 8. Lupus de illegit. com. 2. §. 1. n. 14. Menoch. de arb. cas. 169. n. 8. Lucidor. cap. 22. n. 17. de illegit. cleric. Valenz. tom. 1. cons. 10. n. 25. Pedroch. cons. 8. n. 143. §. 173. Barbagal. in prat. singul. 85. n. 27. Borgn. dec. 10. n. 27. p. 3.*

2 Si vero illud legatum plus valeat, quam necessarium ad spurii alimenta fuerit, tunc ille excessus ad hæredes patris revertitur; si vero minus valet,

let, ejus hæredes adimplere tenentur, ex *Gutier. prat. lib. 2. q. 98. § 99. n. 3.* *Lima in addit. ad Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 54.* *Flores ad Gama dec. 346 in vers. Secundo, adde Barb. 4. p. L. 1. n. 77 ff. solut. matrim. Cevall. com. contr. com. tom. 3. q. 757. n. 24. § q. 779. n. 73.*

3 Non tamen revertitur excessus legati ad patris hæredes, quando illud legatum, vel excessus fuit relictum à patre propter benemerita, & servitia à filio spurio facta, quia in hoc casu valet excessus legati alimentorum, cum hic excessus, quædam donatio remuneratoria ob dicti spurii benemerita judicetur, *Tiraquel. in L. si unquam, verb. donatione largitus, n. 22.* *Sanch. in consil. moral. lib. 4. cap. 3. dub. 38.* & de hoc legato alimentorum jure communi non detrahitur quarta falcidia, *DD. in L. divi, ff. ad leg. falcid. Capic. dec. 164. in terminis Tapat. var. tit. 440. cap. 3.*

4 Sic etiam controvertunt DD. an ille fundus relictus à patre in locum alimentorum, post mortem spurii ejus, proprietas ad patris hæredes, an ad spurii descendentes veniat? Aliqui affirmant, quod ille fundus non transmittitur ad hæredes filii spurii, sed quod iterum revertitur ad hæredes patris, quia alimenta morte alimentarii extinguuntur, *L. cum hi, §. modus, ff. de transactionib. L. mella, ff. de aliment. §. cibari. leg. L. Dominus, §. fin. ff. de usufruct. Surd. de aliment. tit. 9. q. 5.* & etiam quia pater filio suo spurio non potest relinquere illius fundi proprietatem, sed tantummodo ejus usufructum, vel annum redditum ad ejus sustentationem; ex quibus rationibus spurius proprietatem acquirere non potest ad hoc, ut possit de ea testare, vel ad suos hæredes transmittere; sicut docent *Bald. in L. eam quam, n. 41. cod.*

de fideicommiss. idem Bald. novel. de dote, p. 6. privil. 56. col. 2. *Decius, cons. 312. n. 4.* *Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 6. n. 15.* *Hermosil. in L. 1. tit. 4. p. 5. glos 6. n. 35. § 38.* *Joan. Bapt. in L. si qua illustris, col. pen. cod. ad Orphic. Menoch. de arb. lib. 2. cas. 169. n. 10. §. cons. 60. n. 29.* *Michalor. de fratrib. p. 3. cap. 21. n. 6.* *Gabriel. lib. 6. com. tit. de aliment. concl. 1. n. 28.* *Beninten. dec. 22. n. 6.* *Buyn. cons. 103 in fin lib 3.* *Honded. cons. 95. n. 76.* *Reminald junior. cons. 380. n. 34.* *Marascot. var. lib. 2. cap. 84. n. 36. §. seq.* sed ista opinio debet intelligi quando ille fundus fuit relictus simpliciter, ut spurius illius fundi redditibus, sive fructibus se alimenter, non vero quando ille fundus legatus fuit pro solutione omnium alimentorum totius vitæ spurii, cum quo pacto contentus fuit spurius; in hoc enim casu spurius non solum acquirit ejus fundi usufructum, sed etiam proprietatem, & consequenter eam potest transmittere ad suos hæredes, *Barb. in L. 1. p. 4. n. 74. ff. solut. matrim. Bald. cons. 488. n. 5. lib. 1. Rebel. de obligat. justit. p. 2. lib. 5. q. 2. sect. 3. n. 15.* *Molin. de just. §. j. tom. 1. disput. 68. §. alimenta, The-saur. quest. forens. lib. 1. cap. 25. n. 7. §. 10.* *Soares in L. 1. tit. 6. lib. 3. for. n. 24.* *Boer. dec. 17. n. 7.* *Franc. dec. 283. n. 16.* *Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 77.* *Lupus de illegit. com. 2. §. n. 44.* *Valasq. in L. 10. Tauri, glos. 3. n. 2.* *Valenz. cons. 10. num. 33.* *Bossius de aliment. cap. 6. §. 14. n. 222.* *Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 55.* *Giurb. observat. 41. n. 2.* *Castil. dec. 18. n. 69.* *Ruyn. cons. 124. n. 11. lib. 1. Barbagal. in prat. singul. 85. n. 11.*

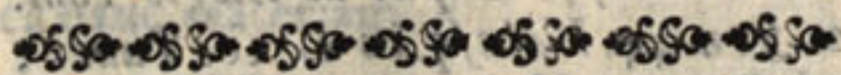
In tantum, quod etiam non transmittitur ad hæredes patris fundi proprietatem, quando ejus pater ita in testamento disposuerit: *Reliquo, filio meo*

meo spurio pro alimentis illum fundum in vita sua, & post ejus mortem sit filiorum suorum: ex L. fin. cod. de naturalib. liber. Joan. Lopes in repetitione rubr. de donat. inter vir & uxor. § 50. n. 27. quem allegat Rustic. ad L. cum avus, de condict. & demonstr. lib. 3. cap. 1. n. 219. Valenz. conf. 10. n. 37. tom. 1. Bart. in L. fin. n. 7. ff. de iis quib. ut indign. Paleot. de notb. cap. 45. n. 8. cap. 51. n. 7. Bossius de aliment. cap. 6. n. 226. Fragos. de regim. reip. p. 3. disp. 2. n. 144.

6 Etiam in calu, quo hæc declaratio non fit facta à testatore, semper subintelligitur, quod nepotes succedant in illis bonis, Roland. à Valle, conf. 89. n. 3. vol. 3. Tapat. var. tit. 440. cap. 6.

7 Et sic si ille fundus non fuit relictus à patre, potest iudex utendo officio suo, illum fundum, non solum quoad fructus annuos, sed etiam quoad proprietatem spurio assignare, taliter, quod ejus proprietas ad suos hæredes transeat, cum Scholast. ad Alex. conf. 74. verb. Imperii, num. 3. Tusc. prat. lit. S. concl. 417. n. 11. probat Giurb. observat. 41. n. 3.

8 Transmittit etiam filius spurio ad suos hæredes alimenta præterita ei debita, & non ad hæredes patris, Franc. dec. 155. Molfes. in conf. Neapol. 5. p. tit. de aliment. q. 9. n. 13. Gizzarel. dec. 48.

C A P U T IV.

Utrum alimenta spurio præstanda secundum naturam, & necessitatem, an secundum statum.

S U M M A R I U M.

1 Alimenta spurio debent esse moderata, quanvis sit persona no-

bilis, vel illustris.

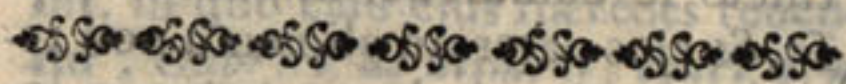
2 Contrarium, & verius.

IN quæstione hac variant DD. dicentes quod quantitas alimentorum debet esse moderata in quantum sufficiat pro necessario victu, quanvis talis sit persona qualitatis, & natus ex nobili patre, quia in hoc casu obligatio alendi spurios à jure naturali provenit, & sic secundum naturam alimenta spurio præstare sufficit: deducitur hæc opinio, ex text. in cap. cum haberet, de eo, qui dux. in matrim. Roland. de lucro dot. q. 94. n. 3. Bursat. conf. 60. n. 29. Gama dec. 201. in fin. Roland. conf. 74. n. 41. lib. 1. Lupus de illegit. com. 2. §. 1. n. 3. Peregr. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 72. Cravet. conf. 219. n. 8. Calc. conf. 62. n. 16. Marcabr. conf. 1. n. 50. Larrea dec. 96. n. 9. Sanch. conf. lib. 4. cap. 3. dub. 34. n. 1.

2 Alii tamen DD. contrarium docent, quod illa alimenta præstari debent spurio secundum suam, dignitatem, & excellentiam familiæ, ex qua natus est, quia indignum erat quod filius spurio personæ nobilis alimentaretur tanquam filius alicujus mechanici; & sequendo istam opinionem dico, quod illa alimenta taxari debent secundum patris divitias, & statum, non secundum valorem bonorum, sed secundum eorum redditus, dum tamen talis taxa sit congrua, & non exorbitans, Alexand. in L. Herennius, §. 5. ff. de re judicat. Aret. conf. 17. n. 2. Cephal. conf. 498. num. 21. Fontanel. de pact. 2. p. claus. 5. glos. 1. p. 1. n. 223. & 224. & bene in claus. 5. glos. 8. p. 1. n. 76. & 77. Duran. dec. 95. n. 15. Marc. Ant. Sabel. in sum. divers. tract. lit. A. §. alimenta, n. 12. Menoch. conf. 231. n. 44. Ceval. com. contr. com. q. 779. n. 1. Barbof. in L. 1. n. 66. ff. soluto matr. p. 4. Decian. conf. 30. lib. 2. & conf. 29.

29. lib. 3. *Cancer. var. p. 3. cap. 21. n. 203.* Sess. dec. 248. n. 8. tom. 3. *Gom. in L. 9. Tauri, n. 40.* *Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 55.* & ibi *Additionat. Liman. 39.* *Vicent. de Franch. dec. 283. num. 18.* *Balth. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 613.* *Gratian. discept. forens. cap. 112.* *Barbagal. in prat. sing. 85. n. 16.* *Molin. de just. § j. disp. 168. tract. 2.* *Megala, p. 2. lib. 2. q. 2. num. 40.* *Lessius, lib. 2. cap. 19. n. 67.* *Sanctarel. var. resolut. p. 1. q. 31. n. 20.* *Azor moral. p. 2. lib. 2. cap. 3.* *Mostazo de caus. piis, tom. 2. lib. 2. cap. 11. n. cum seq.*

- 7 *Extinguitur obligatio alendi, quando spurius est dives.*
- 8 *Contrarium si spurius postea in paupertatem incidat, § n. 9.*
- 10 *Vel alimenta consignata ludendo consumpsit.*
- 11 *In dubio circa patrem an sit solutus, an clericus, à soluto præstari debeant filio alimenta.*
- 12 *Sed si respectu utriusque patris sit spurius, ab utroque alendus erit, si in divitiis sin æquales.*
- 13 *Pater non liberatur filium exponendo in domo Hospitalis ab euenire alimentorum.*

CAPUT V.

Utrum pater spurii, vel ejus hæredes aliquo casu excusentur à præstatione alimentorum.

SUMMARIUM.

- 1 *Pater non tenetur spurium alere in casibus, quibus illum poterat exhæredare.*
- 2 *Nec si est nimis pauper, & tantum in quantum facere potest.*
- 3 *Nec quando spurius sua arte, & laboribus comode vivere potest.*
- 4 *Sed si sit vile exercitium, illud exercere non tenetur, nec nobilis artem vilem pro victu exercere tenetur.*
- 5 *Si etiam si exercitium sit famulare, non tenetur illud spurius exercere, si ei fuerit injuriosum.*
- 6 *Sed pater legatum alimentorum potest relinquere, licet spurius sit artifex, & se comode alere possit.*

Certum est, quod pater, vel ejus hæredes possunt alimenta spurio denegare in illis casibus, in quibus poterat exhæredari, *Barthol. in L. Divus, ff. ad L. Pomp. de parricid. Jas. in L. jus autem civile, column. pen. ff. de just. § j. Cacharen. dec. 124. n. 1.* *Covas de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 6. n. 17.* *Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 8.* *Lupus in cap. per vestras, notabil. 3. §. 5. & §. 13. Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 1.* *Cephal. conf. 498. n. 30.* *Fonceq. Lemos ad tit. inst. de jure natur. gent. & civil. ubi dicit, quod procedit, quando filius fuit ingratus, quia ingratitude tollit debitum naturæ, text. in §. optime, vers. hoc autem, auth. de nupt.*

Sic etiam excusatur pater, & ejus hæredes à præstatione alimentorum, quando est nimis pauper, quia tunc tenetur spurio alimenta præstare, nisi in quantum facere potest, & deducto necessario, ne egeat, *Gabriel. de aliment. concl. 1. n. 33.* *Duenas regul. 367. limit. 2.* *Balth. Thom. var. tom. 2. n. 615.*

Nec etiam tenetur pater alimenta spurio præstare, quando ipse filius spurius sua arte, & laboribus comode vivere potest, vel aliunde habeat unde sufficienter, se alimentet
G absque

absque necessitate; *glos donaverit*
in L. si quis argentum, cod. de donat.
Decius conf. 576. n. 3. Ripa in L. 1.
n. 68. ff. de solut. matrim. Foncequa
Lemos ad tit. inst. de jure natur. &
civil. n. 9. Spin. de testam. glos. 16. n.
15. & num. 216. Thomat. dec. lib. n. 6.
Cravet. conf. 917. n. 9. Surd. de ali-
ment. tit. 8. q. 9. Mascard. de probat.
conf. 1159. Balbh. Thom. var. tract.
2. cap. 23. n. 609. Gracian. forens. cap.
120. n. 12. Barb. ad L. 1. p. 4. n. 77.
ff. solut. matr. Paleot. de noth. cap. 48.
n. 6. Sanch. in conf. moral. lib. 4. cap.
3. Giurb. observat. 41. n. 10. & astat-
tut. Senat. Messan. cap. 13. n. 35. glos.
6. Thesaur. dec. 211. n. 13. Gutier.
lib. 2. prat. q. 109. n. 3. Rebel. de obli-
gat. just. p. 2. lib. 5. q. 18. n. 25. Tur-
ret. conf. 85. n. 24. Ruyn. conf. 81. n.
9. lib. 5. Palac. Rub. in cap. per ves-
tras, not. 3. §. 23. n. 7. Henriq. lib.
11. cap. 19. n. 2. Dian. moral. tom. 9.
tract. 2. resol. 285. n. 5. Gail. observ.
88. n. 9. lib. 2. Hartm. cap. 3. de ali-
ment. lib. 2. Benintend. dec. 22. Te-
pat. var. tit. 440. cap. 4.

4 At si illud artificium est vile, ex
 quo spurio aliquod dedecus prove-
 nit; spurio illud exercere non tene-
 tur, sed à patre, vel ejus hæredibus
 alimentandus, *Tel. Fernand. in L. 10.*
Tauri. n. 3. Bart. in tract. de aliment.
n. 12. Palac. Rub. in cap. per vestras,
§. 23. n. 7. Covas de sponsal. 2. p. cap.
8. §. 6. n. 9. Molin. de primog. lib. 2.
cap. 15. n. 47. Busart. conf. 62. n. 12.
& conf. 83. num. 2. Balbh. Thom. var.
tom. 2. cap. 23. n. 609. Joan. de Castil.
cap. 62. n. 110. Baez. tract. de melio-
rand. filialib. cap. 5. n. Alciat. conf.
223. n. 16. lib. 9. Bossius de alim. cap.
1. n. 41. Padil. in anth. res quæ, n.
40. cod. com. de legat. quia nobilis non
teneretur exercere artem vilem pro vi-
ctu, Anchar. q. 50. n. 5. lib. 1. Tapat.
var. tit. 440. cap. 7. Roland. à Valle,
conf. 54. n. 78. lib. 2.

Nec arguendum, quod quanvis
 spurio artes ignoret, attamen potest 5
 famulare, vel alia via se alimentare:
 ad quod respondeo, quod hoc verum
 est, quando illud exercitium illi non
 sit injuriosum, quia si injuriosum est,
 non tenetur famulare, *Duen. regul.*
367 limit. 1. Gabriel. de aliment. con-
cl. 1. n. 21. Roland. à Valle, conf. 54.
n. 78. vol. 2. Calcan. conf. 62. Cacial.
in L. si qua illustris, cod. ad Orphi-
cian. Machesan. de commiss. p. 1. cap.
18. n. 41.

Attamen non obitante, quod fi- 6
 lius spurio sit artifex, cum quo ar-
 tificio se commode alimentare pos-
 sit, & ejus pater ad alimenta non te-
 neatur, etiam in hoc calu spurio le-
 gatum alimentorum relinquere po-
 test; *Cravet. conf. 199. & 200. n. 10.*
Gracian. forens. cap. 586. n. 26. & cap.
120. n. 16. Surd. de aliment. tit. 7. q.
9. n. 11. Vasq. de success. creat. §. 10.
n. 494. Barb. in L. 1. p. 4. n. 77. ff. so-
lut. matrim. quia evenire potest ca-
lus, in quo non habeat, Kirch. con-
cl. 48. Gutier. prat. lib. 5. cap. 94. n.
12. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 6.
n. 10. Bossius de aliment. cap. 1. n. 40.
Balbh. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 610.

7 Extinguitur etiam obligatio ali-
 mentandi filium spurium, quando
 ille spurio est dives, vel quando ex
 redditibus alicujus beneficii, vel no-
 bilis officii se alimentare potest, &
 hæc resolutio non solum procedit in
 filio spurio, sed etiam in naturalibus,
 & in legitimis, *Navar. in manual.*
cap. 14. n. 17. Henriq. lib. 11. cap. 19.
n. 2. Rebel. de obligat. just. p. 2. lib. 5.
q. 18. n. 7. Bonacin. de præcept. disp.
6. q. unic. p. 6. §. 1. n. 3. Pereg. de jur.
fisc. lib. 3. tit. 18. n. 69. Merlin. de le-
gitim. lib. 5. tit. 1. q. 3. n. 6. Surd. de
aliment. tit. 9. q. 78. n. 32. Barbob. de
filio fam. cap. 30. n. 94. & n. 95. Bal-
bh. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 587.

Sed supradicta limitantur, quan- 8
 do

do aliquo casu paupertas spurio supervenit, vel aliquo impedimento illud artificium exercere non potest, quia in hoc casu pater tenetur alimenta prestare, quoniam per divitias, & artificii exercitium non tollitur absolute obligatio naturalis alimentandi, sed tantummodo suspenditur, *Benint. dec. 22. n. 1. § 5. Cabal. conf. 154. n. 12. Balth. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 611. Bossius de aliment. cap. 1. n. 35. Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 32. Roland. à Valle, conf. 54. n. 76. lib. 2.*

9 Limitatur etiam, quando tempore mortis patris erat ille spurio dives, & postea illi egestas supervenit, in quo casu ejus hæredes tenentur, *Gabriel. de aliment. concl. 1. n. 3. Balth. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 595.*

10 Limitatur etiam, quando filius sua culpa consumpsit alimenta assignata ludendo, quoniam in hoc casu etiam iterum tenetur ea prestare pater, ea ratione, quod cum alimenta debeantur de jure naturali, nullo eventu tolli possunt; *L. eas causas, ff. de capit. diminut. L. 1. §. jus naturale, ff. de jur. natur. gent. § civil. docet Cacharen. dec. 124. n. 9. Bald. in L. scimus 11. cod. de inoffic. testam. Balth. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 608. Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 18. Tapat. var. tit. 440. cap. 1.*

11 Sed quid judicandum, quoad alimentorum præstationem, quando constat mulierem fuisse carnaliter cognitam tantummodo per duos, scilicet per Titium, & Sempronium, ex quo coitu filium habuit, & ignoratur quis eorum sit pater, ut alimenta spurio præster? Ad quod respondeo, quod si ille filius respectu unius patris est naturalis, & alterius spurio (quod potest accidere, cum unus ex his est solutus, alter vero conjugatus) ille, qui solutus est, ad alimenta tenetur,

cum ejus filius censendus sit, quoniam in dubio illegitimus potius præsumitur naturalis, quam spurio, *Bald. conf. 448 n. 4. lib. 1. Alberic. in cap. per tuas 2. de probat. Bresserus de conscient. lib. 4. cap. 14. n. 124. Fachin. controuv. lib. 3. cap. 43. Sura. de aliment. tit. 1 q. 10. n. 3. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 3. Mantie. de conject. lib. 6. tit. 11. num. 34. § 35. Dian. p. 4. tract. 5. resol. 6. Cavalcan. dec. 12. num. 23. Tel. Fernand. in L. 11. Tauri, Matiens. in L. 9 tit. 8. lib. 5. recopil. P. Ariag. 1. 2. tom. 1. disp. 26. n. 17. Vasq. 1. 2. disp. 66. n. 8. § 45. Cravet. conf. 38. n. 1. quia in dubio, quod favorabilius, & honorabilius, est præsumendum, *Abbas in cap. per tuas n. 2. de probat. Bald. conf. 448. § conf. 213. in fin. lib. 2. & cum sit favorabilius, quod ille filius sit naturalis, quam spurio, ideo præsumendus est naturalis, Villalob. p. 1. tract. 1. diffin. 20. in fin.**

Sed si ille filius respectu utriusque patris fuerit spurio, tunc ab utroque parente alendus est, quando, ambo sunt æquales indivitiis, at si unus ex his fuerit pauper, tunc ditior plus tenetur prestare; & si unus ex iisdem bonis careat, non tenetur, neque in judicio obligari potest, & alter ad omnia tenetur, *Azor moralium, p. 1. lib. 2. cap. n. 3. q. 8. Sales disp. unic. n. 247. Vasq. 1. 2. disp. 76. cap. 8. n. 47. docet Bossius moral. tom. 1. p. 2. tit. 1. §. 43. n. 1557. cum seq. § de aliment. cap. 6. n. 277.*

Nec liberatur pater ab hac obligatione alimentorum, exponendo spurio in domo Hospitalis, si ei dedecus esset talis expositio, *Lup. de illegit. com. 2. §. 23. n. 9. Covas de sponsal. 2. p. p. 8. §. 6. n. 19.*

CAPUT VI.

Utrum alimenta debita spurio petenda sint in iudicio Ecclesiastico, an vero in seculari, & quomodo taxari debeant.

SUMMARIUM.

- 1 Alimenta à spurio peti possunt non solum in iudicio Ecclesiastico, sed etiam in seculari.
- 2 Et debent venire non solum cibaria, & vestes, sed etiam habitatio, & reliqua necessaria ad sustentationem.
- 3 Et si pater est dives arbitrari debent salaria ad servos, & famulos.
- 4 Sic etiam ad uxorem, & filios.
- 5 Appellatio in hoc casu non suspendit data cautione de restituendo.
- 6 Alimenta peti non possunt lite pendente super alimentis nisi præcedente summaria cognitione super filiatione.

Cum alimenta spurio debita inter causas pias enumerentur; certum est mixti fori esse, ideo non solum in iudicio Ecclesiastico peti possunt, Pereg. de jur. fisc. lib. 3. c. 18. n. 58. Dueñas reg. 367. sed etiam in iudicio seculari, Bart. in L. solet, n. 13. de aliment. & cibariis legat. Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 19. Roland à Valle, conf. 22. n. 31. & 89. lib. Ceph. conf. 498. n. 15. Balth. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 583. Sanctarel. var. resol. p. 1. q. 34. n. 2. Surd. de aliment. tit. 8. priv. 6. n. 6. Molin. de

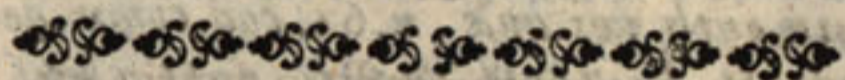
primog. lib. 2. cap. 15. n. 76. Bellet. in disquis. cleric. p. 1. tit. de favor. cleric. real. §. 5. n. 69. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 6. n. 6. Barb. in L. 1. p. 4. n. 82. ff. solut. matrim. Themud. dec. 33. n. 2. §. 3. Delben. de immunit. 2. p. cap. 10. dub. 6. sect. 5. n. 1. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 16. Merlin. tom. 2. controu. 93. Theaur. dec. 211. n. 4. Dian. resol. moral. p. 1. tract. 2. resol. 85. Capic. decis. 154. Pereg. dec. 81. Gizarel. dec. 47. Paul. Christ. decis. 143. vol. 3. Mostazo de caus. piis, tom. 2. lib. 8. cap. 11. n. 5. Marc. Ant. Sabel. in sum. divers. lit. A. §. alimenta, n. 12. deducitur etiam ex Ord. lib. 4. tit. 99. §. 1. & ibi Barb. n. 25.

Et sic in illo iudicio spurio alimenta taxari debent, Menoch. de arb. lib. 2. cas. 169. Tapat. var. tit. 440. cap. 3. (non tam ampla, ut filii legitimo arbitrantur) in quo arbitramento debent venire, non solum cibaria, vestes, sed habitatio, & cætera necessaria ad ejus sustentationem, Paleot. de noth. cap. 47. n. 7. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 55.

Et non solum ea alimenta ad vitam necessaria iudex arbitrari potest, sed etiam si ejus pater divitiarum sit abundans, salaria ad ejus servos, & famulos arbitranda sunt, Lucidor. de illegit. cleric. cap. 22. n. 14. Gracian. forens. cap. 613. n. 18. Tel. Ferdinand. ad L. 9. Tauri, n. 10. Molin. de just. §. j. disp. 168. Tondut. resol. civil. p. 2. cap. 146. n. 9.

Sic etiam arbitranda sunt ad ejus uxorem, & filios, quando talis uxor non habet unde se alat, Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 25. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 22. n. 14. quanvis sinticio patre eam duxisset, Ruyn. conf. 144. lib. 5. Bursat. conf. 63. n. 9. Borg. dec. 10. n. 26. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 63. Covas de sponsal. lib. 2. cap. 8. §. 6. n. 5. Decius conf. 231.

- n. 3. *Tondut. resolut. civil. p. 2. cap. 146. n. 12. Scipio Rovit. dec. 25 n. 18.*
- 5 De cuius sententia, & arbitramento, data prius cautione de restituendo; in casu succumbentiae, appellatio non admittitur quoad effectum suspensivum, *Borg. dec. 10. n. 40. p. 3. Balth. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 608. ego ipse hujus facultatis professor forens. cap. 15. ex n. 103.*
- 6 Et adverte, quod haec alimenta peti non possunt lite pendente super alimentis, nisi cognitio super filiatione summarie prius praecedat, *Socin. Junior. cons. 8. num. 4. lib. 3. Balth. Thom. tract. tract. 2. cap. 23. n. 125.*

C A P U T VII.

Utrum pater filiae spuriae dotem praestare teneatur.

S U M M A R I U M.

- 1 Pater dotare tenetur filiam spuriam.
- 2 Quod habet locum in omni genere spuriarum.
- 3 Procedit etiam in patre clerico.
- 4 Et non solum quoad matrimonium carnale, sed etiam spirituale.
- 5 Licet dos pretium alimentorum in aliquo excedat.
- 6 Sic etiam dotare tenetur filium spurium clericum ut ad sacros ordines suscipiat.
- 7 Dos constituta spuriae ad nubendum non debet excedere quantitatem alimentorum.
- 8 Et si excedat revocatur.
- 9 Quantitas alimentorum, vel a patre, vel a iudice taxanda.
- 10 An si dos a patre constituta excedat quantitate alimentorum possit a marito revocari constan-

- te matrimonio? Affirmative.
- 11 Distingunt alii DD.
 - 12 Contrarium, & verius.
 - 13 Sed dissoluto matrimonio per mortem mariti revocari potest excessus.
 - 14 Limita si vidua filios habeat.
 - 15 Fundus datus marito taxatus secundum valorem alimentorum, etiam non revocatur, licet excedat.
 - 16 Dos constituta in fundo cujus redditus sufficiunt pro alimentis spuriae post ejus mortem transit ad patrem si filius non habeat spuria.
 - 17 Multo magis si in contractu dotis talis fiat expressio.
 - 18 Maritus spuriae sit dominus dimidia dotis intra quantitatem alimentorum; quia in excessu revocatur.
 - 19 Dos filiae spuriae ex tertia patris deduci debet.
 - * Et tertiam excedere non potest, si pater habet filios legitimos.
 - 20 Limita si alimenta taxantur secundum naturam, & non secundum statum patris.
 - 21 Haec obligatio dotandi spuriam finitur ratione ipsius divitiarum.
 - 22 Spuria si dotem aliunde potest habere, cessat in patre dotandi obligatio, & n. 23.
 - 24 Idem si spuria in famulata dotem acquisivit, vel a domino datur.
 - 25 Etiam quando maritus est dives, & ipse contentus fuit in contrahendo matrimonio absque dote, vel legato.
 - 26 Liberatur pater si filia spuria contraxit clandestine, & contra formam concilii.
 - 27 Et quando filia fuit meretrix.
 - 28 Secus si penitentiam egerit.
 - 29 Non tamen admittit spuria jam dotata

dotata dotem, si absque dolo,
vel culpa filia illam amiserit.
30 Extenditur obligatio dotandi
spuriam ad heredes patris, si
bona extant.

Conveniunt omnes Doctores,
quod patres filiam suam spuriam
dotare tenentur in locum alimento-
rum, secundum eorundem qualita-
tem, quando illa dos non est excel-
siva; quæ opinio probatur per text.
in cap. cum haberet, de eo, qui duxit
in matrimonium quam polluit per
adult. quia sicut pater tenetur eam
alimentare, ita etiam dotem præstare,
cum dos, & alimenta à pari pro-
cedant, Ripa in L. 1. n. 79. ff. solut.
matrim. & in dote maior ratio con-
sideratur, cum sine dote talis spuria
facile nubere non possit, ob quam
causam accidere potest, quod illa
turpiter vivat, quod esset in paren-
tis dedecus; quam resolutionem pro-
bat Bart. in auth. ex complexu, cod.
de incest. nupt. & in L. fin. n. 7. ff. de
his quibus ut indigni. Ripa in L. 1. n.
66. ff. solut. matrim. Socin. in d. L.
1. n. 23. Barb. in L. 1. p. 4. ff. solut.
matrim. n. Alter Barb. in collectan.
ad text. in cap. cum haberet, n. 10.
de eo, qui dux. in matr. & ibi Gons.
n. 4. in fin. Valasc. de privileg. pau-
per. p. 1 q. 15. à n. 1. Covas de spon-
sal. p. 2. cap. 8. §. 6. n. 11. Giurb. ob-
servat. 41. n. 8. Guill. Benedict. in
cap. Raynuntius de testam. verbo do-
tem, n. 43. Remin. Jun. cons. 475. n.
21. Seraphin. decis. 58. Paleot. de
noth. cap. 49. Aldovin. cons. 103. n.
14. Pereg de jur. fisc. lib. 3. tit. 18.
n. 56 Boland. de lucro dotis, q. 94. n.
4. & cons. 74. n. 40. vol. 1. & cons. 54. vol.
2. & cons. 85. n. 4. vol. 1. Surd. de alim.
tit. 1. q. 10. n. 15. & cons. 310. n. 2. Dueñ.
regul. 336. ampliat. 3. Boscheius de
leg. nupt. L. 3. n. 32. Tusc. prat verb.
dos, concl. 80. à n. 202. Cancer. var.

p. 3. cap. 21. n. 206. Cevall. com contr.
com. q. 565. Mantie. de tacit. lib. 12.
tit. 16. n. 19. Gail. lib. 2. observat. 88.
Boer. dec. 283. n. 14. Grass. in §. inst.
q. 7. n. 17. & 18. Luciaor. de illegit.
cleric. cap. 15. Merend. tom. 3. lib. 13.
cap. 2. n. 9. Spin. de testam. glos. 16.
n. 119. Bald. in L. neque mater, n. 1.
cod. de jur. dot. Jas. in §. fuerat, in st.
de actionib. n. 104. Thesaur. dec. 211.
Paschal. de patr. potest. p. 2. cap. 3. n.
37. Opizon. in L. filiusfamilias, §.
Dixi, n. 14. ff. de legat. 1. Covas in
L. qui liberos, n. 162 ff. de rit. nupt.
Fab. in suo cod. lib. 5. tit. 16. diffinit.
9. de natural. liber. Bald. novel. de
dote, p. 6 privileg. 16. n. 5. Padil.
in auth. res quæ, n. 64. cod. comm. de
legat. Fontanel de pact. nupt. claus.
5. glos. 1. Borrel. in sum. dec. p. 3 tit.
4. n. 38. cum seq. Marascot. var. lib.
2. cap. 83. n. 34. Vicent. de Franch.
dec. 283. n. 14. Lup. de illegit. com-
ment. 2. §. 1. n. 37. & 45. Villalob. mo-
ral. lit. F. n. 123. & 124. & lit. P. n.
29. Bonacin. tract. moral tom. 2. disp.
6. q. 1. punct. 3. n. 3 de testam. Har-
pret. ad princ. inst. de heredit. quæ ab
int. defer. n. 341. Cabal. cons. 131. n.
6. Tiraquel. de jur. primog. q. 62. n.
12. Capic. dec. 180. Menoch. var. re-
sol. lib. 2. cap. 8. n. 34. Thomas, var.
tract. 2. cap. 23. n. 577. Gabriel de
aliment. concl. 1. n. 13. Dueñas tit.
de his, qui non habent fact. testam.
caut. 14. n. 13. Merlin. de legit. lib. 1.
tit. 2. cap. 5. n. 22. Larrea dec. 96. n.
2. & 3. Molin. de primog. lib. 2. cap.
15. n. 45. Barb. vot. 126. n. 110. Dia-
na moral. tom. 2. tract. 6. resolut. 46.
Castr. Paul. tom. 7. tract. 32. punct.
5. §. 1. n. 6. Fragos. de regim. reip.
lib. 2. disp. 5. §. 1. n. 13. tom. 3. Rebel.
de obligat. just. lib. 5. q. 8. n. 3. Abbas
in cap. per venit, num. 1. de arbitr.
Laym. lib. 5. tit. 10. p. 3. cap. 5. Bu-
semb. in medul. Theolog. lib. 3. tract.
3. cap. 2. dub. 2. n. 3. Castejon. alpha-
bet.

bet. jur. lit. D. verb. Dos, n. 15. Riccius collect. 962. p. 4. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 189. n. 25. Ludovic. tit. de aliment. concl. 1. col. 3. Marcabr. conf. 5. n. 52. Tusc. lit. D. concl. 780. n. 102. Tapat. var. tit. 439. cap. 10. Gama dec. 149. n. 7. Alba conf. 44. n. 3. § 4. Sim. de Petr. de interpret. ult. volunt. lib. 4. solut. 11. n. 19. § 21. Schrader. de feud. p. 6. cap. 6. n. 102. Rauden. Pisan. dec. 31. n. 274. Kohl. exerc. 2. n. 51. Graz. de ultim. fin. n. 141. Mantens. L. 8. glos. 1. n. 36. tit. 8. lib. 5. recopil. Carpan. ad Mediol. statut. 278. n. 156. p. 1. Cifuent. ad L. Tauri 9. n. 10. Petra de fideicommiss. q. 8 n. 463. § 464. Borrin. de servit. Vassalor. p. 4. cap. 5. D. Thom. 2. 2. q. 185. art. 5. Valasc. de privileg. pauper. p. 1. q. 4. § 9. 15. à n. 12. Bossius de dote, cap. 4. §. 15. n. 191. Hector Felic. allegat. 49. num. 3. Everhard. in topicis legalib. in loco ab aliment. ad dotem, n. 4. Reusner. lib. 2. consult. 9. n. 17. Ranchin. conf. 15. n. 4. Doringius in Bibliothec. juris consult. tom. 1. verbo alimenta, Stephan. cent. 3. q. 7. ad lit. D. Gasp. Thesaur. forens. lib. 1. q. 25. n. 6. Fezonius ad statut. Urb. Rom. cap. 140. n. 21. Sousa dec. 33. n. 9. ex præceptorib. nostris, Soares in manuscrip. tract. de legib. Corolar. 2. dub. 1. n. 173.

2 Quæ resolutio in omnibus Spuriis, & incestuosis intelligi debet, Fachin. controu. lib. 6. cap. 10. Villalob. lit. F. n. 126. Roland. à Valle, conf. 74. num. 42. lib. 2. Balch. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 581.

3 Extenditur etiam nostra resolutio in patrem clericam, qui tenetur filiam spuriam dotare, & in casu, quo ei bona patrimonialia deficient, ex redditibus ecclesiæ, sive sui beneficii eam dotare tenetur, & cum ista opinione omnes DD. conveniunt, sicut docet D. Thom. 2. 2. q. 185. art.

5. in respons. ad 2. Navar. de spoliis cleric. §. fin. n. 11. Barb. in L. 1. n. 65. p. 4. ff. solut. matrim. Dueñas regul. 366. n. 1. Rotta apud Rubrum, divers. dec. 30. n. 36. § 37. p. 7. Fagund. in decalog. lib. 4. cap. 17. n. 8. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 15. n. 11. Panormitan. in cap. 1. n. 4. de cohabit. cleric. Bursat. conf. 255. n. 16. Giurb. ad consuetud. Senat. Messan. cap. 3. glos. 3. n. 19. Bossius de aliment. cap. 6. n. 193. § de dote, cap. 4. §. 15. n. 203. Nunnez. de Avendan. respons. 19. n. 5. Costa de remed. subsidiar. remed. 66. Cald. de jur. emphyt. 3. p. de potest. eligend. cap. 13. n. 11. Surd. conf. 509.

4 Et not. solum hæc procedunt, quoad dotem, ut illa filia contrahat matrimonium carnalem, sed etiam tenetur ejus pater ei dotem constituere ad ingressum religionis, sicut docet Bart. in L. 1. §. si parens, ff. si quis à patre fuer. manum, Bald. in L. fin. n. 7. cod. de dot. promiss. Felin. in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ 79. Cumia in cap. si aliquem, verb. maritata n. 105. de feud. Tusc. prat. lit. D. concl. 780. n. 22. § n. 48. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 26. n. 7. Alex. conf. 139. n. 6. vol. 2. Barb. in L. 1. n. 27. p. 4. ff. solut. matrim. Petra de fideicommiss. q. 8. n. 354. Giurb. ad Senat. Massan. cap. 3. glos. 3. n. 24. Bossius de dote, cap. 4. §. 15. n. 202. Menoch. lib. 4. præf. 189. n. 25.

5 Et quanvis illa dos in aliquo pretium alimentorum excedat, Abbas in conf. 115. n. 1. lib. 2. Tel. Fernand. in L. 10. Tauri, n. 2. 11. § 12. Colter. de aliment. lib. 1. cap. 3. n. 7. Surd. de aliment. tit. 1. q. 10. n. 15. Lup. de illegit. com. 2. n. 46. Valasc. de privileg. paup. p. 1. q. 15. n. 22.

6 Sic etiam quando filius spurius ad sacros ordines vult ascendere; in quo casu pater ei dotem constituere tenetur, in qua spurius patrimonium assignet,

assignet, *Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 26. n. 7. Avendan. conf. 17. n. 4. Giurb. sup. n. 24. Loavez. in L. filius. fam. §. Divi, n. 138 ff. de leg. 1.*

- 7 Sed illa dos constituto filia spuria ad nubendum non debet excedere quantitatem, vel pretium alimentorum, *Barth. in auth. ex complexu, n. 4. cod. de incest. nupt. Gabriel com. lib. 6. tit. de aliment. concl. 1. n. 14. Spin. de testam. glos. 11. n. 46. § glos. 16. n. 119. Lara in L. si quis à liberis, §. idem rescripsit, n. 31. ff. de liber. agnoscend. Coler. de aliment. cap. 3. n. 57. § 70. Surd. de aliment. tit. 1. q. 19. n. 15. Dueñas reg. 366. Cald. in L. si curatorem, verb. sine curatore 96. cod. de integr. rest. Marascot. var. lib. 2. cap. 83. n. 34. § 35. Burrin. de servit. Vassalor. p. 4. cap. 5. Pereq. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 69. Rebel. de obligat. just. lib. 5. q. 4. n. 27. § 28. Menoch. conf. 1162. n. 11. Tusc. prat. lit. D. concl. 780. n. 105. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 49. § 50. Roland. à Valle, conf. 74. n. 39. vol. 1. de scient. cent. 1. dist. 61. Tapat. var. tit. 439. cap. 4.*

- 8 In tantum, quod si illa dos quantitatem alimentorum excedat, pro excessu datur revocatio, *Rebel. de obligat. just. lib. 5. q. 4. n. 28. Roland. à Valle. conf. 85. Barb. in L. 1. n. 69. p. 4. ff. solut. matr. Gail. observat. 88. n. 8. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 50. Matiens. in L. 8. tit. 8. glos. 1. n. 33. lib. 5. nov. recopil.*

- 9 Et sic sciendum est, si illa dos excedat alimentorum quantitatem (quæ quantitas vel à patre constituenda, vel à iudice arbitranda secundum filia spuria qualitatem, & patris statum; & divitias, & illius patriæ consuetudinem circa spuriorum dotes) quod tale arbitramentum non habet esse tantummodo ad vitam necessarium, sed ad ejus ornamentum, sicut docet *Surd. de aliment. tit. 1. q.*

9 § q. 10. n. 2. Vicentius de Franch. dec. 283. n. 18. Decius conf. 611. Pe. reg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 78. verum si excedat, talis excessus est nullus, tanquam factus in fraudem legis, & quoad excessum revocari potest, Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 45. Decius conf. 457. n. 1. lib. 5. Roland. à Valle de lucro dotis, q. 94. n. 44. Panormitan conf. 50. n. 2. lib. 2. Capic. dec. 181. n. 1. Fragos. de regim. reipub. p. 3. lib. 2. disp. 5. n. 50. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. num. 50. Barb. 4. p. in L. 1. n. 69. ff. solut. matr. Manzol. conf. 31. n. 18. Dueñ. reg. 367. Balth. Thom. var. cap. 23. num. 579. tract. 2.

Ex quibus venit dubium, si dos à patre constituta, & excedat alimentorum quantitatem, an constante matrimonio possit excessus à marito spuria revocari? in quo dubio plures DD. & sententiæ adiunt; quia *Gratian. forens. tom. 3. cap. 472. Rebel. de oblig. just. p. 2. lib. 5. q. 8. sect. 4. n. 7.* & alii asserunt, quod illa dos revocari potest à marito quoad excessum, etiam constante matrimonio, sic etiam docet *Fragos. de regim. reip. tom. 3. n. 50. Capic. dec. 181. Gail. observ. 78. n. 9. lib. 2. Palaez de maiorat. p. 1. q. 22. n. 26.*

Alii DD. distinguendo resolvunt, dicentes, quod ille dos potest revocari à marito, constante matrimonio, quoad excessum; quando maritus contraxit scienter, quod ejus uxor erat filia spuria; si vero tempore contractus matrimonii spuritatem mulieris ignorabat, non potest illa dos revocari à marito, constante matrimonio, quoad excessum, *Bacca de non meliorand. filiab. cap. 37. num. 5. Gom. in L. 9. Tauri, n. 43. Lup. in cap. per vestras, notab. 3. cap. 24. n. 1. de donat. Cordub. à Lara in L. si quis à liberis, §. idem rescripsit, n. 30. ff. de liber. agnoscend. Navar. in apolog. de*

de reddit. q. 2. monit. 26. n. 2. Surd. de aliment. tit. 1. q. 10. num. 23. Balth. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 579.

12 Alii vero docent, quod ille excessus ultra quantitatem alimentorum non debet à marito spuriae revocari, constante matrimonio, quanvis maritus sciat, vel ignoret conditionem uxoris, cum maritus potius illam dotem titulo oneroso habuisset, quam acquiratur uxori lucrativo titulo, sic docent *Bart. in L. si fraudator 25. §. si à socero, & ibi Angel. ff. si quæ in fraudem credit. Bald. in auth. ex complexu, cod. de incest. nupt. Bernard. conf. 54. Mantica. de tacit. lib. 13. tit. 37. n. 29. Roland. à Valle, conf. 74. n. 49. Alexand. conf. 54. n. 12. Paschal. de patr. potest. p. 2. cap. 3. n. 39. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 22. n. 24. Surd. de aliment. tit. 5. q. 7. n. 14. §. 15. ubi docet istam opinionem esse magis æquem, quæ etiam mihi non displicet, maxime quando ejus pater non habet filios legitimos, sicut docet *Sanch. lib. 4. opusc. cap. 3. dub. 39. n. 12. Pinheir. de test. disp. 5. n. 71. quæ dos neque à filio auferri potest, constante matrimonio, Bart. & Angel. in L. si fraudator 25. §. si à socero, ff. quæ in fraud. credit. Valasc. conf. 188. n. 9.**

13 Sed quid dicendum, in illa questione; utrum dissoluto matrimonio per mortem mariti, possit excessus revocari ab hæredibus patris? dico, quod excessus potest revocari à filia spuria vidua, quia illa incipit habere illum excessum ex causa lucrativa titulo quasi donationis, quod est contra legem, cum pater non possit filiis spuriis donare eo modo, *Angel. & Bald. in auth. ex complexu, cod. de incest. nupt. Panormitan. conf. 115. vol. 2. Roland. à Valle conf. 74. n. 49. vol. 1. Bossius de aliment. cap. 6. n. 217.*

14 Quod moderatur; si illa vidua

spuria filios habeat, quo casu secundum æquitatem non revocabitur excessus, *Molin. de just. & j. tom. 1. disp. 168. §. in dotem filiae, Bossius de aliment. cap. 6. n. 219.*

Et etiam quando fundus est datus in dotem marito spuriae, taxatus secundum valorem alimentorum totius vitæ spuriae, quando non excedit alimentorum computationem, quia tunc acquiritur ille fundus filiae spuriae, & ejus hæredibus, *Barb. in L. 1. p. 4. n. 74. ff. solut. matrim. & DD. sup. cap. 3. n. 5.*

16 Sed si dos fuerit constituta in fundo, cujus redditus erant sufficientes ad alimentandam dictam filiam, tunc dos transmittitur ad patrem, vel ejus hæredes post ejus mortem; si vero spuria filios habuit, ad illos transmittitur, non ad hæredes patris, quæ sententia vera est, & in praxi servanda, quia illa dos non tantummodo est data ad contrahendum matrimonium, sed ad sustinenda ipsius onera, *Fragos. de regim. republ. p. 3. lib. 1. disp. 2. n. 142. vers. ego puto, Minadorus dec. 21. Paleot. de noth. cap. 51. n. 6. §. 7. Franch. dec. 283. n. 14. Thesaur. quæst. forens. lib. 1. q. 25. n. 9. Ruyn. conf. 124. n. 11. vol. 1. Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 49. Molin. de just. & j. tom. 1. disp. 168. §. in dotem filiae, Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 81. Berous, conf. 165. n. 24. vol. 2. Lucidor. de legic. cleric. cap. 23. n. 3. Balth. Thom. tom. 2. var. c. 23. n. 619. & 580. Craveta, conf. 186. n. 16.*

Et absque dubio; si in contractu matrimonii, ait in scriptura dotis apponatur illa cautella, quod illa dos post mortem filiae spuriae ad ipsius filios transeat, vel ad ejus hæredes descendentes, *Thesaur. quæst. forens. lib. 1. q. 25. n. 9. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 23. n. 6. Balth. Thom. var. tom. 2. tract. 23. n. 580. & n. 621.*

18 Sed dubium est; an maritus filiae spuriae fiat dominus dimidiae partis dotis ipsius; spuriae jure matrimonii post copulam, secundum jus nostrum in *Ord. lib. 4. tit. 46.* in quo dubio dico, quod maritus medietatem bonorum ipsius dotis acquirit, & eam partem hæredibus dotantis restituere non tenetur, immo eam alienare potest absque ulla restituendi obligatione; sed hoc debet intelligi, quando dos data fuit in locum alimentorum, non vero quoad excessum, quia ille excessus est nullus, & repeti potest ab hæredibus, alias si hæc communicatio bonorum non daretur, filiae spuriae non invenirent viros, & cum in hoc casu communicationis consideretur ratio correlative, debet dari eadem dispositio, cum filia spuria succedat marito in medietate bonorum virtute communicationis, *Ord. lib. 4. tit. 46. § vit. 94. Navellus de dote, p. 6. privileg. 16. col. 2. Barb. in remiss. ad Ord. lib. 4. tit. 46. Roland. à Valle, conf. 74. n. 53. Trepator. tit. 439. cap. 11. Molin. de just. § j. tom. disp. 168. Fragos. de regim. resp. p. 3. disp. 2. n. 143. quidquid dicat Pinbein. de testam. disp. 5. à n. 85. cum non inveniamus in jure, quod maritus spuriae non possit acquirere à tercio, quanvis illa dos sit data respectu filiae spuriae.*

19 Sed quæres, ex qua parte bonorum hæreditatis patris dotantis illa dos filiae spuriae debita deduci debeat, an ex cumulo hæreditatis, an vero tantummodo ex tertia de jure Lusitano, aut ex quinto de jure Castellæ? ad quod respondeo, quod illa dos ex tertia bonorum patris deduci debet, quæ tantummodo ad dotandas filias obligatur, & pro dote semper tenetur illa tertia, secundum jus nostrum regium in *Ord. lib. 4. tit. 97. §. 3. ibi: Porque sempre as terras do pay, e mdy, atã ante abran-*

*geram, são obrigadas a refazer os casamentos, que promettem, e doações, que fazem a seus filhos, ainda que expressamente não fossem obrigadas, e posto que os defuntos dellas ordenem outra coisa; quæ dispositio etiam intelligi debet in filia spuria, cum ad hoc non consideretur ulla differentia inter legitimos, & spurios, ut patet in *Ordinat. lib. 4. tit. 99. §. 1.* sic de jure Castellæ obligatur quintum, de quo tantummodo, disponere potest pater in favorem spuriorum, *L. 10. Tauri ibi: Peroá bien permittimos que les puedan en vida, ó en muerte mandar hasta la quinta parte de sus bienes, y no mas de la que podia disponer por su anima,* in quo puncto communiter dubitant DD. si tertia in nostro regno, vel quintum in regno Castellæ non sufficiat ad congruam dotem, seu ad alimenta filiae spuriae, an possit ei ultra dictam tertiam, vel quintam, amplius dari? Ad quod respondent DD. (relicta aliorum opinione) quod, si ejus pater filios legitimos habeat, ultra tertiam, & quintum legare, dare, & assignare non potest. At si filii legitimi non extant, aliquid plus assignare cum posse, *Peres. in L. 22. tit. 3. lib. 1. Ordinam. Gom. in L. 9. Tauri, n. 41. Patr. Greg. in L. 8. tit. 13. p. 6. Matiusis lib. 9. tit. 8. necopit. glos. 1. n. 8. Gutier. lib. 2. prat. q. 109. Molin. de primog. lib. 2. cap. 19. n. 52. Et ibi addent. Sanchez. lib. 4. conf. cap. 3. dub. 33. n. 7. Ganata de expens. cap. 3. n. 28. Carvalh. com. contra com. tom. 3. q. 797. §. 779. Mostazo de caus. prin. tom. 2. lib. 8. cap. 11. n. 25.**

20 At etiam potest evenire casus, in quo taxatio alimentorum excedat dictam tertiam etiam in casu, quo pater habeat filios legitimos; & est quando illa alimenta taxantur secundum naturam, & non statum patris, vel

vel filii, *Valasq. in L. 10. Tauri, glos. 2. n. 10. Delugo de just. disp. 4. sect. 7. n. 130. Palao moral. disp. 9. punct. 7. n. 9. Mostazo, sup. lib. 8. cap. 11. n. 26.*

21 Sed illa obligatio dotandi filias spurias tantummodo procedit quando illa filia spuria est pauper, & neque aliunde dotem habere potest, *Bart. in L. fin. n. 7. cod. de his, quib. ut indign. Abbas in cap. cum haberet, de eo, qui duxit in matrim. Solis in tract. de dote, art. 3. n. 8. Ascan. clement. de patr. potest. effect. 11. n. 5. Roland à Valle cons. 54. n. 53. lib. 2. Tusc. prat. lit. D. concl. 780. n. 173. Ceval. com. contra com. q. 565. n. 3. Surd. de aliment. tit. 7. q. 6. Barb. in L. 1. p. 4. n. 62. ff. solut. matr.*

22 Quia si illa filia spuria aliunde habeat unde se dotet, jam dotem dare non tenetur pater, ex *L. uxorem, §. pater naturalis, §. Bart. ff. de leg. 3. Ripa in L. 1. n. 65 ff. solut. matr. Rolagnot. in d. L. 1. n. 113. & ibi Crot. n. 75. Bald. in L. fin. n. 6. cod. de dot. promiss. Grav. de ultim. fin. n. 101.*

23 Sic quando ista spuria per aliquam artem honeste sibi dotem acquirere potest, & absque dedecore illam artem exercere potest, *Bald. in L. neque mater, cod. de jur. dot. Surd. de aliment. tit. 7. q. 6. n. 3. §. 12. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 6. n. 9. Tiraguel. in L. connub. 1. n. 106. §. de nobilit. cap. 120. n. 100. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 47. Valasc. de privil. paup. p. 1. q. 4. §. 3. n. 141. §. q. 15. n. 17. Roland. à Valle, cons. 54. in fin. vol. 2.*

24 Vel quando in famulatu dotem acquisivit, vel fuit dotata ab ipso domino, in quo casu ejus pater ab obligatione dotis liberatur, *Tusc. prat. lit. D. concl. 780. n. 137. Giurb. ad Senat. Massan. cap. 3. glos. 3. n. 17.*

25 Sic etiam liberabitur pater si filia

spuria viro diviti absque dote, & legato alimentorum nubat, & ejus maritus sic contentus fuit, quia postea alimenta petere non potest, cum maritus teneatur uxorem suam alere, reolvit *Hector Felic. alleg. 49. n. 7. ubi allegat Surd. de aliment. tit. 1. q. 31.*

Excusabitur etiam pater ab obligatione dotandi filiam spuriam, si talis matrimonium clandestine contraxit, contra formam *Conc. Trid. in cap. 1. sess. 24. de reformat. matrim. Lup. de illegit. com. 1. §. 1. n. 18.*

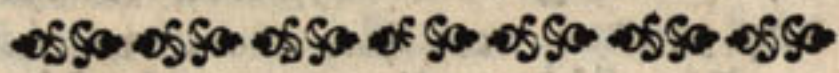
27 Sic etiam extinguitur hæc obligatio dotandi filiam spuriam, si illa mæreticiter, & turpiter vivat, quia pater non tenetur mæreticem filiam dotare, & etiam illam, quæ tantummodo in corpus suum peccavit, *L. si filia, §. auth. sed si post, cod. de inofficios. testam. Campegn. de dote, q. 13. Feder. Solis de dote art. 2. n. 8. Bursat. cons. 215. n. 7. §. n. 10. Surd. de aliment. tit. 7. q. 4. n. 32.*

28 Nisi illa, quæ in corpus suum peccavit, pænitentiam egerit, & vitam emendaverit, *Bacz. de dote, cap. 18. n. 11. Bursat. cons. 215. n. 9. Cravet. cons. 721. n. 5.*

29 Verum non extinguitur hæc obligatio, si filia spuria jam dotata, dotem amiserit absque dolo, culpave filia spuria, quia pater tenetur eam iterum dotare, *Bossius de dote, cap. 4. n. 217. Barb. in remission. ad Ord. lib. 4. tit. 99. ad princ. n. 19.*

30 Et tandem notandum, quod hæc obligatio non solum patri, sed etiam ejus hæredibus extenditur, quando bona hæreditatis extant, *Bald. in L. fin. cod. de dot. promiss. Rebel. de obligat. just. p. 2. lib. 5. q. 4. n. 13. Menoch. cons. 81. Mantica. de tacit. lib. 12. tit. 16. n. 36. §. tit. 18. n. 24. Lup. de illegit. com. 1. §. 2. n. 29. §. 30. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 20. n. 9. Fontanel. de pact. nupt. claus. 5. glos.*

1. n. 118. p. 1. Rott. apud Seraphin. dec. 30. n. 12. p. 7. Valasc. de privil. paup. p. 9. 15. n. 14. quia dotandi onus ad hæredes transit cum bonis, Bossius de dote, cap. 6. n. 20. Bacz. de dote, cap. 15. n. 26.

C A P U T VIII.

Utrum excessus alimentorum vel dotis à filia spuria præscribi possit.

S U M M A R I U M.

- 1 Spuria non potest præscribere excessum in dote ullo temporis spatio.
- 2 Licet spurius putasset quod relictum juste possidebat.
- 3 Limita quando filius spurius putabat ipsum esse legitimum.
- 4 Sed requiritur tempus longissimum, non vero longum decem, vel viginti annorum.

1 **S**I filia spuria fuerit dotata à patre cum aliquo excessu ultra alimentorum æstimationem, ille excessus à filia præscribi non potest ullo temporis spatio, quanvis sit quadraginta annorum, cum illa non possit obtinere titulum bonæ fidei, cum sciat esse spuriam, ob quam causam acquirere non potest, Bart. cons. 119. Paleot. de noth. cap. 51. n. 2. Dueñas reg. 366. ampliat. 5. quæ regula etiam procedit in illo, quod est assignatum in locum alimentorum, Sanch. lib. 4. Opusc. cap. 3. dub. 47. Simon de Præt. de interpret. ultim. volant. lib. 4. interp. 1. dub. 11. n. 84.

- 2 Quanvis spurius putasset, quod relictum juste possidebat, & quod jure ille excessus sibi pertinebat, quia

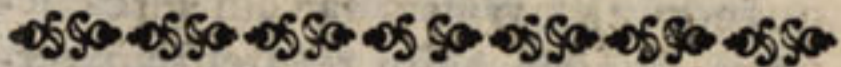
neque illo casu secundum jus civile potest præscribere relictum ullo præscriptionis tempore, ratio est, quia quando error juris saltem circa legem ab initio actui resistentem vertatur, non sufficit ad inducendam præscriptionem, Paleot. sup. cap. 51. n. 3. cum multis Barb. de præscript. in rubr. n. 67. cum seq. Valasc. cons. 19. n. 3. cum seq. Scalon. de testament. lib. 5. cap. 7. n. 52. Matiens. in L. 6. glos. 3. n. 4. tit. 8. lib. 5. recopil. Alexand. cons. 74. n. 7 lib. 3. Dueñas reg. 366. ampliat. 5. Veremond. de public. concub. verb. ita filios ex tali concubina, n. 16.

Verum ista resolutio moderatur, quando filius spurius possidebat bona fide, sicut quando putabat quod erat legitimus, vel legitimatus, in quo casu præscribere potest per spatium triginta, vel quadraginta annorum, Sanch. in consil. moral. lib. 4. cap. 3. dub. 47. Cisuent. in L. 9. Tauri, n. 16. P. Pinbeir. de testam. disp. 5. n. 91. Valasc. consult. 19. n. 7. Cravet. cons. 166. n. 13. Tapat. var. tit. 139. cap. 10. Bart. cons. 119. Balb. de præscript. 4. p. in princ. n. 72. Pereg. de fideicommiss. art. 24. n. 94. Mieres. de maior. p. 2. q. 2. n. 73.

Sed non poterit præscribere per spatium longi temporis, sicut decem, vel viginti annorum, quanvis bonam fidem habeat, quia ad istam præscriptionem verus titulus requiritur, & spurius non habet titulum, nisi à lege reprobatur, & ratio, quia procedit in præscriptione longissimi temporis est, quia in hac non requiritur titulus, Placa de delict. lib. 1. cap. 41. n. 16. Rox. epitom. success. cap. 20. n. 123. Bossius de aliment. cap. 6. n. 221. Balb. de præscript. 4. p. part. Cravet. cons. 166. n. 13. Balth. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 662. Valasc. cons. 19. n. 7. Alex. cons. 73. lib. 3. Pereg. de fideicommiss. art. 24. n. 94. Rustic. in L. cum

L. cum avus, lib. 3. cap. 1. n. 209. de condit. & demonstrat.

p. 1. cap. 6. n. 47. Pichon. de matrim. disp. 8. cum injustum esset, quod ille, qui alienos spurios habilitare potest, suos non posset.

CAPUT IX.

Utrum filii spurii Regum possint ei succedere in donatione, legato, & an eos habilitare possit Rex ad hoc.

SUMMARIUM.

- 1 Rex potest filios spurios habiles reddere ad successionem legatorum, vel donationum.
- 2 Intellige in non recognoscente superiorem.
- 3 Si legitimos filios habet, cum eis non potest instituere spurios.
- 4 Multo minus si de eis nullam fecit mentionem.
- 5 Sed alimenta spurii Regum filiis debent esse maioris summae.
- 6 Facultatem habent legitimandi spurios alienos, etiam suos potest legitimare.

1 **F**irmissime tenendum est, quod Reges filios suos spurios habilitare possunt ad succedendum, & ut possint succedere in donationibus, & in legatis, *Bald. cons. 248. lib. 1. & cons. 457. lib. 5. Surd. decis. 249. n. 11. Boer. dec. 127. n. 17. Simon de Præ. de ult. volunt. lib. 3. solut. 2. n. 11. Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 39. Gratian. forens. cap. 138. n. 29. Menoch. de præf. lib. 4. præf. 96 n. 38. & cons. 421. n. 30. Fragos. de regim. reip. lib. 3. disp. 6. n. 22. p. 1. Mart. vot. Pis. 57. Marc. Ant. Sabel. in sum. divers. tract. lit. L. §. legitimatio, n. 1. in fin. ego ipse tom. 2. ad Ord. in 1. tit. 3. §. 3. glos. 4. cap. 28. Aquila ad Rox.*

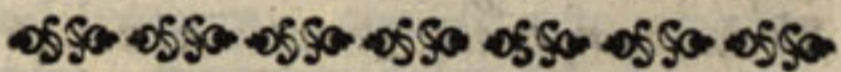
Sed hoc intelligi debet de Principe non recognoscente superiorem, *Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 83. & quanvis in habilitatione ad succedendum Princeps non apponat clausulam, non obstantibus, Boer. dec. 127. n. 17. Socin. Jun. cons. 60. lib. 4. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 83.*

Sed hæc non procedunt, quando Rex filios legitimos habet; quia in hoc casu spurios cum his nequit instituere; sed illis tantummodo aliquid legare, vel donare potest, *Menoch. cons. 421. n. 22. Lup. de illegit. com. 2. §. 2. n. 79. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 83. Natt. cons. 420. n. 29.*

Neque procedit, quando Rex de illis nullam mentionem fecit, *Simon de Præ. de ult. volunt. lib. 3. sol. 2. n. 11. Natta cons. 420. n. 33.*

Et alimenta iis debita debent esse maioris summae, secundum statum tantæ qualitatis, *Crav. cons. 958. n. 47.*

Extenditur hæc resolutio etiam in eum, qui à Rege habet facultatem legitimandi alienos spurios, qui etiam suos spurios legitimare potest, explicat *Fragos. de regim. reip. lib. 3. disp. 6. n. 23.*

CAPUT X.

Utrum pater spurii possit instituere socium universalem filii spurii, ad hoc, ut filius spurius dimidiam hæreditatis habeat ratione societatis.

SUMMARIUM.

- 1 Pater socium universalem filii sui spurii instituere potest.
- 2 Se.

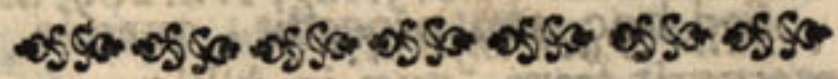
2 *Secus si in fraudem legis factum sit.*

3 *Vel quando socius non erat conjunctus, vel testatoris amicus.*

Quanvis aliqui DD. negativam partem sequuntur, ego cum DD. opinionis receptoris dico, quod filius spurius bona patris capere potest, quando ejus pater instituit, aut donavit illi, qui societatem universalem omnium bonorum cum filio ipsius instituentis contraxit; cum leges civiles prohibentes institutionem filiorum spuriorum, vel aliquid eis relinqui, sint pœnales, quia in odium delicti paterni factæ sunt, & ideo non debent extendi ad socium spurii, neque hic fraus præsumenda, cum in dubio non præsumatur, *L. marito, ff. pro socio, & hanc resolutionem docet Bart. in L. qui duos 15. in fin. ff. de liberat. legat. Bald. in L. 1. cod. pro socio, Felin. in cap. multorum, n. 2. de judic. Tirraquel. de retract. lignag. §. 26. glos. 1. n. 33. & 35. Ruyn. cons. 139. n. 9. lib. 5. Paleot. de noth. cap. 50. n. 5. Cors. singul. verb. spurius, Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 26. Cepola, caut. 38. Covas 2. p. sponsal. cap. 8. §. 5. n. 11. Anchar. q. 31. n. 12. lib. 1. Bossius de aliment. cap. 6. n. 214. Barb. in L. 1. 4. p. num. 8. ff. solut. matr. Balth. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 646. Tapat. var. tit. 439. cap. 8.*

2 Sed ista resolutio non procedit, quando apparet quod id factum fuit in fraudem legis, *Cravet. cons. 780. n. 2. Bossius de aliment. cap. 6. n. 213. Menoch. de præf. lib. 4. præf. 96. n. 18.*

3 Vel quando socius non erat conjunctus, vel amicus testatoris, explicat *Covas de sponsal. p. 2. cap. 8. n. 11. Paleot. de noth. cap. 45. n. 1. Cephal. caut. 38. in 7. caut. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 95.*

CAPUT XI.

Utrum filius spurius ab hæredibus patris institui possit.

SUMMARIUM.

- 1 *Spurius ab hærede patris institui potest.*
- 2 *Limita interveniente fraude.*
- 3 *Vel quando hæres spurium instituit ex mandato patris.*
- 4 *Vel quando fides tacita de tali institutione fuit accommodata.*

Quanvis filius spurius non possit à patre, potest tamen ab hærede patris institui, quia tunc spurius non capit ex judicio patris, in quo est prohibitio, *Alexand. cons. 51. n. 3. lib. 2. Bart. & Alb. in L. si is qui post, ff. de vulgar. Rustic. in L. cum avus, cap. 1. n. 225. ff. de condit. & demonstr. Ruyn. cons. 44. n. 14. lib. 2. Cepol. caut. 11. Clarus in §. testamentum, q. 31. Bero cons. 169. n. 23. lib. Simon de præf. de ult. volunt. sol. 2. n. 11. Lup. de illegit. com. 2. §. 2. n. 4. Migsin. cent. 1. observat. 35. n. 3. Durant. de art. testand. caut. 14. n. 11. Roland. à Valle, cons. 87. lib. 3. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 5. n. 11. Francisc. Marcat. dec. 258. p. 1. Mazal. cons. 31. n. 26. Dueñas regul. 366. limit. 11. Gratian. discept. 138. n. 29. Imola, cons. 71. Alexand. cons. 51. n. 3. lib. 7. Fabius in L. qui se patris, n. 54. cod. unde liber. Barb. in L. si is qui 6. n. 17. ff. de vulgar. & n. 43. rationem præstat, quia post aditam hæreditatem jam illa hæreditas non est relinquentis, sed efficitur patrimonium adeuntis, *princ. inst. de hæred. qualit. & different.**

Sed

2 Sed hoc non procedit, quando intervenit fraus, quæ in dubio non præsumitur, nisi clare probetur, *Rastic. in L. cum avus, lib. cap. 1. n. 225. de condit. & demonstr. Cepola, caut. 38. in caut. 11. Clar. in §. testamentum, q. 31. Bero, cons. 169 n. 23. lib. 2. Cras. in §. institutio, q. 7. n. 13. Minsing. cent. 1. observat. 35. n. 3. quæ præsumitur, si illico illa hæreditas spurio ab hærede restituatur, *Plac. in epitom. delictor. cap. 41. n. 14. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 96. n. 15.**

3 Nec etiam procedit, quando hæres patris instituit spurium ex mandato partis spurii, *Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 104. Lup. de illegit. com. 2. §. 2. n. 4. Natta cons. 402. n. 52.*

4 Vel quando probatur tacita fides accommodata, *Sucin. cons. 84. n. 2. lib. 4. Mazol. cons. 31. n. 26. ad quod debent concurrere legitimæ conjecturæ, alias non solum institutio spurii est valida, sed etiam hæres omnia bona patris ipsius spurii ipsomet spurio in vita donare potest, *Barb. in L. si is qui 6. n. 31. ff. de vulg. & pupil.**

CAPUT XII.

Utrum quando hæredes recusant hæreditatem, spurius succedat.

SUMMARIUM.

1 *Hæredes legitimi, vel proximiores recusantes patris hæreditatem, succedit filius ejus spurius.*

1 **S**I hæredes proximiores, vel legitimi hæreditatem patris recusaverint, tunc succedit spurius, quan-

do hoc fraudulenter non fuit factum, quia in hoc casu non succedit ille spurius ex iudicio patris, *Cepola caut. 38. Balth Thom. tract. 2. cap. 23 n. 668. sed vide hos DD. ut scias, quomodo hoc procedat.*

CAPUT XIII.

Utrum pater spurio relinquere possit ob benemerita præcedentia, & an possit succedere in bonis relictis à patre ad causas pias.

SUMMARIUM.

1 *Spurius ob benemerita à patre capere potest.*

2 *Sic etiam succedit in relictis ad pias causas.*

IN hac prima quaestione omnes conveniunt, quod pater filio suo spurio ob benemerita præcedentia aliquid ex bonis suis relinquere potest, cum injustum esset, quod filius benemeritus aliquo præmio remuneratus non fuisset, deinde quia illud legatum, cum sit remuneratorium, tanquam solutio judicatur, *Tiraquel. in L. si unquam, verb. donatione largitus, n. 22. §. 87. cod. de revocand. Palet. de notis. cap. 45. n. 72. Lup. de illegit. com. 2. §. 2. n. 37. Anchar. q. 31. n. 11. lib. 1.*

Ad secundam partem nostræ quaestionis dico (relicta contraria opinione) quod filius spurius potest capere ex relicto ad pias causas, cum ibi non succedat tanquam filius, sed tanquam pauper, *Brav. de filiis non legit. n. 31.*

CAPUT XIV.

Utrum pater possit instituere filium, quando dubitatur, an sit spurius, an naturalis.

SUMMARIUM.

I In dubio an filius sit ne naturalis, vel spurius, institui potest.

R Esolutive dico in hoc capite, quod filius spurius institui potest à patre, quando dubitatur, an sit spurius, an naturalis, quia tunc tanquam naturalis succedit in forma *Ord. lib. 4. tit. 92. per tot. docet Bald, cons. 448. n. 4. lib. 1. Tob. cons. 187. n. 13. Fachin. controu. lib. 3. cap. 43. Cravet. cons. 166. Simon de Præt. de ult. volunt. solut. 2. n. 4. Ferrat. caut. 42. n. 6. Brav. cons. 91. n. 1. Reminald. Jun. cons. 187. n. 107. Cephal. cons. 548. n. 60.* cum in dubio præsumatur naturalis, & non spurius, ut supra diximus, *cap. 5. n. 11.*

CAPUT XV.

Utrum amicus spurii, vel alius possit instituere spurium in hæreditate patris, quam ei reliquit pater.

SUMMARIUM.

I Spurius ab amico patris institui potest ex patris bonis, non interveniente fraude.

C Errum est spurium hæreditatem patris capere posse, quando amicus institutus hæres post eam

aditam spurio tradidisset, non interveniente fraude, quia tunc patri non succedit, sed ex donatione sui amici hæreditatem capit, *Sard. de natural. liber. p. 3. tit. de succession. spur. Balth. Thm. tract. 2. cap. 23. n. 691. Franc. Marc. q. 258. Tapat. var. tit. 439. cap. 4.*

CAPUT XVI.

Utrum si pater instituat filium spurium vulgariter, & per fideicommissum substituat aliquem ex agnatis suis, si ille agnatus substitutus non impugnet relictum, possint ne venientes ab intestato illud impugnare.

SUMMARIUM.

I Venientes ab intestato non possunt impugnare relictum filio, quando ei substituitur unus ex agnatis.

V Enientes ab intestato non possunt impugnare relictum spurio, quando pater instituit filium suum spurium, & ei substituit unum ex agnatis, cum venientibus ab intestato obstet exceptio: *tua non interest:* sicut docet *Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 99. Cancerius var. p. 3. cap. 22. n. 239.*

CAPUT XVII.

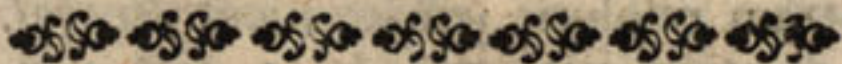
Utrum pater possit relinquere spurio aliena bona.

SUMMARIUM.

I Spurius aliena bona iudicio patris capere potest, ut quando spurio

spurium filio legitimo substituit; bona nanque matris in spurium transeunt, non sic bona patris.

I Potest pater relinquere filio suo spurio aliena bona, & non sua, sicut quando substituit pupillariter filium spurium filio legitimo, in quo casu ex pupillari substitutione bona materna pupilli capere potest, non autem paterna, quia ea bona venientibus ab intestato applicantur, non stante alio filio, vel substituto, *ex L si is qui 6. ff. de vulgar. Ruyn. cons 44. n. 14. lib. 2. Dueñas reg. 366. ampliat. 12. Grass. §. institutio, q. 7. num. 12. Castr. cons. 307. n. 2. lib. 1. Cravet. cons. 326. n. 1. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 96. § 97. Bero cons. 163. n. 43. lib. 2.*

CAPUT XVIII.

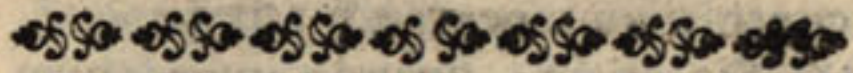
Utrum extraneus spurium hæredem instituere possit.

SUMMARIUM.

I Ab extraneo spurium institui potest.

I Nullo jure prohibetur, quod spurium possit institui à quocunque extraneo, cum ad hoc nulla inveniatur prohibitio, quia incapacitas illa tantummodo attenditur, quoad hæreditatem paternam, maternamve, & sic intelliges text. nostrum tantummodo in casu, de quo loquitur, & non ultra, cum sit pænalis, *glos. in §. ult. in verb. participium, auth. quib. mod. natur. efficitur, Bart. in L. fin. n. 9. ff. de his, quib. ut indign. § in L. 1. num. 3. ff. de jur. fisc. Bald. in L. si is qui ex*

bonis 6. ff. de vulg. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 41. Garron. in L. 1. n. 43. cod. de secund. nupt. Bellon. de jur. accresc. cap 7. q. 26. n. 3. Corneus cons. 310. n. 2. vol. 1. Gail. lib. 2. observat. 88. n. 19 Mynsing. observ. 35. cent. 1. Franc. Marc. q. 258. Tepat. var. tit. 438 cap. 4.

CAPUT XIX.

Utrum filius spurium institui possit à patre sub conditione, si monasterium ingrediatur, & an possit institui, si jam factus erat monachus.

SUMMARIUM.

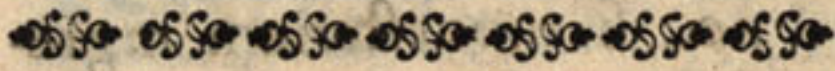
- 1** Spurium ad ingressum religionis, vel jam religiosus aliquid hæreditatis paternæ capere potest.
- 2** Et executor testamentarius potest nominari.
- 3** Spurio restitui potest hæreditas, quando uxor fuit rogata de ipsa restituenda pro filii anima, cui voluerit.

Affirmative resolvunt DD. quod pater filio suo spurio potest hæreditatis aliquid relinquere sub conditione, si monasterium ingrediatur, quia ad pias causas relictum censetur, *Bero cons. 163. n. 31. lib. 2. Lup. de illegit. com. 2. §. 2. n. 41. Paleot. de noth. cap. 45. n. 5. § 6. sic etiam si spurium ingressus sit religionem, Mar. sil. sing. 273 Paleot. de noth. cap. 45. n. 5. Michalor. de fratrib. p. 3. c. 2. n. 15. Roman. in stocul. lit. §. verb. illegitimus, n. 8. Barb. in reportor. lit. L. verb. legitimatio, quam conclusionem aliter intelligit. P. Infelix, in*

manuscript. ad rub. qui filii sint legit. n. 237. led relicta ea, noltram lequitur etiam *Anchar. quest. lib. 3. cap. 36. n. 13. § 14. Merlin. in decis. rot. 671. n. 42.*

Ex quo venit, quod spurius à patre nominari potest executor testamentarius, *Carpus de executorib. testament. lib. 1. q. 12.* ubi reprobatur contrarium tenentes.

Sic etiam, quando uxor, quæ fuit instituta, & rogata à viro de restituendo cui voluerit pro anima, in quo casu spurio restitui potest, *Bart. cens. 194. vol. 1. n.*

C A P U T XX.

Utrum filius spurius possit habere aliqua bona ex testamento patris in solutione alicujus debiti, vel per contractum venditionis.

S U M M A R I U M.

- 1 *Spurius potest habere bona ex testamento patris, quando pater est debitor spurio; & hic aliunde habebat bona acquisita.*
- 2 *Et per contractum onerosum non interveniente fraude.*
- * *Venditio inter patrem, & spurium non interveniente consensu descendantium, vel regia facultate est nulla tanquam ficta.*
- 3 *Declaratio patris facta in testamento, vel contractu oneroso debet adjuvari aliquo indicio, vel semiplena probatione; ut fraus evitetur.*
- 4 *Patris confessio per se sola fraudis suspicionem non excludit.*

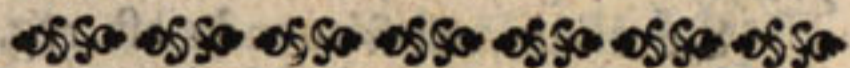
Filius spurius potest habere bona ex testamento patris, quando ex probatione, & confessione ipsiusmet patris facta in testamento constat, quod est debitor filio spurio, & apparuit, quod ipse spurius aliunde habuit bona acquisita, *Capic. dec. 203. Bart. in L. 27. ff. de probat. Tapat. var. tit. 439. cap. 9.*

Sic etiam filius spurius potest habere bona patris per contractum onerosum, sicut per veram venditionem, quando pater recepit fundi pretium à filio spurio, non interveniente fraude, quia tunc spurius capit illum fundum, tanquam extraneus, & jure suo acquirit; nisi talis venditio sit ficta, quia talis inter patrem, & filium est nulla, non interveniente descendantium consensu, vel regia facultate, *Ord. lib. 4. tit. 12.* & noltram resolutionem explicat *Fragos. de regim. reip. p. 3. lib. 1. disp. 2. n. 148. vers. dictum est, Valerus in different. utriusque for. verb. lex, different. 12. n. 1. Abbas in cap. quia plerique, de immunitat. eccles. num. 18. Cov. in cap. cum esses de testam. n. 9. Layman. in sum. lib. 1. tract. 4. cap. 21. n. 4. Fernand. in examin. Theolog. moral. 2. p. cap. 4. §. 3. n. 4. Dian 1. p. tract. 10. resol. 27. Gom. in L. 1. Tauri, n. 3.*

Sed cum ista confessione, vel declaratione facta in testamento, vel in contractu venditionis debent simul concurrere aliqua indicia, vel semiplena probatio unius testis, quæ deponat de debito, vel de enumeratione pecuniæ, ut suspitio fraudis purgetur, *Castil. lib. 5. controuv. cap. III. n. 10. Nogueirol. alleg. 32. n. 23. Ludov. dec. 66. n. 22.*

Cum tantum confessio ipsiusmet patris non sufficiat, quia quoties suspitio fraudis adest, declaratio patris non attenditur, neque probat ad excludendam suspicionem fraudis, *L. ab*

ab Anastasio 23. L. per diversas 22. cod. mandati, Avendan. de exequend. 2. p. cap. 29. n. 12. Salgad. in labyrinth. 3. p. cap. 13. n. 21. docet Gom. in L. 9. Tauri, n. 36.

CAPUT XXI.

Utrum filius spurius possit institui à patre sub conditione si à Principe legitimetur.

SUMMARIUM.

- 1 Pater filium instituere potest, vel ei legatum relinquere, sub conditione si à Principe legitimetur.
- 2 Filio sic instituto potest dari bonorum possessio secundum tabulas.
- 3 Institutio facta spurii si intra certum tempus legitimetur; post illud ab hereditate excluditur; si tali tempore capax non fuerit.
- 4 Limita, quando copiam legitimantis non habuit.
- 5 Vel si ab hereditibus fuit impeditus.
- 6 Vel adsit justa timoris causa, ne ad curiam possit recurrere.
- 7 Vel alioquin fuit agere impeditus.
- 8 Spurius ab hereditate paterna non privatatur, si in fine temporis assignati legitimationem impetret.
- 9 Vel repentinæ feriæ superveniant.
- 10 An tempus prorogari possit à iudice.
- 11 Legitimatio concessa post tempus assignatum retrahitur ad tempus præteritum; ac proinde hereditatem avocatur à veni-

entibus ab intestato, etiam post litem introductam.

- 12 Ad impetrandam legitimationem debet veritas exprimi circum multipliciter impedimentorum.

Pater filio suo spurio potest legatum relinquere, vel instituere sub illa conditione, cum capere potuerit, vel si à Principe legitimetur, & pendente illa conditione, interim ei dabitur curator, ad bona Angel. in L. in tempus, n. 2. de heredib. instituend. & ibi Imob. n. 3. Bald. conf. 146. n. 6. Maulius de fideicom. tit. 5. n. 9. Bald. in L. 1. de instit. & substit. n. 17. Natta conf. 246. n. 7. & 8. & conf. 247. Sanch. lib. 4. moral. cap. 3. dub. 28. n. 2. Costa in L. Gallus, §. si quidem, ff. de liber. & posthum. 2. p. n. 172. & lib. 1. selectar. cap. 8. n. 18. Boss. in tit. de bonis public. 33. Mof. taxo de caus. piis, tom. 2. lib. 8. cap. 12. n. 50. Villalob. moral. lit. S. n. 96. Gratian. discept. forens. cap. 1, 8. n. 30. Gras. in §. institutio, q. 7. n. 14. Decian. conf. 86. n. 60. lib. 3. Durant. de his, qui non habent testam. fact. caut. 10 n. 3. Vasques lib. 1. §. 2. n. 2. & de testament. cap. 5 §. 7. dub. 6. in princ. Peregr. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 84. Paleot. de noth. cap. 45. n. 2. Menoch. conf. 473. Castil. lib. 5. contr. cap. 67. n. 60. Fabr. lib. 5. codic. definit. 5. tit. de natural. liber. Cephal. conf. 548. n. 56. & 57. Menoch. conf. 511. n. 1. Jacob. de Arena in L. libertas testamento, ff. de manumiss. testam. Argel. de acquirend. possess. q. 30. art. 10. n. 172. Gail. observ. 88. n. 17. & 18. lib. 2. Tepat. var. tit. 439. cap. 8. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 96. n. 33. Pacian. de probation. lib. 2. cap. 17. n. 65. Dueñas reg. 316. limit. 1. Ceval. com. contr. com. q. 472. Scalona de testam. lib. 5. cap. 7. n. 32. Potest etiam, dum petitur legitimatio, ei dari possessio bonorum

secundum tabulas, sicut docet *Dueñ. reg. 116. limit. 1. Richard. ad inst. de hered. quæ ab intest. deferunt. §. 7. n. 20. Sanch. moral. lib. 4. cap. 3. dub. 29.* quia hæc bonorum possessio secundum tabulas, dum pendet conditio, nihil juris habet, sed est quid facti, & possessor dicitur nudus detentor, ita ut si conditio deficiat, hæredibus restituere teneatur, & ideo cautionem de restituendo præstare tenetur, *L. inter omnes 12. ff. qui satisd. cogant.* & cum filius spurius non sit incapax administrationis hæreditatis paternæ, cum illa administratio sit quid facti, de quo facti spurius incapax non est, ideo bonorum possessionem petere potest, *Donel. lib. 7. comment. cap. 14. Gratian. tom. 3. discept. cap. 540. n. 17. docet Mof-tazo de caus. p. 115, tom. 2. lib. 8. cap. 12. n. 55.*

3 Et quando in illa conditione est terminus assignatus, in quo legitimationem spurius impetrare debeat, si eam non impetret, vel non concessa fuerit intra illud tempus assignatum, spurius ab hæreditate exclusus manet; *Palaez. de maiorat. p. 1. q. 2. n. 3.*

4 Sed hoc moderatur, quando spurius intra illud tempus assignatum copiam Regis, vel iudicis, cui commissa fuit potestas legitimandi, habere non potuit, quia tunc illi restituitur tempus sufficiens ad eam legitimationem petendam, *Felin. in cap. 1. n. 11. de præscript. Roman. cons. 58. n. 4.*

5 Sic etiam, si ab hæredibus fuerit impeditus, quia tunc illi non currit illud tempus assignatum à testatore, *ex glos. in L. fin. in glos. pen. cod. de tempor. in integr. rest. §. est text. in L. intra, ff. de minorib.*

6 Sic etiam, si hæredes ab intestato tales sint, ut eorum timore justo ad curiam spurius accedere non poi-

sit, nec mittere, ut illa legitimitatio petatur; tunc non currit illud tempus, cum adsit iusta timoris causa, ex his, quæ *Abbas in cap. tum ex literis, n. 10. Felin. in cap. 1. n. 11, de præscript.*

Sic etiam constituenda est reg. 7 quod si spurius fuerit impeditus agere, illi non currit tempus, *Salg. p. 2. de retent. cap. 20. n. 31. §. p. 1. de protect. cap. 7. n. 59.*

Sed pone, quod spurius fuit inf. 8 tirutus à patre sub illa conditione, si legitimationem impetraverit intra duos menses, at ille in fine dicti temporis incipit eam petere, taliter, quod intra illud tempus duorum mensium eam habere non potuit; in quo casu quæro an ab hæreditate maneat exclusus, cum eam legitimationem non obtineat intra illud tempus assignatum, quam jam cæpit petere; ad quod respondeo, quod quanvis spurius illam non petisset, nisi in fine dicti temporis, neque ideo manet exclusus, quia ille, qui tenetur ad aliquod factum intra certum tempus, non incurrit in pænam, nisi in totum labatur integraliter, *text. in L. in insulam infra bienium, ff. de verb. oblig. & ibi nota Bart.*

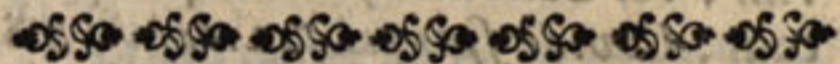
Moderatur etiam, si feriæ repentinae superveniant, quia tunc illud tempus non finitur, ob illud iustum impedimentum, ex his, quæ *Odd. de restitut. p. 1. q. 20. art. 7. n. 71.*

Quæres etiam, an illud tempus possit à iudice prorogari, quando iustæ causa adest. 10

Et quanvis legitimitatio sit concessa etiam post delatam, vel aditam hæreditatem, & apprehensam semper hæreditas debetur spurio, quia in hoc non fit præjudicium venientibus ab intestato, quibus jam hæreditas delata erat, cum illa institutio spurii esset conditionalis, & pendente illa, nullum jus in ea hæreditate venientes 11

nientes ab intestato habebant, & illud tempus intermedium non venit in considerationem, cum illa legitimatio retrahatur ad institutionis tempus, & sic spurius manet habilis ad succedendum patri, quanvis hæreditas sit jam apprehensa, & delata, & etiam post litem introductam, *Gratian. forens. cap. 635. n. 23. lib. 4. Puteus decis. 483. n. 2. lib. 4. Petra de potest. Princip. cap. 31. §. illud quoque exemplum, n. 19. Lup. de illegit. com. 2. §. 2. n. 40. & com. 3. §. 5. n. 18. Bursat. conf. 76. n. 41 lib. 1. & conf. 355. n. 9. Hieron. Gabriel. conf. 29. lib. 1. Tusc. prat. lit. L. conclus. 221. Pasch. de virib. patr. potest. p. 2. cap. 7. n. 121. Farin. dec. 74. n. 7. p. 2. Berro conf. 355. n. 9.*

12 Sed in supplicatione hujus gratiæ legitimatiōis debet veritas declarari, sicut si ille spurius est de utraque parte natus ex coitu damnato, & punibili, sicut filius conjugati, & conjugatæ; in tatum, quod si unum ex his difficiat, illa gratia dicitur subreptitia, & nulla, *Leon. de matrim. lib. 11. cap. 7. n. 8. Sarch. de matrim. lib. 8. disput. 24. n. 5. Oldrad. conf. 247. Montalegre, lib. 2. prax. civil. cap. 1. §. 4. n. 14. Robles de represent. lib. 2. cap. 14. n. 69.*

C A P U T XXII.

Utrum spurius legitimatus, vel dispensatus succedat patri, & qualis debeat esse illa legitimatio, vel dispensatio, & an legitimeretur per subsequens matrimonium.

S U M M A R I U M.

1 Spurius legitimatus, vel dispensatus succedunt patri.

- 2 Vera legitimatio quid sit?
- 3 Legitimatio ista vel fit per rescriptum Principis, vel per subsequens matrimonium.
- 4 Legitimati vere dicuntur filii, & in patria potestate constituuntur.
- 5 Dispensatio quid sit?
- 6 Per dispensationem efficiuntur spurii habiles ut eis pater possit relinquere quidquid velit.
- 7 Et in supplica debet pater mentionem facere de legitimis.
- 8 Et declarare an talis filius sit spurius, vel incestuosus.
- 9 SS. Pontifex potest legitimare spurium sibi subditum in terris Ecclesiæ.
- 10 Eundem subditum potest legitimare etiam extra terras Ecclesiæ.
- 11 Etiam Imperator legitimatiōem concedit.
- 12 Et Rex non recognoscens superiorem.
- 13 Non solum filium spurium in vita patris, sed etiam post ejus obitum in præjudicium venientium ab intestato ante aditam hereditatem.
- 14 Legitimatio est de mere reservatis Principi in signum supremæ potestatis.
- 15 Potest Princeps facultatem legitimandi delegare cui voluerit.
- 16 An Prorex possit legitimatiōem concedere? Remissivè.
- 17 Rex non potest legitimare spurium non sibi subditum quanvis præjudicati consentiant.
- 18 Sed potest sibi non subditum; ut possit succedere in bonis in suo regno sitis.
- 19 Etiam in aliquo casu potest legitimare quoad bona extra suum territorium existentia.
- 20 Legitimatio concessa spurio qui in eam noluit consentire, nulla est. Et

- Et sufficit quod postea consentiat, licet eo absente, & in scio sit impetrata, *ibid.*
- 21 Legitimitas à Principe seculari facta non extenditur ad spiritualia.
- 22 Legitimitas per rescriptum non præjudicat filiis legitimis existentibus.
- 23 Nisi expresse hoc in legitimitate fuerit declaratum.
- 24 Et tunc nihil aliud consequitur quam quod habet filius legitimus.
- 25 Hodie legitimitates postius censentur dispensationes propter clausulam sine præjudicio venientium, &c.
- 26 Dispensationes ad hoc solum tendunt ut dispensatus succedere possit ab intestato, quando desunt ascendentes, vel descendentes legitimi.
Et non comprehendit transversales, *ibid.*
Etiam potest succedere ex testamento si aliquid spurio legitimitate relinquat, *ibid.*
Præteritus testamentum patris contabulare non potest, *ibid.*
- 27 An legitimatus excludat substitutum? *Remissivè.*
- 28 Spurius non legitimitur per subsequens matrimonium.
- 29 Quod procedit etiam si talis sit ex soluta, & uxorato procreatus.
- 30 Spurius legitimitur per subsequens matrimonium, quando Pontifex dispensat in radice matrimonii.
- 31 Sed in dispensatione debet fieri mentio de spurio.
- 32 Sufficit quod matrimonium subsistat tempore conceptionis.
- 33 Non legitimitur quis per subsequens matrimonium quod illud clandestine fuit celebratum.

- 34 Filius Monachi habitus tempore probationis legitimitur si pater antequam professionem emisit, contrahat matrimonium.
- 35 Senatus Palatinus in terminis Ord. lib. 1. tit. 3. §. 1. potest legitimitare spurios adulteros, & incestuosos.
- 36 Spuria viro nobili nubens efficitur legitima, & capax succedendi.

Quia supra scriptum fuit de legitimatione petenda, nunc opus erit docere, quod filius spurius legitimitus, vel dispensatus ab habente legitimandi potestatem, patri suo succedit, cum jam se inveniat absque illa nota spurietatis, quæ abstergitur per remedium dispensationis, vel legitimationis, ut dicunt fere omnes DD. supra allegati in cap. 9. §. 21. in princ.

Et ad intellectum hujus resolutionis quæres, quæ sit vera legitimitas, & quid sit dispensatio ad hoc ut spurius succedere possit: legitimitas vera est, quando, macula aboletur, & filius natalibus restituitur in totum, & quando inter ejus parentes tempore conceptionis ad contrahendum matrimonium nullum erat Divini, vel Canonici juris impedimentum, Cov. de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 8. n. 1. Tel. Fernand. in L. 12. Tauri, n. 22. Costa in L. Gallus, §. Quod si tantum 2; p. n. 152. ff. de liber. & posth. Matiens. in L. 10. glos. 1. n. 3. tit. 8. lib. 5. recopil. Durant. dec. 95. n. 8.

Fiunt hodie hæ legitimationes, aut rescripto Principis, aut per subsequens matrimonium.

Et isti legitimati dicuntur vere filii, quia in nihilo differunt à legitimis, novel. 74. cap. 2. ibi: *Nihil à legitimis filiis differentes*, novel. 89. cap. 9. ibi: *Nihil à legitimis filiis differ-*

differentes, *Surd. cons.* 75. num. 1. vol. 1. *Decian cons.* 88. n. 2. lib. 2. *Tiraquel. in L. si unquam verb. susceperit liberos*, n. 85. cod. de revocand. donat. *Phab. decis.* 171. num. 14. cum seq. cum in patria potestate constituentur per legitimationem, §. *fin. inst. de nuptiis*, *Bart. in L. 2. in princ. ff. de vulgar. & pupil. Paris cons.* 10. n. 75. lib. 2. *Palat. Rubios. in L. 12. Tauri*, n. 13.

5 Dilpensatio dicitur, quando tempore conceptionis inter ejus parentes matrimonium subsistere non poterat ob impedimenta juris canonici, *Honded. cons.* 83 n. 19. lib. 2. *Surd. cons.* 337. n. 37. vol. 3. *Menoch cons.* 842. n. 5. *Roland. à Valle, cons.* 96. n. 5. vol. 3.

6 Et per illam dispensationem fiunt spurii habiles, ut pater iis relinquere possit ex bonis suis quidquid velit, *Phab. dec.* 171. n. 22.

7 Et in supplica illius dispensationis debet pater facere mentionem de filiis legitimis, alias, tanquam subreptitia non valet, *Phab. dec.* 171. n. 20. *Franc. de Ponte de potest. Proreg. tit. 10 de legitim. seu restitut. natal. n. 7. de qua re ego ipse in comment. ad Ord. tom. 2. ad tit. 3. lib. 1. §. 1.*

8 Etiam debet pater in ea declarare, an talis sit spurius, vel incestuosus, alias concessio est nulla, *Cacheren. cons.* 68. n. 8 *Paschal. de virib. patr. potest. cap. 4 n. 116. p. 2. Roland. à Valle, cons.* 96. n. 41. vol. 3. cum multis additio ad *Reynof. observ.* 53 ad n. 6

9 Si quæras quis possit legitimare spurios, dico, quod. S. Pontifex legitimare potest spurium sibi subditum in terris ecclesiæ quoad omnes effectus, tam spirituales, quam temporales, cum in his habeat plenissimam potestatem, ut notant *DD. in cap. per venerabilem, qui filii sint legit.*

& ibi explicat *Gonsal. in d. cap. per venerabilem, n. 19.*

10 Quod ampliatur, quod non solum in terris ecclesiæ, sed etiam in quocunque loco extra terras ecclesiæ legitimare potest dictum subditum spurium, cum in hoc non attendatur locus, sed persona, *Pereg. de fideicom. art. 23. n. 2. Gonsal. sup. n. 19.*

11 Dico etiam, quod Imperator potest legitimare spurios, *cap. si igitur licentia, novel. 73. quib. mod. natural. efficiunt. legit. cap. illud tamen 9. vers. quis ergo, novel. 89. quib. mod. nat. effic. sui.*

12 Dico etiam, quod Rex non recognoscens superiorem, spurios, incestuosos, sacrilegos, nefarios legitimare potest, *Nicol. de Ubald. de successione. p. 1. n. 81. Torre de maiorat. cap. 28. n. 22.*

13 Et sic potest legitimare filium spurium post patris obitum, etiam in præjudicium venientium ab intestato, si hæreditas nondum, sit adita, *Jas. cons.* 137. vol. 4. *Paul. Castrens. in L. Gallus, §. & quid si tantum, ff. de liber. & posth. Paschal. de virib. patr. potest. p. 2. cap. 4. n. 118. cum seqq. principaliter si in ejus supplica narratum fuerit, quod ejus pater habebat hæredes ab intestato venientes, *Honded. cons.* 63. n. 33. vol. 1. p. 4. *Altograd. cons.* 49. n. 39. lib. 2. *Pereg. dec.* 10. *Sabel. in sum. divers. tract. lit. L. §. legitimatio, n. 11.**

14 Et ratio, quare tantummodo Pontifici, Imperatori, & Regibus facultas legitimandi competat, est, quia legitimatio est de mere reservatis Principi in signum supremæ potestatis, *nov. 89. quib. mod. natur. effic. sui, §. illud tamen, Montan. de feud. lib. 2. cap. 1. vers. quancunque, & lib. 5. cap. 7 vers. regalia, Jas. cons.* 16. n. 64. lib. 2. *Castald. in tract. de Imperator. q. 110. n. 14. Alciat. in L. 1.*

L. 1. ff. de verbor. obligat. n. 48. Villalob. com. opinion. lit. L. n. 83. Marin. de casariis, tract. de legitimat. Rosel. tract. de legit. Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 6. § q. 7. Sixtin. de regalib. lib. 1. cap. 2. n. 20. Sabel. in sum. divers. tract. lit. L. §. legitimatio, n. 1. vers. quinto, Mansius ad inst. tit. 10. §. 1. n. 38. Michalor. de fratrib. p. 3. cap. 25. n. 8.

15 Et sic eam facultatem potest committere cum voluerit, sicut in nostro Regno Senatoribus Palatinis concessa fuit, ut in *Ord. lib. 1. tit. 3. §. 1. & ibi ego ipse, Mansius sup. n. 36. Sabel. sup. n. 1. vers. quinto*, ideo illæ legitimationses tanquam ab iplo Rege factæ judicantur, quia quæ autoritate Principis fiunt, ab iplo Principe facta videntur, *L. 1. §. qui mandatum, L. §. si Prætor 3. ff. de officio ejus, cui mandat. est jurisd. Mans. sup. n. 36. Abbas cons. 163. n. 25. Torre de maiorat. Italiae, p. 2. resp. 4. n. 54. Michalor. de fratrib. p. 3. cap. 25. n. 7.*

16 Qua ratione poterit Prorex legitimationses concedere, *Franc. de Ponte, tit. de divers. provisionib. §. de legitimatioe, seu restitutione natalium, n. 1.*

17 Revertendo autem ad nostram resolutionem, in qua asserimus quod Rex absolutus potest legitimare spurios, & non alius, quanvis sit Dux, Comes, vel Baro, si dominium recognoscat, *Cabed. dec. 169. p. 2. Portugal de donat. regis lib. 2. cap. 16.* dico, quod Rex non potest legitimare spurium sibi non subditum, quanvis præjudicati consentiant, ratio est, quia jus legitimandi tantummodo competit ipsi Regi, cui legitimandus subest, in signum subjectionis; hæc vero, quæ ita Regi reservantur, non possunt à subditis tolli, & in alium derivari, quia Principi maximam injuriam irrogarent, *Pereg. de fidei-*

commiss. art. 23. n. 17. § 18. Covas de sponsalib. lib. 4. cap. 8. §. 8. n. 14. Ant. Gabriel comm. concl. lib. 6. concl. 3. n. 7. Villalob. moral. lit. L. n. 79.

Verum poterit legitimare spurium sibi non subditum, ut talis possit succedere in bonis sitis in suo Regno, dum tamen non trahatur illa facultas ad bona extra Regnum legitimantis. *Pereg. de fideicom. art. 23. n. 3. Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 8. in fin. Fusarius de substitut. q. 408. n. 129. Ger. Spin. cons. 7. n. 6. Sabel. lit. L. §. legitimatio, n. 7.*

19 Interdum legitimare potest quoad bona existentia extra suum territorium, de quo casu vide *Fragos. de regim. reip. p. 1. lib. 3. disp. 6. n. 21.*

20 Sed quæres, an legitimatio facta à Rege valeat, quando legitimandus in ea noluit consentire? Ad quod respondeo, quod illa legitimatio nullum effectum producit, quia invito beneficium non datur, *L. invito 69. ff. de regul. juris, L. invitus 156. ff. eod. etiam quia actus legitimus, & civilis requirit ipsas principales personas, consentientes, argument. L. nemo 133. ff. de reg. jur. Vesemb. in L. 25. n. 1. ff. de option. legat. Capic. decis. Neap. 194. n. 4. Cacheren. dec. 119. n. 22. & 23. sed si in ea consenserit, valet, quanvis sit impetrata eo absente, *Ger. Spin. cons. 63. § 64 per tot. Marc. Ant. Sabel. lit. L. §. legitimatio, n. 10.**

21 Sed hæc legitimationses non extenduntur ad illa, quæ ad spiritualia, vel ejus annexa spectant, ex defectu jurisdictionis; pro quo ad S. Pontificem est recurrendum, *Pac. Sordan. Lucub. vol. 2. lib. 10. tit. 18. n. 65. Mangil. de imputat. q. 85. n. 9. Pereg. de fideicom. art. 23. n. 11. Giovagn. cons. 37. lib. 2.*

22 Quæres nunc: Quomodo succedant spurii virtute legitimationsis! Sciendum est (ut responsio detur) quod